

Науки про Землю_магістр_фаховий_2019

Базовий

1. Основну частину (78%) газового складу атмосфери становить:
 - а. кисень
 - б. вуглекислий газ
 - в. азот
 - г. інертні гази

2. Сукупність погодних умов, характерних для даної території, що повторюються з року в рік, називають:
 - а. кліматом
 - б. тиском
 - в. погодою
 - г. тропосферою

3. Межа суші і моря, яка може мати різну ступінь порізаності, називається:
 - а. береговою лінією
 - б. затокою
 - в. протокою
 - г. півостровом

4. Найнижчу частину річкової долини, тобто заглиблення, яке зайняте водою, називають:
 - а. руслом або річищем
 - б. терасою
 - в. гирлом
 - г. витокком

5. В районах, де протягом року випадає більше снігу, ніж встигає розтанути, утворюються:
 - а. улоговини
 - б. льодовики
 - в. яри
 - г. хребти

6. Водопроникна гірська порода – це:
 - а. пісок
 - б. глина
 - в. граніт
 - г. базальт

7. Найвищою вершиною Африки є:
 - а. г. Камерун
 - б. г. Кенія
 - в. г. Кіліманджаро
 - г. г. Тубкаль

8. Європу та Африку розділяє:
 - а. Гібралтарська протока
 - б. Суецький канал

- в. Магеланова протока
- г. Панамський канал

9. Найповноводнішою річкою Африки є:

- а. Нігер
- б. Конго
- в. Ніл
- г. Замбезі

10. Найбільшим за площею озером Африки є:

- а. Ньяса
- б. Вікторія
- в. Таньганька
- г. Чад

11. Острів Мадагаскар відділяється від Африки протокою:

- а. Мозамбіцькою
- б. Баб-ель-Мандебською
- в. Магелановою
- г. Гібралтарською

12. На території Африки:

- а. є діючі та згаслі вулкани
- б. є тільки згаслі вулкани
- в. взагалі немає вулканів
- г. є тільки діючі вулкани

13. В основі більшої частини території Африки залягає:

- а. давня Африкано-Аравійська платформа
- б. молода складчаста споруда
- в. нагір'я та плоскогір'я
- г. низовини і западини

14. У цілому в Африці переважає (80% території):

- а. рівнинний рельєф
- б. гірський рельєф
- в. вузькі та глибокі озера
- г. хребти Східно-африканського плоскогір'я

15. Територію Австралії перетинає:

- а. північний тропік
- б. південний тропік
- в. екватор
- г. південне полярне коло

16. Українська наукова станція в Антарктиді називається:

- а. Антарктична
- б. Українська
- в. Академік Вернадський
- г. Північно-антарктична

17. В основі материка Антарктиди знаходиться Антарктична докембрійська платформа, яка раніше була частиною давнього материка:

- а. Лавразія
- б. Гондвана
- в. Африка
- г. Південна Америка

18. Найпоширенішим птахом Антарктиди є:

- а. пінгвін
- б. куріпка
- в. чайка
- г. буревісник

19. Найбільше опадів на території материка Австралії випадає:

- а. у центральній частині
- б. у північній частині
- в. у західній частині
- г. у південній частині

20. Материк Антарктиду відкрито у:

- а. 1774 р
- б. 1820 р
- в. 1911 р
- г. 1912 р

21. Вкажіть, яке місце за площею займає Південна Америка серед усіх материків:

- а. третє
- б. четверте
- в. п'яте
- г. шосте

22. Південну Америку перетинають:

- а. екватор і два тропіки
- б. південний тропік і екватор
- в. південний тропік і полярне коло
- г. північний тропік і екватор

23. Найвищий водоспад світу, що знаходиться на річці системи Оріноко, називається:

- а. Анхель
- б. Ігуасу
- в. Тітікака
- г. Ніагара

24. Річка Амазонка серед інших річок світу займає перше місце за:

- а. довжиною і швидкістю течії
- б. падінням і похилом русла
- в. площею басейну і водністю
- г. крутизною схилу берегів

25. Північну та центральну частини Північної Америки займають:

- а. гори
 - б. рівнини;
 - в. хребти
 - г. западини
26. Найвищою вершиною Кордильєр є гора:
- а. Орисаба
 - б. Мак-Кінлі
 - в. Катмай
 - г. Елберт
27. Територія Північної Америки знаходиться в усіх кліматичних поясах крім:
- а. екваторіального
 - б. арктичного
 - в. тропічного
 - г. помірною
28. Східне узбережжя Північної Америки омиває течія:
- а. Гольфстрім
 - б. Каліфорнійська
 - в. Аляскінська
 - г. Гудзонова
29. Велика група островів на півночі материка називається:
- а. Канадським арктичним архіпелагом
 - б. Великими Антильськими
 - в. Алеутськими
 - г. Баффіною Землею
30. Берегова лінія Північної Америки у порівнянні з іншими материками є:
- а. слабо розчленованою
 - б. сильно розчленованою
 - в. не розчленованою
 - г. помірно розчленованою
31. На півночі біля материка Північна Америка розташований найбільший острів земної кулі:
- а. Баффінова Земля
 - б. Вікторія
 - в. Гренландія
 - г. Банкс
32. Великий каньйон – один із найбільших каньйонів світу утворила річка:
- а. Колорадо
 - б. Міссісіпі
 - в. Міссурі
 - г. Колумбія
33. Вкажіть гори, які є умовною межею Європи та Азії:
- а. Альпи
 - б. Памір

- в. Уральські
- г. Гімалаї

34. Уся материкова частина Євразії розташована у:

- а. західній півкулі
- б. південній півкулі
- в. східній півкулі
- г. північній півкулі

35. Найвища вершина світу Джомолунгма має висоту:

- а. 8048 м
- б. 8061 м
- в. 8530 м
- г. 8848 м

36. Найнижча точка суходолу Землі знаходиться у межах:

- а. Прикаспійської низовини
- б. Західно-Сибірської низовини
- в. Туранської низовини
- г. западини Мертвого моря

37. Річки Євразії несуть свої води у:

- а. тільки два океани
- б. три океани і басейни внутрішнього стоку
- в. тільки три океани
- г. чотири океани і басейни внутрішнього стоку

38. Береги Європи та Африки омиває:

- а. Балтійське море
- б. Азовське море
- в. Середземне море
- г. Каспійське море

39. Полюс холоду північної півкулі знаходиться:

- а. в околицях селища Черапунджа в Індії
- б. на півострові Таймир
- в. на Аравійському півострові
- г. в околицях міста Ойм'якон

40. Вкажіть жолоб у Тихому океані, що має найглибшу відмітку дна Світового океану – 11022 м.:

- а. Алеутський
- б. Пуерто-Ріко
- в. Глибоководний
- г. Маріанський

41. Атлантичний океан за розмірами серед океанів:

- а. перший
- б. третій
- в. другий
- г. четвертий

42. Найбільшу глибину Атлантичний океан має у межах:
- а. рифтової зони Серединно-Атлантичного хребта
 - б. жолоба Пуерто-Ріко
 - в. Північно-Атлантичного хребта
 - г. Південно-Атлантичного хребта
43. Вкажіть, в якій півкулі розташована більша частина Індійського океану:
- а. північній
 - б. західній
 - в. південній
 - г. південно-східній
44. Найглибша відмітка Індійського океану (7729 м) знаходиться в межах:
- а. Східнотихоокеанського підняття
 - б. Зондського жолоба
 - в. жолоба Пуерто-Ріко
 - г. Маріанського жолоба
45. Біля берегів Аравії, у Червоному морі і Перській затоці опадів випадає:
- а. багато
 - б. дуже мало
 - в. 1000-3000 мм за рік
 - г. 4000 мм за рік
46. Північна частина Індійського океану добре прогрівається, а також позбавлена припливу холодних вод з півдня, тому влітку температура води в Перській затоці піднімається до:
- а. $+17^{\circ}$
 - б. $+34^{\circ}$
 - в. $+21^{\circ}$
 - г. $+7^{\circ}$
47. Основною одиницею в ландшафтознавстві виступає:
- а. ландшафт
 - б. навколишнє середовище
 - в. біогеоценози
 - г. біота
48. Центральною синклінальною у межах Українських Карпат є зона:
- а. Скибова;
 - б. Дуклянська;
 - в. Кросненська;
 - г. Магурська
49. До Внутрішніх антиклінальних флішевих покривів Українських Карпат не належить:
- а. Скибовий;
 - б. Дуклянський;
 - в. Поркулецький;
 - г. Магурський
50. Тектонічна структура складена комплексом метаморфічних утворень протерозойсько-ранньопалеозойського віку:

- а. зона Пенінських стрімчаків;
- б. Мармароський масив;
- в. Кросненська зона Карпат;
- г. Чоп-Мукачівська западина

51. Ефузивний неогеновий вулканізм проявився у межах:

- а. зона Пенінських стрімчаків;
- б. Мармароський масив;
- в. Кросненська зона Карпат;
- г. Чоп-Мукачівська западина

52. Флішеві товщі Зовнішніх Карпат за віком здебільшого:

- а. тріасові та юрські;
- б. юрські та крейдові;
- в. крейдові та палеогенові;
- г. палеогенові та неогенові

53. Моласові товщі неогенового віку залягають в основному у межах

- а. Мармароського масиву;
- б. Скибової зони Карпат;
- в. Дуклянської зони Карпат;
- г. крайових прогинів

54. На основі багаторічних досліджень у межах Українських Карпат прийнято виділяти великих морфоструктур – геоморфологічних областей:

- а. 4;
- б. 6;
- в. 7;
- г. 12

55. У межах Передкарпатської передгірної височини, Зовнішньфлішевих Карпат, Вододільно-Верховинських та Полонинсько-Чорногірських Карпат за відмінностями у рельєфі виділяють геоморфологічні підобласті по:

- а. 2;
- б. 3;
- в. 4;
- г. 5

56. В основі Передкарпатської передгірної височини лежить:

- а. Скибова зона Карпат;
- б. крайовий прогин;
- в. Кросненська зона Карпат;
- г. зона Полонинсько-Чорногірських покривів

57. До хребтів Карпат приляє зона Передкарпатського крайового прогину:

- а. Зовнішня;
- б. Внутрішня (Бориславсько-Покутська);
- в. Більче-Волицька;
- г. епіплатформена

58. Виберіть найточніше визначення метеорології, як науки:

- a. Наука про фізичні процеси та явища в атмосфері Землі в їх взаємодії із земною поверхнею і космічним середовищем
 - б. Наука про погоду, а також її прогноз для важливих галузей господарства
 - в. Вчення про атмосферу
 - г. Всі відповіді правильні
59. До яких фундаментальних метеорологічних дисциплін належить вчення про загальні закономірності атмосферних процесів і явищ:
- a. Загальної метеорології (або фізики атмосфери)
 - б. Синоптичної метеорології
 - в. Кліматології
 - г. Агрометеорології
60. До яких фундаментальних метеорологічних дисциплін належить вчення про глобальні атмосферні процеси та закономірності розподілу й зміни погоди на земній кулі, а також про методи її передбачення:
- a. Синоптичної метеорології
 - б. Загальної метеорології (або фізики атмосфери)
 - в. Кліматології
 - г. Агрометеорології
61. До яких фундаментальних метеорологічних дисциплін належить вчення про закономірності формування клімату та його коливання на Землі та в різних географічних районах:
- a. Кліматології
 - б. Синоптичної метеорології
 - в. Загальної метеорології (або фізики атмосфери)
 - г. Фізики поверхні атмосфери
62. Яку особливість атмосфери визначає складний характер взаємодії атмосфери з земною поверхнею, космічним середовищем та Сонцем:
- a. неоднорідність її властивостей в просторі та мінливість їх у часі
 - б. масштабність процесів, що відбуваються
 - в. наявність водяної пари
 - г. наявність озонового екрану
63. Чим пояснюється особливість атмосферних процесів, пов'язана з наявністю водяної пари:
- a. всі відповіді вірні
 - б. Внаслідок наявності водяної пари відбувається зміна енергетичних ресурсів в атмосфері
 - в. При наявності пари знижується притік сонячної радіації (пара поглинає енергію)
 - г. зменшуються втрати тепла земною поверхнею за рахунок випромінювання
64. Як називають фізичні параметри атмосфери:
- a. Метеорологічні величини
 - б. Атмосферні явища або явища погоди
 - в. Неоднорідністю шарів атмосфери
 - г. Стратосферою
65. Як називають видимі прояви фізико-хімічних процесів, що відбуваються в атмосфері:
- a. Атмосферні явища або явища погоди
 - б. Метеорологічні величини

- в. Атмосферні фронти
- г. Адіабатичні процеси в атмосфері

66. Виберіть метеорологічну величину:

- а. температура;
- б. туман;
- в. сніг;
- г. полярне сяйво.

67. Виберіть атмосферне явище:

- а. Хмари
- б. Густина повітря
- в. Напрямок вітру
- г. Всі відповіді

68. Що таке гідросфера?

- а. Повітряна оболонка планети
- б. Водна оболонка планети
- в. Тверда частина Землі
- г. Рельєф

69. Що виступає предметом вивчення загальної гідрології?

- а. Найбільш загальні закономірності гідрологічних процесів і явищ, що в них відбуваються, у взаємодії з атмосферою, літосферою й біосферою та під впливом господарської діяльності
- б. Вивчає розподіл і кругообіг води на земній кулі
- в. Розглядає окремі частини гідросфери, взаємозв'язок між ними
- г. Всі відповіді доповнюють одна одну

70. Як поділяють "загальну гідрологію" за об'єктами вивчення?

- а. океанологію та океанографію
- б. гідрологію вод Світового океану та його частин
- в. гідрологію моря й гідрологію суші
- г. гляціальну та морську

71. Найбільшим об'єктом вивчення фізичної географії є

- а. літосфера
- б. географічна оболонка
- в. гідросфера
- г. атмосфера

72. Об'єктом вивчення фізичної географії України є географічна оболонка у межах

- а. тільки території окремих областей
- б. тільки акваторії морів, що омивають Україну
- в. усієї території держави
- г. тільки території суходолу держави

73. У географії найдавнішим серед методів вивчення був

- а. аерокосмічний
- б. картографічний

- в. описовий
- г. геофізичний

74. Сучасна площа України становить

- а. 300 тис. км²
- б. 603,7 тис. км²
- в. 630 тис. км²
- г. 747,6 тис. км²

75. Буковина — це територія в межах сучасної області

- а. Чернівецької
- б. Одеської
- в. Івано-Франківської
- г. Закарпатської

76. Україна розташована у

- а. західній частині Європи
- б. західній частині Азії
- в. центральній частині Євразії
- г. західній частині Євразії

77. Найвища вершина Східних Карпат:

- а. Говерла;
- б. Феркеу;
- в. П'єтрос;
- г. Молдов'яну

78. Один з географічних центрів Європи знаходиться біля

- а. с. Червона Зірка
- б. с. Соломонове
- в. с. Грем'яч
- г. с. Ділове

79. Кордон України з Польщею проходить по річці

- а. Західний Буг
- б. Прут
- в. Прип'ять
- г. Дунай

80. Науку, яка вивчає процеси і явища, що відбуваються у Світовому океані, їхню взаємодію з навколишнім середовищем, а також окремі моря та океани називають

- а. Океанологією
- б. Гідрологією моря
- в. Гідрологією суші
- г. Океанографією

81. Як називають розділ гідрології, що вивчає поверхневі води?

- а. Гідрологією суші
- б. Океанографією
- в. Гідрологією моря
- г. Океанологією

82. Основоположником української географічної науки вважають
- А. Краснова
 - С. Рудницького
 - Є. Ромер
 - П. Тутковського
83. Створив вчення про біосферу, праці з геохімії та геології, які мали значний вплив на розвиток різних наукових напрямків географії
- В. Вернадський
 - П. Тутковський
 - В. Кубійович
 - Б. Срезневський
84. Рівнини займають від території України близько
- 5%
 - 25%
 - 70%
 - 95%
85. Височини займають від території України близько
- 5%
 - 25%
 - 70%
 - 95%
86. Найвища точка рівнинної частини України знаходиться на
- Хотинській височині
 - Подільській височині
 - Донецькій височині
 - Придніпровській височині
87. Гора Берда знаходиться на
- Хотинській височині
 - Подільській височині
 - Донецькій височині
 - Придніпровській височині
88. Найвища точка території України знаходиться
- на Хотинській височині
 - на Подільській височині
 - у Кримських горах
 - в Українських Карпатах
89. Територія нашої країни має загальний похил
- із заходу на схід
 - з півночі на південь
 - з півдня на північ
 - із сходу на захід
90. У межах якої височини виділяються окремі масиви — Гологори, Кременецькі гори, Розточчя й Опілля, Товтри

- а. Волинської
- б. Придніпровської
- в. Подільської
- г. Донецької

91. Найвищий масив Українських Карпат

- а. Чорногора
- б. Чивчинські гори
- в. Скибові Горгани
- г. Рахівські гори

92. У Кримських горах виділяють три пасма серед яких Головне має висоти

- а. 250—350 м
- б. 400—600 м
- в. 1200—1500 м
- г. 1400—2000 м

93. Складчасті області охоплюють від сучасної території держави близько

- а. 10%
- б. 30%
- в. 50%
- г. 90%

94. Найбільшу площу серед платформених областей в межах території України займає

- а. Східноєвропейської платформа
- б. Західноєвропейська платформа
- в. Скіфська плита
- г. Мармароський кристалічний масив

95. Науку, що вивчає походження, поширення, режим, ресурси і фізико-хімічні властивості підземних вод та розробляє методи їх пошуку та добування для використання називають

- а. Гідрологія річок
- б. Гідрологія підземних вод (або гідрогеологія)
- в. Гідрологія боліт
- г. Гідрологія озер (лімнологія)

96. З північного заходу на південний схід більш як на 270 км при ширині близько 100 км простяглися

- а. Східні Карпати
- б. Українські Карпати
- в. Сербські Карпати
- г. Горгани

97. У межах Українських Карпат до тектонічних зон Зовнішніх (Флішевих) Карпат не належить:

- а. Скибова зона Карпат;
- б. Кросненська зона Карпат;
- в. зона Полонинсько-Чорногірських покривів;
- г. зона Пенінських стрімчаків

98. Середньорічна кількість опадів становить до 1500 мм у

- а. Закарпатті
- б. високогір'ї Карпат
- в. середньогір'я Карпат
- г. Передкарпатті

99. Річки південно-західного макросхилу Українських Карпат теж несуть свої води в Дунай через систему його найбільшої притоки

- а. Дністра
- б. Тиси
- в. Черемошу
- г. Сірету

100. Найвисокогірнішим серед озер Українських Карпат є

- а. Бребенескул
- б. Ворочівське
- в. Несамовите
- г. Синевир

101. Науку, що вивчає формування стоку річок, водний режим, характеристики річкового стоку, термічний і льодовий режим, хімічний склад води, річкові наноси, руслові процеси тощо називають

- а. Гідрологія річок
- б. Гідрологія озер (лімнологія)
- в. Гідрологія боліт
- г. Гідрологія підземних вод (або гідрогеологія)

102. Виберіть предмет вивчення гідрології, як науки

- а. Досліджує основний об'єкт вивчення – екосистему та основні її елементи
- б. Досліджує розораність посівних площ та еродованість внаслідок антропогенних порушень
- в. Вивчає закономірності формування водних об'єктів і процеси, які в них відбуваються
- г. Вивчає тверду частину Землі та розробляє методи альтернативних видів палива

103. Виберіть природні чинники, що впливають на процеси, які відбуваються у водних об'єктах

- а. Функціональні зміни в екосистемах
- б. Системно-генетичні чинники
- в. Фізико-географічні (рельєф, кількість опадів, кліматичні умови)
- г. Водоспоживання та водокористування

104. Сукупність змін стану певного водного об'єкта, що закономірно повторюються та притаманні йому, на відміну від інших водних об'єктів називають

- а. Концентрацією розчинних речовин
- б. Гідрологічним режимом
- в. Особливі водні об'єкти
- г. Зміною русла водотоку

105. Проведення порівняно короткочасних (від декількох днів до кількох років) експедицій на водних об'єктах називають

- а. Експедиційний метод
- б. Особливі водні об'єкти
- в. Стационарний метод
- г. Зміною русла водотоку

106. Що таке гідрографічна мережа?

- а. Це сукупність річкових систем даної території
- б. Це головна ріка, яка впадає у приймальне водоймище (море, озеро) і всі водотоки, які збирають в неї воду
- в. Сукупність боліт, озер, тимчасових водотоків, штучних водоймищ
- г. Період короткочасного нерегулярного підйому рівня води, викликаний переважно випаданням дощів

107. Що таке річкова система?

- а. Це головна ріка, яка впадає у приймальне водоймище (море, озеро) і всі водотоки, які збирають в неї воду
- б. Сукупність боліт, озер, тимчасових водотоків, штучних водоймищ
- в. Це сукупність річкових систем даної території
- г. Процеси горотворення та дія древніх зледенінь

108. Виберіть фактори, які впливають на формування основних контурів річкової мережі:

- а. Процеси горотворення та дія древніх зледенінь
- б. Межень, водопілля, паводок
- в. Ерозійні процеси (підмивання правого, лівого берегів ріки)
- г. Закономірності коливання витрат і рівня води

109. Ріка не може починатися з:

- а. злиття двох інших рік
- б. озера
- в. болота
- г. океану

110. Що належить до поняття метеорологічних величин:

- а. Густина повітря, напрям та швидкість вітру
- б. Хмари, опади, туман
- в. Густина повітря, туман
- г. Всі відповіді правильні

111. Що означає у міжнародній системі одиниць СІ тиск 1 Па:

- а. Це сила в 1 Ньютон, що діє на площу в 1 м².
- б. Це сила, яка передається рідиною на всі боки однаково
- в. Це сила, що діє на кожен квадратний кілометр поверхні Землі
- г. Всі відповіді доповнюють одна одну

112. Виберіть поняття, що належить до метеорологічних величин:

- а. Тиск повітря, його температура, вологість
- б. Гроза, град, гало, ожеледь
- в. Густина повітря, туман
- г. Всі відповіді правильні

113. Що належить до поняття атмосферних явищ:

- а. Хмари, опади, туман
- б. Тиск, температура повітря
- в. Гало, ожеледь, густина повітря
- г. Всі відповіді правильні

114. Виберіть поняття, що стосуються атмосферних явищ:
- а. Гроза, град, гало, ожеледь
 - б. Густина повітря, напрям та швидкість вітру
 - в. Оподи, тиск повітря
 - г. Всі відповіді правильні
115. Які три параметри характеризують стан газової оболонки Землі:
- а. Температура, тиск і густина
 - б. Температура, вологість, об'єм
 - в. Тиск, вологість відносна і абсолютна
 - г. Вітер, гроза, град
116. Виберіть правильну залежність:
- а. При підвищенні температури зростає тиск
 - б. При підвищенні температури зменшується тиск
 - в. При різкому зменшенні тиску відбувається повільне підвищення температури
 - г. Жодної правильної відповіді
117. Виберіть правильне твердження:
- а. Чим менша концентрація молекул газу в одиниці об'єму повітря, тим менший тиск у цьому ж об'ємі
 - б. Чим більша концентрація молекул газу в одиниці об'єму повітря, тим менший тиск у цьому ж об'ємі
 - в. Із зростанням концентрації молекул газу в одиниці об'єму повітря зменшується температура
 - г. Жодної правильної відповіді
118. Грязевий вулкан "Старуня" знаходиться в
- а. Івано-Франківській області
 - б. Чернівецькій області
 - в. Одеській області
 - г. Закарпатській області
119. В чому полягає суть закону Паскаля що використовується в принципі будови ртутних барометрів:
- а. Тиск зовнішніми силами на поверхню рідини передається цією рідиною на всі боки однаково
 - б. Це сила в 1 Ньютон, що діє на площу в 1 м².
 - в. Це сила, яка передається рідиною на всі боки однаково
 - г. Це сила, що діє на кожен квадратний кілометр поверхні Землі
120. Найдовшою печерою в Україні є
- а. Озерна
 - б. Кришталева
 - в. Оптимістична
 - г. Мармурова
121. Виберіть значення нормального атмосферного тиску:
- а. 1013,2 мбар;
 - б. 760 мбар;

- в. 750 мбар;
г. 1113,2 мбар.
122. Шацький національний природний парк розташований на території
- Волинської області
 - Рівненської області
 - Житомирської області
 - Полтавської області
123. Які показники нормального атмосферного тиску:
- 760 мм рт. ст.
 - 870 мм рт. ст.
 - 670 мм рт. ст.
 - 560 мм рт. ст.
124. Дендрологічний парк "Софіївка" знаходиться у
- Київській області
 - Черкаській області
 - Полтавській області
 - Кіровоградській області
125. Для виміру тиску використовується:
- барометр;
 - психрометр;
 - термометр;
 - анемометр.
126. Геоморфологія - це
- наука про будову земної кори
 - наука про форму земної поверхні
 - наука про утворення земної поверхні
 - наука про рельєф земної поверхні
127. Рельєф – це
- опуклі частини земної поверхні
 - нерівності земної поверхні
 - сукупність усіх форм земної поверхні
 - зігнуті форми земної поверхні
128. Об'єктом вивчення геоморфології є
- рельєф Землі
 - планета Земля в цілому
 - географічна оболонка Землі
 - вплив людини на навколишнє середовище
129. Палеогеоморфологічний метод дослідження в геоморфології
- полягає в аналізі взаємовідношень рельєфу і геологічних структур
 - ґрунтується на вивченні геологічної інформації
 - ґрунтується на вивченні різноманітної геологічної та палеогеографічної інформації
 - передбачає опис рельєфу у вигляді тексту, графіків, профілів
130. Що є джерелом ендегенних процесів на Землі?

- а. внутрішня енергія Землі
 - б. енергія Сонця
 - в. гравітаційна енергія планети
 - г. дія припливних сил Місяця та Сонця
131. Що є джерелом екзогенних процесів на Землі?
- а. внутрішня енергія Землі
 - б. енергія Сонця
 - в. вулканізм та інтрузивний магматизм
 - г. неотектонічні рухи земної кори
132. Які з перелічених геоморфологічних процесів відносяться до ендегенних?
- а. дія води та льодовиків
 - б. дія вітру та дія живих організмів
 - в. вулканізм та інтрузивний магматизм
 - г. вивітрювання гірських порід та метаморфізм
133. Які з перелічених геоморфологічних процесів відносяться до екзогенних?
- а. землетруси земної кори
 - б. вивітрювання, дія води
 - в. вулканізм та інтрузивний магматизм
 - г. утворення тектонічних розломів
134. Рівнини висотою до 200метрів н.р.м. називаються:
- а. низовини
 - б. щити
 - в. височини
 - г. депресії
135. Рівнини висотою від 200 до 500 метрів н.р.м. називаються:
- а. низовини
 - б. щити
 - в. височини
 - г. депресії
136. Рівнини висотою вище 500 метрів н.р.м. називаються:
- а. низовини
 - б. нагір'ями
 - в. височини
 - г. депресії
137. Рівнини, що мають одноманітну рівну поверхню, нахил якої не перевищує перепад висот в 10м на 1км за морфологічною класифікацією називаються:
- а. хвилястими
 - б. плоскими
 - в. увігнутими
 - г. нахиленими
138. За сучасними уявленнями, найближчою фігурою до істинної форми Землі вважають
- а. сфероїд
 - б. еліпсоїд обертання

- в. геїд
- г. еліпс

139. У верхній частині мантії є шар, в якому гірські породи знаходяться у пластичному розрідженому стані. Його називають

- а. астеносферою
- б. зовнішнім ядром
- в. надастеносферним шаром
- г. земною корою

140. Пінгвіни, трубконості (із птахів), південний морський котик, морський слон (із ластоногих) характерні для

- а. Субарктики
- б. субантарктики
- в. Субтропиків
- г. Помірних широт

141. У Євразії трав'янисті угруповання з більш-менш зімкнутим травостоєм, що складаються переважно із ксерофільних рослин називаються

- а. степи
- б. пампи, пампаси
- в. прерії
- г. сельва

142. У Південній Америці трав'янисті угруповання з більш-менш зімкнутим травостоєм, що складаються переважно із ксерофільних рослин називаються

- а. степи
- б. пампи, пампаси
- в. прерії
- г. сельва

143. У Північній Америці трав'янисті угруповання з більш-менш зімкнутим травостоєм, що складаються переважно із ксерофільних рослин називаються

- а. ваді
- б. пампи, пампаси
- в. прерії
- г. сельва

144. Основні біоми даного типу знаходяться в областях справжнього екваторіального клімату

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. тусоки

145. У басейні Амазонки в Південній Америці та басейні Конго і гвінейському узбережжі Західної Африки поширені

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. тусоки

146. Найбільш характерна риса гігротермічного середовища даних біомів - достатнє цілорічне зволоження і рівні високі температури.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. степи

147. Під даними біомами ґрунти - червоні, червоно-жовті, що пов'язане з надлишком окисів заліза. Протягом року панує сильний промивний режим, через що ґрунти дуже бідні на елементи мінерального живлення (азот, калій, кальцій, фосфор, мікроелементи тощо)

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. степи

148. Для даного біому характерна складна вертикальна структура - багатоярусність. Найчастіше тут розрізняють 4-5 основних ярусів при відсутності чагарникового ярусу.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея);
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні);
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. степи

149. Гілея отримала назву сельви у

- а. Африці
- б. Південній Америці
- в. Південно-Східній Азії
- г. Північній Америці

150. Кліматичні умови існування даного біому такі: температура і кількість опадів змінюються протягом року, обумовлюючи наявність сухого (зимового) і вологого (літнього) сезонів. Температури протягом усього року залишаються досить високими.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. степи

151. Речовина зірок знаходиться у:

- а. газоподібному стані
- б. твердому стані
- в. рідкому стані
- г. стані плазми

152. До зовнішніх планет не належить:

- а. Юпітер
- б. Марс
- в. Сатурн
- г. Нептун

153. Уявна лінія, навколо якої обертається Земля – це:

- а. екватор
- б. вісь

- в. орбіта
- г. меридіан

154. Наслідками обертання Землі навколо своєї осі є:

- а. зміна пір року
- б. виникнення припливної хвилі
- в. зміна дня і ночі
- г. різниці в часі на різних меридіанах

155. Лінія зміни дат проходить по:

- а. меридіану
- б. паралелі
- в. 180 меридіану
- г. 90 паралелі

156. День осіннього рівнодення настає

- а. 21 березня
- б. 22 червня
- в. 23 вересня
- г. 22 грудня

157. Ери в історії розвитку Землі змінювалися у такому порядку

- а. протерозойська, архейська, мезозойська, кайнозойська, палеозойська
- б. архейська, протерозойська, палеозойська, мезозойська, кайнозойська
- в. кайнозойська, протерозойська, палеозойська, мезозойська, архейська
- г. палеозойська, архейська, протерозойська, кайнозойська, мезозойська

158. До внутрішніх процесів рельєфоутворення не належить:

- а. вулканізм
- б. вивітрювання
- в. землетруси
- г. тектонічні рухи

159. Землетруси – це:

- а. переміщення речовини земної кори, які ведуть до зміни її будови
- б. різкі раптові струси земної кори, які проявляються на поверхні у вигляді поштовхів
- в. виверження на поверхню Землі розплавленої магми
- г. руйнування гірських порід під впливом зовнішніх факторів

160. Інтенсивність землетрусів оцінюють за:

- а. 12 бальною шкалою
- б. за 5 бальною шкалою
- в. за 10 бальною шкалою
- г. за 9 бальною шкалою

161. Хімічне вивітрювання відбувається під впливом:

- а. різких змін температури і замерзання у тріщинах порід води
- б. сили земного тяжіння
- в. води, повітря та діяльності живих організмів
- г. діяльності живих організмів

162. Результатом руйнівної роботи води є утворення:

- а. ярів
- б. барханів
- в. лійок
- г. дюн

163. Високо підняті над рівнем моря і сильно розчленовані ділянки земної поверхні – це:

- а. гірські долини
- б. гори
- в. горби
- г. рівнини

164. До відкритих морів не належить:

- а. Берингове море
- б. Аравійське море
- в. Мармурове море
- г. море Лаптевих

165. Солоність океанічної води вимірюють у:

- а. грамах
- б. процентах
- в. літрах
- г. проміле

166. Планктон – це:

- а. тварини, що живуть на дні океану
- б. рослини, що живуть у товщі води
- в. жителі товщі води, які не можуть активно переміщуватися
- г. рослини прикріплені до океанічного дна

167. Підземні води, які лежать нижче ґрунтових і відділені від них водонепроникними породами, називаються:

- а. седиментаційними водами
- б. артезіанськими водами
- в. магматичними водами
- г. ґрунтовими водами

168. Річковий басейн – це:

- а. лінійно витягнуте пониження, дном якого протікає річка
- б. частина річкової долини, яку заливають талі води
- в. головна річка разом з притоками
- г. площа з якої річкова система збирає воду

169. Результатом руйнівної роботи річок є:

- а. річкові системи
- б. річкові басейни
- в. річкові долини
- г. вододіли

170. Значення річок у географічній оболонці полягає в тому, що вони:

- а. спричиняють утворення ярів
- б. здійснюють перенесення вологи з одного району в інший

- в. надають рельєфу Землі рівнинного характеру
- г. створюють своєрідні ландшафти, які залежать від них

171. Озера, які колись були частиною океану, називають:

- а. вулканічними
- б. водно-ерозійними
- в. тектонічними
- г. реліктовими

172. На процес утворення болота не впливає:

- а. руйнівна робота річок
- б. заболочування суші у зв'язку із виходом на поверхню ґрунтових вод
- в. заростання озер
- г. заболочування суші у зв'язку із заляганням близько до поверхні водостійких порід

173. Альbedo – це:

- а. відношення поглинутої радіації до тієї, що надійшла на земну поверхню
- б. відношення радіації що надійшла на земну поверхню до відбитої
- в. відношення розсіяної радіації до тієї, що надійшла на земну поверхню
- г. відношення відбитої радіації до тієї, що надійшла на земну поверхню

174. Нестача насичення повітря водяною парою за даної температури – це:

- а. абсолютна вологість
- б. максимальна вологоємкість
- в. відносна вологість
- г. дефіцит вологи

175. Туман утворюється коли:

- а. тепле повітря дотикається до холодної земної поверхні
- б. змішуються різні за температурою повітряні маси
- в. повітря охолоджується з підняттям вгору
- г. холодне повітря дотикається до теплої земної поверхні

176. Приладами для вимірювання тиску повітря є:

- а. опадомір
- б. гігрометр
- в. термометр
- г. барометр-анероїд

177. Зниження тиску на певну величину на відстані 111,1 км по меридіану – це:

- а. центр дії атмосфери
- б. ізобара
- в. барична ступінь
- г. баричний градієнт

178. Антициклони – це:

- а. стійкі повітряні течії сезонного характеру
- б. системи замкнутих ізобар, які обмежують зону низького тиску
- в. системи замкнутих ізобар, які обмежують зону високого тиску
- г. постійний рух повітря від тропіків до екватора

179. Зонально на Землі змінюється:

- а. температура
- б. тваринний світ
- в. землетруси
- г. кількість опадів

180. Вертикальна поясність зумовлена:

- а. сонячною активністю
- б. обертанням кулястої Землі у потоці сонячних променів
- в. зменшенням з висотою кількості випромінюваного Землею тепла
- г. рухом Землі навколо своєї осі

181. Географія як наука відрізняється від інших галузей знань тим, що вона досліджує

- а. структурно-функціональну організацію надорганізмівих систем
- б. організацію та управління матеріальним виробництвом
- в. поведінку та властивості матерії в широких межах її проявів
- г. особливості та закономірності розміщення об'єктів та явищ на земному просторі (їх геопросторову організацію)

182. Згідно з класифікацією І.Канта та А.Гетнера, географію слід відносити до наук

- а. хорологічних
- б. сутнісних
- в. систематичних
- г. класифікаційних

183. Географія як наука розвивається на стику двох головних галузей знань

- а. природничих і психологічних
- б. суспільних і психологічних
- в. суспільних і філософських
- г. природничих і суспільних

184. Єдиним загальним для всієї системи географічних наук об'єктом вивчення більшість науковців вважають

- а. техносферу
- б. соціосферу
- в. біосферу
- г. ландшафтну сферу

185. Частину географічної оболонки, що освоєна людиною й утягнута в суспільне виробництво, а отже, є матеріальною основою існування людського суспільства називають

- а. географічним середовищем
- б. техносферою
- в. соціосферою
- г. антропосферою

186. Частини географічного середовища, докорінно перетвореного людиною на технічні та техногенні об'єкти називають

- а. біосферою
- б. техносферою
- в. суспільством або соціосферою
- г. антропосферою

187. Справжня наукова історія географії на думку С. Рудницького починається у стародавній

- а. Індії
- б. Греції
- в. Швеції
- г. Фінікії

188. Підперіод великих географічних відкриттів відносять до періоду історії географії, який називають

- а. Новим
- б. Новітнім
- в. Арабським
- г. Класичним

189. У класичному періоді виділяють три підперіоди історії географії, серед яких найдавніший

- а. Давньогрецьким
- б. Великих географічних відкриттів
- в. Новим
- г. Арабським

190. Уважав, що історія повинна розглядатися географічно, а географія — історично у V ст. до н. е.

- а. Арістотель
- б. Геродот
- в. Ератосфен
- г. Страбон

191. Автор книг "Метеорологія" та "Політика" в античну епоху, певною мірою родоначальник гідрології, океанології, метеорології

- а. Арістотель
- б. Платон
- в. Ератосфен
- г. Страбон

192. Написав книгу "Географічні записки", де з'єднав у географії, як точній науці, дані математики, фізики, природознавства, історії

- а. Платон
- б. Птолемей
- в. Ератосфен
- г. Страбон

193. Написав "Географію" у 17 книгах римський учений, грек за національністю

- а. Платон
- б. Птолемей
- в. Ератосфен
- г. Страбон

194. Розрізняв географію і хорографію, ввів у науку поняття географічної і картографічної генералізації, поняття зв'язку масштабу вивчення і його змісту

- а. Платон
- б. Птолемей
- в. Ератосфен
- г. Страбон

195. Безпосередньою спадкоємицею старогрецької стала географія

- а. вавілонська
- б. індійська
- в. арабська
- г. фінікійська

196. В Арабський період географічних досліджень критикував геоцентричну систему Птолемея, займався визначенням розмірів Землі, питанням положення ряду астрономічних пунктів

- а. Ібн Гаукаль
- б. Аль Біруні
- в. Авіценна
- г. Ідрісі

197. У XVI столітті на карті світу уже достатньо добре відображені сучасні контури материків, півостровів, островів, морів. Цю карту створив

- а. Микола Коперник
- б. Жан Боден
- в. Марко Поло
- г. Герард Меркатор

198. Перший у світі історико-географічний атлас видав у 1570 році

- а. Микола Коперник
- б. Жан Боден
- в. Авраам Ортелій
- г. Френсіс Бекон

199. У 1650 році вийшла з друку "Географія генеральна", автором якої був

- а. Рене Декарт
- б. Бернхард Варен
- в. Френсіс Бекон
- г. Жан Боден

200. Впродовж кайнозойської ери відбувається горотворення:

- а. байкальське;
- б. альпійське;
- в. каледонське;
- г. герцинське.

201. Скільки епох горотворення (тектоно-магматичних епох) відбулося впродовж трьох останніх ер?

- а. три;
- б. чотири;
- в. п'ять;
- г. шість.

202. Області складчастості, які сформувалися у певну епоху горотворення, відображають на карті:

- а. фізичній;
- б. тектонічній;

- в. геоморфологічний;
- г. геологічний.

203. У яку еру давні осередки літосферних плит, фундамент яких остаточно сформувався, стають відносно стійкими структурними елементами земної кори?

- а. кайнозойську;
- б. архейську;
- в. палеозойську;
- г. протерозойську.

204. Як називають епоху горотворення (тектоно-магматичну епоху), яка відбувалася у кінці протерозойської та початку палеозойської ери?

- а. байкальською;
- б. альпійською;
- в. каледонською;
- г. герцинською.

205. Кіммерійська тектоно-магматична епоха відповідає у часі:

- а. кайнозойській ері;
- б. протерозойській ері;
- в. архейській ері;
- г. мезозойській ері.

206. Ділянки платформ, де потужність осадових порід дуже незначна (до 200 м), називають:

- а. щитами;
- б. тектонічними западинами;
- в. плитами;
- г. масивом або тектонічним підняттям.

207. Ділянки платформ, де кристалічний фундамент вгнутий і лежить на великих глибинах (2–10 тис. м) вважають:

- а. щитами;
- б. тектонічними западинами;
- в. плитами;
- г. масивом або тектонічним підняттям.

208. Велика товща осадових відкладів свідчить про існування у давні геологічні періоди:

- а. суходолу;
- б. морського басейну;
- в. гірської системи;
- г. інтенсивного вулканізму.

209. Ділянки платформ, де кристалічні породи виходять на поверхню, називають: [МС]

- а. щитами;
- б. тектонічними западинами;
- в. плитами;
- г. масивом або тектонічним підняттям.

210. Під впливом внутрішніх процесів сформувались найбільші (планетарні) форми земної поверхні:

- а. материки і западини океанів;
 - б. хребти і улоговини;
 - в. яри і балки;
 - г. горби і скелі.
211. Основні макроформи земної поверхні суші – це насамперед:
- а. материки і западини океанів;
 - б. яри і балки;
 - в. хребти і улоговини;
 - г. рівнинні і гірські країни.
212. Території, що підняті над рівнем моря до 200 м, – це:
- а. височини;
 - б. низовини;
 - в. плоскогір'я;
 - г. гори.
213. Рівнини, що підняті над рівнем моря від 200 до 500 м, – це:
- а. височини;
 - б. низовини;
 - в. плоскогір'я;
 - г. западини.
214. Рівнини, що підняті над рівнем моря понад 500 м, – це:
- а. височини;
 - б. низовини;
 - в. плоскогір'я;
 - г. западини.
215. Низовини, поверхня яких лежить нижче рівня моря, називають:
- а. височинами;
 - б. височинними рівнинами;
 - в. плоскогір'ями;
 - г. западинами.
216. За характером поверхні рівнини усіх рівнів можуть бути:
- а. височинними;
 - б. плоскими і горбистими;
 - в. плоскогірними;
 - г. западинами.
217. Форми поверхні з абсолютними висотами від 1000 до 2000 м над рівнем моря – це:
- а. височини;
 - б. високі гори;
 - в. середні за висотою гори;
 - г. низовини.
218. Форми поверхні з абсолютними висотами вище 2000 м над рівнем моря – це:
- а. височини;
 - б. високі гори;

- в. середні за висотою гори;
- г. низовини.

219. Ланцюг гір, що лінійно витягнутий на порівняно велику відстань і обмежений щонайменше з двох сторін глибокими паралельними долинами, називають:

- а. гірським хребтом;
- б. нагір'ям;
- в. горбогір'ям;
- г. гірським масивом.

220. Низку гірських хребтів чи масивів, що простягаються на велику відстань, називають:

- а. плоскогір'ям;
- б. горбогір'ям;
- в. нагір'ям;
- г. гірським пасмом.

221. Гірську країну, де поєднуються гірські хребти і високо підняті над рівнем моря рівнинні ділянки, називають:

- а. плоскогір'ям;
- б. горбогір'ям;
- в. нагір'ям;
- г. гірським пасмом.

222. Який із процесів рельєфотворення не належить до екзогенних?

- а. вивітрювання;
- б. вулканізм;
- в. денудація;
- г. акумуляція.

223. Як називають сукупність процесів руйнування гірських порід водою, вітром льодовиками та зносу продуктів вивітрювання?

- а. гравітацією;
- б. магматизмом;
- в. денудацією;
- г. акумуляцією.

224. Яке з джерел енергії не визначає характер протікання екзогенних рельєфотвірних процесів?

- а. сонячне випромінювання;
- б. сила тяжіння;
- в. добовий рух;
- г. магнітне поле Землі.

225. Який з наведених генетичних типів рельєфу належить до екзогенних?

- а. вулканічний;
- б. рифтовий;
- в. тектонічний;
- г. карстовий.

226. Під дією сили тяжіння можуть зсуватися вниз великі суцільні пласти гірських порід, утворюючи таку форму поверхні, яку називають:

- а. яром;
- б. балкою;
- в. зсувом;
- г. осипищем.

227. Якщо гірська порода внаслідок вивітрювання перетворилася на уламки різного розміру, то під впливом сили тяжіння вони скотяться вниз, утворивши:

- а. яр;
- б. балку;
- в. зсув;
- г. осипище.

228. Дощова і тала вода спричиняють змивання поверхні гірських порід по всій площі схилу, а, зібравшись у потік, можуть утворювати:

- а. яри;
- б. кратери;
- в. зсуви;
- г. осипища.

229. До чималих змін земної поверхні призводить дія підземних вод, які, розчиняючи деякі гірські породи, формують:

- а. яри;
- б. кратери;
- в. зсуви;
- г. печери.

230. Переміщуючись, край льодовика в одних місцях вигортає гірські породи, а в місці танення залишає їх у формі:

- а. льодовиків;
- б. балок;
- в. витягнутих моренних горбів;
- г. осипищ.

231. У піщаних пустелях вітер утворює:

- а. бархани;
- б. кратери;
- в. зсуви;
- г. печери.

232. На узбережжях морів і рік місцеві вітри призводять до утворення видовжених піщаних пагорбів:

- а. барханів;
- б. кратерів;
- в. зсувів;
- г. дюн.

233. Найбільші площі серед рівнин займають ті, що утворені:

- а. річковими наносами;
- б. лавою;
- в. відкладами льодовика;
- г. зруйнованими горами.

234. Узбережну частину океану з глибинами до 200 м називають:

- а. шельфом;
- б. океанічною котловиною;
- в. материковим схилом;
- г. ложем океану.

235. Від ізобати 200 м глибини океану, здебільшого, починають досить різко зростати. Цю ділянку океанічного дна називають:

- а. шельфом;
- б. материковим схилом;
- в. ложем океану;
- г. глибоководним жолобом.

236. На стику материкових і океанічних частин літосферних плит, що рухаються, утворюються ланцюжки островів переважно вулканічного походження та зниження, яке називають:

- а. рифтом;
- б. материковим схилом;
- в. ложем океану;
- г. глибоководним жолобом.

237. Найглибший серед глибоководних жолобів:

- а. Маріанський жолоб – 11 022 м;
- б. Алеутський – близько 11 022 м;
- в. Алеутський – близько 3600 м;
- г. Маріанський жолоб – близько 3600 м

238. Найдовший серед глибоководних жолобів:

- а. Маріанський жолоб – 11 022 м;
- б. Алеутський – близько 11 022 м;
- в. Алеутський – близько 3600 км;
- г. Маріанський жолоб – близько 3600 км

239. Основна частина дна Світового океану, яка займає більше половини його площі, з переважаючими глибинами від 4 до 6 км:

- а. шельф;
- б. материковий схил;
- в. ложе океану;
- г. глибоководні жолоби.

240. У межах Українських Карпат до тектонічних зон Внутрішніх Карпат не належить:

- а. Мармароський масив;
- б. Внутішня зона Передкарпатського крайового прогину;
- в. зона Мармароських стрімчаків;
- г. зона Пенінських стрімчаків

241. Зовнішній край Карпатської складчастої системи прилягає до Західноєвропейської та Східноєвропейської платформ

- а. Скибовою зоною Карпат
- б. Кросненською зоною Карпат
- в. Передкарпатським крайовим прогином
- г. Закарпатським крайовим прогином

242. До Зовнішньофлішевих Карпат належать
- Сколівські Бескиди
 - Свидовець
 - Чорногора
 - Мармароський масив
243. Гора Сивуля Велика — найвища вершина
- Вододільно-Верховинських Карпат
 - Полонинсько-Чорногірських Карпат
 - Зовнішньофлішевих Карпат
 - Закрпатського низькогір'я
244. Головний карпатський вододіл, що розділяє Карпати на два макросхили, проходить у
- Українських Бескидах
 - Вододільно-Верховинських Карпатах
 - Зовнішньофлішевих Карпатах
 - Покутсько-Буковинських Карпатах
245. Найбільше високогірних масивів з висотами понад 2500 знаходиться у:
- Південних Карпатах;
 - Східних Карпатах;
 - Західних Карпатах;
 - Сербських Карпатах
246. Залишками давнього гірського масиву Пракарпат, який сформувався ще в герцинську тектоно-магматичну епоху, є
- Вигорлат-Гутинський вулканічне пасмо
 - Рахівські і Чивчинські гори
 - Скибові Горгани
 - Гриняви і Яловичори
247. Сучасна незалежна Україна успадкувала свою територію від УРСР, державний кордон якої на заході з 1921 по 1939 роки проходив по річці
- Західний Буг
 - Збруч
 - Сян
 - Тиса
248. Українські Карпати є частиною
- Південних Карпат
 - Західних Карпат.
 - Східних Карпат.
 - Сербських Карпат
249. Середня температура січня становить -2°C у
- Закарпатті
 - високогір'ї Карпат
 - середньогір'я Карпат
 - Передкарпатті
250. Висоти вершин не перевищують 1500 тільки у межах Трансільванського плато та:

- а. Південних Карпат;
- б. Східних Карпат;
- в. Західних Румунських гір;
- г. Сербських Карпат

251. В північно-західній частині Українських Карпат невелика кількість водних потоків належить до системи річки Сян — притоки

- а. Дністра
- б. Тиси
- в. Західного Бугу
- г. Вісли

252. У тектонічному відношенні Карпатська гірська країна є частиною:

- а. складчастих споруд герцинської складчастості;
- б. Балтійського кристалічного щита;
- в. альпійських споруд Європейського Середземномор'я;
- г. складчастих споруд каледонської складчастості

253. Зовнішній край Українських Карпат прилягає до Західноєвропейської та Східноєвропейської платформ:

- а. Скибовою зоною Карпат;
- б. Зовнішньою зоною Передкарпатського крайового прогину;
- в. Внутрішньою зоною Передкарпатського крайового прогину;
- г. зоною Пенінських стрімчаків

254. У передгірному поясі, який піднімається до 400–600, ростуть мішані ліси, що складаються в основному з

- а. бука і ялини
- б. ялини і ялиці
- в. сосни і ялиці
- г. дуба, граба, ялини

255. Національних природних парків в межах фізико-географічних областей Українських Карпат сформовано

- а. 10
- б. 5
- в. 3
- г. 2

256. Від Подільської височини Передкарпаття відділяється річковими долинами

- а. Черемошу та Прута
- б. Сірету та Прута
- в. Дністра та Прута
- г. Дністра та Сірету

257. Найбільш піднятою частиною Зовнішньофлішевих Карпат є

- а. Східні Бескиди
- б. Покутсько-Буковинські Карпати
- в. Привододільні Горгани
- г. Скибові Горгани

258. У сучасному рельєфі важливу роль відіграють полонинські поверхні вирівнювання, структурно-денудаційні форми, давньольодовикові (кари, цирки), глибокі річкові долини в природно-географічній області Карпат

- а. Передкарпатській височинній
- б. Полонинсько-Чорногірській
- в. Зовнішньофлішевій
- г. Вододільно-Верховинській

259. Масив Чорна Гора Карпатського біосферного заповідника поблизу м. Виногорова розміщений в природно-географічній області Карпат

- а. Вододільно-Верховинській
- б. Мармароського кристалічного масиву
- в. Зовнішньофлішевій
- г. Закарпатського низькогір'я

260. У межах Східноєвропейської платформи виділяють

- а. Дніпровсько-Донецьку западину
- б. Західноєвропейську платформу
- в. Скіфську плиту
- г. Мармароський кристалічний масив

261. Тектонічна структура, яка займає майже всю рівнинну частину Криму

- а. Нижньопрутський виступ Північної Добруджі
- б. Український кристалічний щит
- в. Скіфська плита
- г. Мармароський кристалічний масив

262. Молода платформа, яка невеличкою вузькою смугою заходить у західній частині України на південний захід від Львова

- а. Західноєвропейська платформа
- б. Волино-Подільська плита
- в. Мармароський кристалічний масив
- г. Український кристалічний щит

263. На поверхні структури здебільшого лежать метаморфізовані відклади пермського періоду палеозойської ери, юрського періоду мезозою, які підняті до 1700–1900 м н. р. м.

- а. складчаста споруда Донбасу
- б. Волино-Подільська плита
- в. Мармароський кристалічний масив
- г. Український кристалічний щит

264. Складчасті структури Донбасу, Добруджі, Мармарошу сформувалися в епоху складчастості

- а. байкальської
- б. альпійської
- в. герцинської
- г. кіммерійської

265. Переважаючими у геологічній будові цього тектонічного утворення є породи тріасового, юрського та крейдового періодів мезозойської ери

- а. складчаста споруда Донбасу
- б. Воронезький кристалічний масив
- в. Гірський Крим
- г. Українські Карпати

266. Найвища точка Поліської низовини, яка знаходиться на Словечансько-Овруцькому кряжі, має висоту

- а. 471 м
- б. 367 м
- в. 315 м
- г. 250 м

267. У межах якої височини виділяються окремі масиви — Мізоцький кряж, Пелчанські висоти?

- а. Волинської
- б. Придніпровської
- в. Подільської
- г. Донецької

268. Найвища точка цієї височини – г. Могила-Бельмак (324 м)

- а. Придніпровської
- б. Приазовської
- в. Подільської
- г. Донецької

269. Найнижча точка рівнинної частини України знаходиться на

- а. Придніпровській низовині
- б. узбережжі Хаджибейського лиману
- в. Поліській низовині
- г. Полтавській рівнині

270. Для виявлення тісноти зв'язку між досліджуваними явищами, наприклад зміною середньорічних температур і врожайністю виноградників у певній місцевості, використовують

- а. Радіовуглецевий аналіз
- б. Кореляційний аналіз
- в. Радіометричний метод
- г. Масспектрометричний метод

271. Вивчення слідів минулої антропогенної дії, знаходження на місцевості меж колишніх землеволодінь, окремих угідь, визначення місцезнаходження давніх поселень, наприклад вивчаючи рельєф місцевості, найзручніше робити за допомогою

- а. Дендрохронологічного методу
- б. Історико-географічних зрізів
- в. Діахронічного аналізу
- г. Візуальне спостереження на місцевості

272. Шестиканальне сканування теплового випромінювання земної поверхні здійснює

- а. Інфрачервоний багатоспектральний сканер (TIMS)
- б. Радіолокаційний пристрій із синтезованою апаратурою (SAR)
- в. Ехолотатор
- г. Пристрій географічного позиціонування GPS

273. Вимірює температуру ґрунту або інших осадових порід, що дає можливість встановити навіть незначні відмінності в щільності та вологості та визначити місце розташування стародавніх поселень
- Інфрачервоний багатоспектральний сканер (TIMS)
 - Радіолокаційний пристрій із синтезованою апаратурою (SAR)
 - Ехолокатор
 - Пристрій географічного позиціонування GPS
274. Які умови вимірювання температури повітря на метеорологічних станціях:
- Вимірювання проводять на висоті 2 м від поверхні Землі в спеціальних будках
 - Вимірювання проводять на висоті 2 м і вище, при цьому враховується середнє значення
 - Вимірювання проводять на рівні ґрунту без доступу прямих сонячних променів
 - Жодної вірної відповіді
275. Які прилади використовують для вимірювання температури повітря вище 2 м:
- Радіозонди, ракети тощо
 - Курвіметри
 - Психрометри
 - Барометри
276. Найбільш динамічні компоненти ландшафту (біогенні – ліс, гідроморфні – русло, дельта ріки, ґрунти, а також літогенні – опущені ділянки суші, наприклад поблизу узбережжя Палестини, де виявлені затоплені біблійні міста) вивчають за допомогою
- Дендрохронологічного методу
 - Історико-географічних зрізів
 - Діахронічного аналізу
 - Групи історико-фізико-географічних методів
277. Обов'язково слід враховувати ландшафтні уявлення авторів документів і хронік (спотворене уявлення про величини) у процесі застосування
- Історичного методу
 - Історико-географічних зрізів
 - Діахронічного аналізу
 - Групи історико-фізико-географічних методів
278. Найдавнішими документами про особливості клімату є звіти про цвітіння вишні, які з'явилися тисячу років тому у
- Єгипті
 - Ефіопії
 - Китаї
 - Японії і Кореї
279. Як називають температуру повітря, яка визначається тепловим рухом його молекул і придатна для безпосереднього вимірювання:
- Кінетичною
 - Молекулярною
 - Густиною
 - Тепловою
280. Яка потужність шару атмосфери, придатна для вимірювання кінетичної температури:

- а. 100 км
- б. 100-250 км
- в. 100-250 м
- г. До 1 тис км

281. Що таке молекулярна температура повітря:

- а. Це температура повітря в шарах атмосфери вище 100 км, де відносна молекулярна маса повітря з висотою суттєво змінюється
- б. Це температура повітря у шарі товщиною від поверхні до 100 км
- в. Це температура, виміряна у стратосфері радіозондами
- г. Це те ж саме що і кінетична температура

282. Тиск водяної пари, пропорційний її густині та абсолютній температурі називають:

- а. Парціальним тиском
- б. Абсолютною вологістю
- в. Точкою роси
- г. Відносною вологістю

283. Ландшафтно-лексикологічний метод дослідження передбачає вивчення

- а. Власні назви річок
- б. Власні назви гір
- в. Діалектичних назв окремих географічних об'єктів і явищ
- г. Діалектичні назви окремих мешканців і поселень

284. Вивчення лексичного багатства мови, мовних конструкцій окремих груп населення в горах, на узбережжі рік, у лісових хащах допомагає зрозуміти, яке значення мали ті, чи інші сили природи у пристосуванні людської спільноти до природних умов за допомогою [МС]

- а. Історичного методу
- б. Історико-географічних зрізів
- в. Ландшафтно-лексикологічного методу
- г. Групи історико-фізико-географічних методів

285. Науковий метод датування, що базується на аналізі росту річних кілець дерев, називається

- а. Дендрохронологічний метод
- б. Історико-географічних зрізів
- в. Діахронічного аналізу
- г. Історичний метод

286. Послідовність товщини річних кілець дерев певної породи в певній місцевості, від сучасного моменту і якомога далі в минуле відображає

- а. Геохронологічна шкала
- б. Шкала Рігтера
- в. Шкала Бофорта
- г. Дендрохронологічна шкала

287. Віллардом Ліббі в 1946 році (Нобелівська премія з хімії, 1960) запропонований метод датування

- а. Дендрохронологічний метод
- б. Радіовуглецеве датування
- в. Діахронічного аналізу
- г. Історичний метод

288. Радіовуглецеве датування реалізується за допомогою вимірювання радіоактивності радіовуглецю і називається
- Радіометричним методом
 - Масспектрометричним методом
 - Радіаційним методом
 - Дендрохронологічним методом
289. Радіовуглецеве датування реалізується за допомогою визначення співвідношення мас ізотопів вуглецю і називається
- Радіометричним методом
 - Масспектрометричним методом
 - Радіаційним методом
 - Дендрохронологічним методом
290. Застосування радіовуглецевого датування є доцільним лише щодо археологічних решток віком до
- 600 тис. р.
 - 300 тис. р.
 - 150 тис. р.
 - 60 тис.р.
291. Для вивчення рослинного покриву ландшафту у далекому минулому використовують
- Радіометричний метод
 - Масспектрометричний метод
 - Метод виявлення спорово-пилкових спектрів
 - Дендрохронологічним методом
292. Графіки Зумбюля (1980) і діаграми Гольцгаузера відображають
- Рослинний покрив ландшафту у далекому минулому
 - Просування альпійських льодовиків
 - Послідовність товщини річних кілець дерев певної породи
 - Зафіксовані у церковних хроніках молебні у випадку надмірної посухи чи повені
293. Довгі циліндричні стовпці льоду, добуті шляхом буріння льодових щитів Гренландії, Шпіцбергена, Антарктиди, андських і тибетських високогір'їв, дають хронологічно неперервну інформацію про зміни температури, добуту за допомогою вимірювання співвідношень стійких ізотопів кисню та водню в молекулах води, з яких складається крига, називаються
- Дендрохронологічна шкала
 - Керни
 - Спектри
 - Граденти
294. Швидкі темпи нагромадження осаду на морському дні забезпечили порівняно докладний літопис середньорічного потепління та похолодання в районі
- Затоки Каріако поблизу узбережжя Венесуели
 - Затоки Маракайбо поблизу узбережжя Венесуели
 - Біскайської затоки поблизу узбережжя Іспанії
 - Ботнічної затоки поблизу узбережжя Фінляндії
295. Масу водяної пари, що міститься в одиниці об'єму вологого повітря називають:

- а. Абсолютною вологістю повітря
- б. Парціальний тиск
- в. Вологовміст
- г. Опадоутворення

296. Корали, які ростуть поблизу від морської поверхні, мають щільні річні прожилки карбонату кальцію. Вимірюючи варіативне співвідношення ізотопів кисню ^{18}O та ^{16}O , дослідники з'ясовують температурні коливання у минулому. Із них вдається отримати інформацію про зміни клімату

- а. 5-10 тис. р. тому
- б. 3-5 тис. р. тому
- в. 1-3 тис. р. тому
- г. 200-300 р. тому

297. Чітким встановленням часових меж зміни досліджуваного явища повинно супроводжуватись використання

- а. Картографічного методу
- б. Радіовуглецевого датування
- в. Ландшафтно-лексикологічного методу
- г. Методу історико-географічних зрізів

298. Зв'язати історичні зрізи і визначити загальні тенденції розвитку географічного об'єкту за історичний час передбачає використання

- а. Радіовуглецевого датування
- б. Діахронічного методу
- в. Ландшафтно-лексикологічного методу
- г. Методу історико-географічних зрізів

299. В історичному процесі зміни природи і господарства необхідно вивчати інерційність еволюції. Можна говорити про тренд (напрямок розвитку) і циклічно змінні елементи природного середовища. Все це досліджується за допомогою

- а. Топонімічного методу
- б. Діахронічного методу
- в. Ландшафтно-лексикологічного методу
- г. Методу історико-географічних зрізів

300. Отримання карт, які показують динаміку розвитку ландшафту можливе шляхом накладання різночасових карт одного масштабу одна на одну із відображенням змін, що відбулись за певний проміжок часу, передбачає

- а. Радіовуглецеве датування
- б. Картографічний метод
- в. Ландшафтно-лексикологічний метод
- г. Метод історико-географічних зрізів

301. Відношення фактичного тиску водяної пари в атмосфері до тиску насиченої пари при тій же температурі, виражене у відсотках, називають:

- а. Відносною вологістю повітря
- б. Вологовмістом пари
- в. Абсолютною вологістю
- г. Тиском водяної пари

302. Як називають температуру, при якій водяна пара, що є в повітрі, досягає стану насичення при постійному тиску повітря та її масовій частці:

- а. Точка роси
- б. Вологовмістом пари
- в. Абсолютною вологістю
- г. Тиском водяної пари

303. Для визначення вологості повітря використовується:

- а. психрометр;
- б. барометр;
- в. анемометр;
- г. термометр.

304. Виберіть характеристики вітру:

- а. Швидкість, напрямок
- б. Вертикальні і горизонтальні потоки
- в. Висхідні і низхідні рухи повітря
- г. Румбах, градусах кута

305. Комп'ютери симулюють поведінку кліматичної системи світу на основі великих обсягів вхідних даних, отриманих із буїв (метеорологічний буй, стаціонарний плавучий пристрій, що збирає і передає дані про стан погоди), показів інструментів, індикаторів і супутників. Це називається

- а. Кореляційний аналіз
- б. Комп'ютерне моделювання
- в. Регресійний аналіз
- г. Масспектрометричний метод

306. До найдавніших і досить детальних описів південної частини України із значною часткою географічної інформації належить твір Геродота з Галікарнасу (484—425 до н. е.)

- а. Скотія
- б. Дакія
- в. Скіфія
- г. Сарматія

307. Письмові відомості про Україну можна знайти у візантійського імператора

- а. Костянтина VII Порфірородного (X ст.)
- б. Феодосія I Великого
- в. Іракліона
- г. Костянтина IX Мономаха

308. У XVII ст. найбільш об'єктивним і найточнішим є "Опис України" (1650)

- а. Костянтина VII Порфірородного (X ст.)
- б. Г. Л. Боплана
- в. С. Рудницького
- г. Пилипа Орлика

309. Який чинник є визначальним у виникненні вітру:

- а. Нерівномірний розподіл тиску в горизонтальній площині
- б. Неупорядкований, хаотичний рух повітря
- в. Різниця швидкості вітру в суміжних шарах повітря
- г. Перемішування повітря за рахунок вологості

310. Яка причина виникнення турбулентності в атмосфері:

- а. Різниця швидкості вітру в суміжних шарах повітря
- б. Неупорядкований, хаотичний рух повітря
- в. Нерівномірний розподіл тиску в горизонтальній площині
- г. Перемішування повітря за рахунок тиску

311. Як називають в метеорології явища, які виникають в результаті відбиття, заломлення, розсіювання та дифракції сонячного або місячного світла:

- а. Оптичні явища
- б. Електричні явища
- в. Гідрометеори
- г. Літометеори

312. Виберіть приклади оптичних явищ в атмосфері:

- а. Гало, міраж
- б. Блискавка, грім
- в. Роса, іній
- г. Пилова буря

313. Виберіть приклади електричних явищ атмосфери:

- а. Блискавка, грім
- б. Гало, міраж
- в. Роса, іній
- г. Шквал, вихор, смерч

314. Виберіть приклад явищ гідрометеорів в метеорології:

- а. Хмари, іній хуртовини
- б. Гало, грім
- в. Вихор, смерч
- г. Пилова буря

315. Виберіть відповідь, що відображає хімічний склад сухого повітря:

- а. Азот (78%), кисень (21%), аргон (1%), інші домішки
- б. Кисень (78%), азот (21%), вуглекислий газ (1%), інші домішки
- в. Водяна пара (25%), азот (78%), вуглекислий газ (1%), інші домішки природного і антропогенного походження (1%)
- г. вуглекислий газ (78%), інші домішки природного і антропогенного походження (22%)

316. За якою ознакою здійснюється поділ атмосфери на тропосферу, стратосферу, мезосферу, термосферу та екзосферу:

- а. за характером зміни температури повітря з висотою
- б. за складом повітря
- в. за характером фізико-хімічних процесів
- г. за взаємодією з підстилаючою поверхнею

317. За якою ознакою здійснюється поділ атмосфери на гомосферу та гетеросферу:

- а. за складом повітря
- б. за взаємодією з підстилаючою поверхнею
- в. за характером зміни температури повітря з висотою
- г. за характером фізико-хімічних процесів

318. За якою ознакою здійснюється поділ атмосфери на озоносферу, іоносферу, нейросферу, хемосферу:

- а. за характером фізико-хімічних процесів
- б. за складом повітря
- в. за взаємодією з підстилаючою поверхнею
- г. за характером зміни температури повітря з висотою

319. Із поясів високого тиску 30-х широт у напрямку до екватора спрямовуються постійні вітри, які називають:

- а. пасатами;
- б. західними;
- в. північно-східними;
- г. південно-східними.

320. Вітри, що дмуть від поясів високого тиску 30-х широт в напрямку до широт 60° – 70° пн. і пд. ш., відхиляються вправо або вліво залежно від півкулі настільки сильно, що їх називають:

- а. пасатами;
- б. західними;
- в. північно-східними;
- г. південно-східними.

321. На напрямок вітру впливає обертання Землі навколо своєї осі, внаслідок чого вітер завжди відхиляється від свого початкового напрямку в північній півкулі:

- а. праворуч;
- б. ліворуч;
- в. тільки на захід;
- г. тільки на схід.

322. Ступінь вітрового хвилювання оцінюють за шкалою:

- а. 3-бальною;
- б. 10-бальною;
- в. 9-бальною;
- г. 5-бальною.

323. У Світовому океані у північній півкулі формується:

- а. одне кільце течій;
- б. два кільця течій;
- в. течія західних вітрів;
- г. три кільця течій.

324. Велика різниця між температурами різних територій материка Північна Америка зумовлена передусім:

- а. відмінностями у характері підстилаючої поверхні;
- б. різним впливом океанічних течій;
- в. відмінностями в абсолютних висотах територій;
- г. великою протяжністю материка з півночі на південь.

325. Розташуйте шари атмосфери від поверхні Землі і до космічного простору за ознакою зміни температури повітря:

- а. тропосфера – стратосфера – мезосфера – термосфера – екзосфера
- б. стратосфера – мезосфера – тропосфера – термосфера – екзосфера
- в. гомосфера – гетеросфера
- г. озоносфера – іоносфера – нейросфера

326. Розташуйте шари атмосфери від поверхні Землі і до космічного простору за ознакою складу повітря:
- а. гомосфера – гетеросфера
 - б. тропосфера – стратосфера – мезосфера – термосфера – екзосфера
 - в. стратосфера – мезосфера – термосфера
 - г. озоносфера – іоносфера – нейросфера
327. Гори Аппалачі за віком утворення складок належать до:
- а. байкальської складчастості;
 - б. каледонської та герцинської складчастості;
 - в. мезозойської складчастості;
 - г. докембрійських фаз горотворення.
328. Утворення сильних ураганів (торнадо) зумовлене:
- а. великою різницею тисків та температур між повітряними масами;
 - б. існуванням високих гірських хребтів, що зумовлюють сильне завихрення повітря;
 - в. особливостям простягання основних орографічних елементів поверхні;
 - г. протяжності материка з півночі на південь.
329. У тропічному поясі на високих плато Центральної Америки панують:
- а. савани;
 - б. лісостепи;
 - в. вологі вічнозелені ліси;
 - г. твердолистяні ліси.
330. У внутрішніх районах Кордильєр розміщена зона:
- а. напівпустель;
 - б. саван;
 - в. пустель;
 - г. твердолистяних лісів.
331. На півночі помірною поясу Північної Америки в умовах прохолодного літа і надмірного зволоження сформувалася зона:
- а. тундри;
 - б. мішаних лісів;
 - в. лісотундри;
 - г. тайги.
332. В епоху якої складчастості сформувалися Берегові хребти Кордильєр на території США?
- а. каледонської;
 - б. герцинської;
 - в. мезозойської;
 - г. альпійської.
333. Численні зниження та горби на рівнинних просторах північної частини материка Північна Америка утворилися внаслідок:
- а. рухів літосферних плит;
 - б. діяльності материкового зледеніння;
 - в. вулканізму;
 - г. зсувів і осипищ.

334. Відкрив півострови Ньюфаундленд та Лабрадор:
- Генрі Гудзон;
 - Джон Кабот;
 - Джон Девіс;
 - Вітус Берінг.
335. У якій природній зоні Євразії зустрічаються чорний гімалайський ведмідь, бамбуковий ведмідь – панда, леопарди, мавпи – макаки і гібони?
- перемінно-вологих (мусонних) лісів;
 - савани і рідколісся;
 - твердолистяних вічнозелених лісів і чагарників;
 - вологих екваторіальних лісів.
336. Особливістю найбільших річок басейну Тихого океану Євразії є те, що вони:
- мають переважаюче льодовикове живлення;
 - усі взимку замерзають;
 - розливаються в основному влітку під час мусонних дощів;
 - усі при впадінні в море утворюють естуарій.
337. Особливістю річок басейну Північного Льодовитого океану Євразії є те, що вони:
- живляться в основному за рахунок літніх дощів;
 - більшість річок мають льодовикове живлення;
 - своє скресання починають з верхів'їв;
 - усі при впадінні у море утворюють дельту.
338. Який тип помірного клімату панує на більшості території континентальної Європи?
- Арктичного максимуму;
 - західних вітрів;
 - Азіатського максимуму;
 - Атлантичного мінімуму.
339. Особливістю однієї з найбільших річок басейну Індійського океану – річки Інд є те, що:
- річка утворює величезну спільну дельту з Брахмапутрою;
 - на річці бувають грандіозні повені, що загрожують загибеллю густонаселеним островам;
 - на рівнині вона тече повільно, розпадається на рукави, утворює озеровидні розширення;
 - річка у посушливі сезони іноді не досягає Аравійського моря.
340. Найбільше вулканів та землетрусів фіксується у Євразії у межах:
- узбережжя Північного Льодовитого океану;
 - центральної частин Європи;
 - узбережжя Тихого океану;
 - гір Тибету і Забайкалля.
341. Рельєф Євразії дуже різноманітний, тому що:
- на її території дуже різноманітні кліматичні умови;
 - її територія має давню історію геологічного розвитку та складну тектонічну будову;
 - в основі материка лежить одна велика платформа, яка складена різноманітними гірськими породами;
 - у межах її території є давні платформи та області складчастості.

342. Скандинавські ріки басейну Атлантичного океану:
- а. повноводні узимку і міліють сухим літом;
 - б. утворюють дельти з декількома рукавами;
 - в. короткі, порожисті, течуть по твердих породах;
 - г. течуть начебто по насипу, який утворений власними наносами.
343. Типовими деревами вологих екваторіальних лісів Євразії є:
- а. вічнозелені дуби, дика маслина, благородний лавр, південна сосна – пінія, кипариси;
 - б. магнолії, камфорний лавр, камелії, тунгове дерево, бамбук;
 - в. дуб, бук, граб, особливі види сосни, кипариси;
 - г. велика кількість видів пальм (до 300 видів), бамбука;
344. Від тропічних пустель Африки й Австралії азіатські пустелі помірного поясу відрізняються:
- а. вищими літніми температурами;
 - б. відсутністю рослин, що запасують воду в тканинах – сукулентів;
 - в. теплішою зимою;
 - г. тим, що бурі і сіро-бурі ґрунти тут не утворюють суцільного покриву.
345. Багато природних зон Євразії не мають суцільного поширення, або їх простягання істотно відхиляється від широтного напрямку тому, що:
- а. материк сильно витягнутий з півночі на південь;
 - б. у межах географічних поясів характерні значні відмінності у температурах літніх місяців;
 - в. характерні значні відмінності у середніх температурах на різних широтах;
 - г. характерні значні відмінності у величинах та режимах зволоження різних частин географічних поясів.
346. У якій частині материка розміщені найбільші болота Євразії?
- а. північні;
 - б. східній;
 - в. західній;
 - г. південній.
347. У лісостепу Євразії переважає трав'яниста рослинність на ґрунтах:
- а. дерново-підзолистих;
 - б. чорноземних;
 - в. каштанових;
 - г. сіро-бурих.
348. На заході материка у зоні тайги Євразії переважає:
- а. модрина та клен;
 - б. кедр та дуб;
 - в. модрина та кедр;
 - г. сосна і ялина.
349. У якій природній зоні Євразії вирубані ліси не відновлюються, а їхнє місце займають чагарникові формації?
- а. перемінно-вологих (мусонних) лісів;
 - б. савани і рідколісся;

- в. твердолистяних вічнозелених лісів і чагарників;
г. вологих екваторіальних лісів.
350. Найбільш типовими низькорослими деревами лісотундрового рідколісся Євразії є:
- а. береза, ялина, модрина;
 - б. кедр, дуб, бук;
 - в. модрина, кедр, сосна;
 - г. липа, береза, вільха.
351. Одні з найбільших покладів кам'яного вугілля материка розташовані на територіях:
- а. півостровів Південної Європи;
 - б. Західноєвропейської та Східноєвропейської платформ;
 - в. Центральної та Південно-Західної Азії;
 - г. півострова Індостан та Великої Китайської рівнини.
352. Шельф у Тихому океані займає відносно невелику площу, а ширина його поблизу берегів Євразії:
- а. не перевищує десятків кілометрів;
 - б. вимірюється сотнями кілометрів;
 - в. не перевищує кілька десятків метрів;
 - г. не перевищує 10 000 км.
353. Велика частина Тихого океану знаходиться в екваторіальному, субекваторіальному і тропічному поясах. Температура повітря над цими акваторіями:
- а. увесь рік становить +16 ...+24 °С;
 - б. увесь рік становить +10...+12°;
 - в. близько 0°;
 - г. не завжди додатня.
354. У Європі, в умовах достатньої кількості тепла й опадів, переважають широколистяні ліси:
- а. букові;
 - б. дубові;
 - в. кленові;
 - г. грабові.
355. Тигр живе у мішаних та широколистяних лісах Євразії:
- а. на території Японії;
 - б. у басейні Амуру;
 - в. у Тибеті;
 - г. в Сибіру.
356. До озер утворених у тектонічних розломах належать озера:
- а. Онезьке, Каспійське;
 - б. Байкал, Мертве море;
 - в. Балхаш, Ельтон;
 - г. Світязь, Аральське.
357. До омолоджених гір герцинського горотворення у Євразії не належать гори:
- а. Алтай;
 - б. Тянь-Шань;

- в. Кунь-лунь;
- г. Уральські.

358. До Альпійсько-Гімалайського поясу відносять гори:

- а. Гімалаї, Тянь-Шань, Алтай, Альпи;
- б. Гімалаї, Кавказ, Альпи, Карпати;
- в. Гімалаї, Тибет, Кавказ, Іранське нагір'я;
- г. Гімалаї, Кавказ, Уральські гори, Альпи.

359. Що таке розсіювання радіації:

- а. часткове перетворення радіації, яка має певний напрямок поширення (а саме такою є пряма сонячна радіація, що поширюється у вигляді паралельних променів), у радіацію, що йде по всіх напрямках
- б. процес поглинання сонячної радіації в атмосфері Землі
- в. розсіювання, яке відбувається на молекулах і комплексах молекул
- г. зменшення густини радіації у всіх напрямках

360. У Північному Льодовитому океані поблизу берегів Євразії переважає багаторічний лід товщиною 2–4 м і більше, що називається:

- а. торос;
- б. пак;
- в. шуга;
- г. крига.

361. Від Чукотського і Східносибірського морів води в океані рухаються у зворотному напрямку, утворюючи Трансарктичну течію, що спрямована:

- а. з півдня на північ;
- б. з півночі на південь;
- в. із заходу на схід;
- г. зі сходу на захід.

362. Моря Північного Льодовитого океану лежать у північному субполярному поясі. До помірною поясу відноситься тільки море:

- а. Норвезьке;
- б. Чукотське;
- в. Східносибірське;
- г. Лаптевих.

363. На західну частину материка Північна Америка на північ від паралелі 30° пн. ш. найбільший вплив мають вітри:

- а. пасати;
- б. західні;
- в. північно-східні;
- г. мусонні.

364. Виберіть явища, що пов'язані із розсіюванням радіації:

- а. Всі відповіді
- б. Блакитний колір неба
- в. Сутінки
- г. Розсіяне світло в денні часи

365. Найбільшою річкою Євразії є:

- а. Хуанхе;
- б. Амур;
- в. Янцзи;
- г. Волга.

366. Про яке явище йдеться: "Освітлення Сонцем, яке знаходиться під горизонтом, високих шарів атмосфери, завдяки чому освітлюється поверхня Землі, що перебуває в тіні":

- а. Сутінки
- б. Блакитний колір неба
- в. Зміна забарвлення прямого сонячного світла
- г. Розсіяне світло в денні часи

367. До давніх платформи у межах Євразії належить:

- а. Західноєвропейська;
- б. Західносибірська;
- в. Східноєвропейська;
- г. Туранська.

368. У високих Альпійських горах бере початок одна з великих річок Європи:

- а. Одра;
- б. Дунай;
- в. Рейн;
- г. Вісла.

369. В історії геологічного розвитку території Азії виділяють головних етапів:

- а. 5;
- б. 2;
- в. 6;
- г. 4.

370. У період каледонського етапу сформували низькі і середньовисокі гори:

- а. хребти Буреїнський і Малий Хінган;
- б. Кузнецький Алатау;
- в. Східний Саян;
- г. Великий Хінган.

371. Мезозойські складчасті структури – це:

- а. хребти Буреїнський і Малий Хінган;
- б. Кузнецький Алатау;
- в. Східний Саян;
- г. Великий Хінган.

372. До структур байкальського віку (байкаліди) належить:

- а. хребти Буреїнський і Малий Хінган;
- б. Кузнецький Алатау;
- в. Східний Саян;
- г. Великий Хінган.

373. Герцинські складчасті структури сформували:

- а. хребти Буреїнський і Малий Хінган;
- б. Кузнецький Алатау;

- в. Східний Саян;
- г. Великий Хінган.

374. До монголо-охотського геосинклінального поясу не належить:

- а. Саяни;
- б. гори Прибайкалля і Забайкалля;
- в. Станове нагір'я;
- г. хребти Ельбурс і Загрос.

375. Анабарське плато розміщується в межах:

- а. Західносибірської височини;
- б. Середньосибірського плоскогір'я;
- в. Східносибірського плоскогір'я;
- г. Єнісейського кряжу.

376. Ураганний вітер, який супроводжується піщаною бурею, в Азії називають:

- а. Хамум;
- б. Хамсун;
- в. Хамсін;
- г. Самум.

377. Площа внутрішніх областей Азії, які майже позбавлені поверхневих вод і не мають стоку в Світовий океан складає:

- а. 23 %;
- б. 30 %;
- в. 40 %;
- г. 10 %.

378. В межах Азії виділяють декілька типів водного режиму:

- а. 6;
- б. 4;
- в. 5;
- г. 8.

379. Третя за довжиною річка в Азії:

- а. Хуанхе;
- б. Меконг;
- в. Амур;
- г. Янцзи.

380. У Гімалаях виділяють висотних поясів природної рослинності:

- а. 7;
- б. 8;
- в. 5;
- г. 6.

381. Серед країн Азійсько-Тихоокеанського регіону за рівнем розвитку паркової індустрії лідирує:

- а. Китай;
- б. Японія;

- в. Індонезія;
- г. Філіппіни

382. Про яке явище йдеться: "Завдяки існуванню атмосфери вдень ясно і там, куди сонячні промені не потрапляють та тоді, коли Сонце ховається за хмарами":

- а. Розсіяне світло в денні часи
- б. Сутінки
- в. Блакитний колір неба
- г. Зміна забарвлення прямого сонячного світла

383. Геосинклінальними областями називаються

- а. окремі підняття
- б. виходи на поверхню кристалічних порід
- в. ділянки, які характеризуються інтенсивними рухами земної кори і гороутворенням
- г. западини

384. Геосинкліналі характеризуються

- а. інтенсивною тектонічною рухливістю
- б. малорухливістю
- в. стійкістю і незмінністю протягом тисячоліть
- г. немає правильної відповіді

385. За визначенням В.Е. Хаїна, геосинкліналі – це

- а. зони високої рухливості, значного розчленування і підвищеної проникності земної кори, які характеризуються на початкових стадіях свого розвитку переважанням інтенсивних занурень, а на заключних – інтенсивних піднятть
- б. ділянка земної кори з відносно малою інтенсивністю тектонічних рухів і магматичних проявів
- в. фундамент, що складається з інтенсивно деформованих кристалічних і метаморфічних гірських порід
- г. статичні утворення

386. На ранніх етапах розвитку геосинкліналь представляє собою

- а. морську область зі складним рельєфом, де виділяються мілководдя, глибоководні морські западини, ланцюги островів з характерним для них вулканічним рельєфом
- б. складний складчастий пояс – мегантиклінорій з системою окремих синкліноріїв і антикліноріїв
- в. ділянку земної кори з відносно малою інтенсивністю тектонічних рухів і магматичних проявів
- г. правильної відповіді немає

387. На місці піднятть складчастих структур утворюються:

- а. заглибини
- б. западини
- в. синклінорії
- г. антиклінорії

388. На місці понижених ділянок утворюються:

- а. підняття
- б. синклінорії
- в. антиклінорії
- г. Складчасті області

389. Після розвитку складчастості на місці геосинкліналей утворюється
- а. морська область зі складним рельєфом, де виділяються мілководдя, глибоководні морські западини, ланцюги островів з характерним для них вулканічним рельєфом
 - б. складний складчастий пояс – мегантиклінорій з системою окремих синкліноріїв і антикліноріїв
 - в. мілководдя
 - г. правильної відповіді немає
390. Картографічна дисципліна, яка розробляє способи вимірювань на картах різних масштабів:
- а. картографічна топоніміка
 - б. картографічна інформатика
 - в. картометрія
 - г. топографія.
391. Вік геосинклінальних поясів розрізняється за часом
- а. складчастості, яка створила на їх місці складчастий пояс.
 - б. формування платформи, що лежить в основі формування материка
 - в. від початку створення землі
 - г. моря, яке заповнило впадину
392. Виділяються складчасті пояси віку
- а. протерозойського, каледонського, герцинського і альпійського
 - б. докембрійського, післякембрійського, антропогенного і сучасного
 - в. докембрійського, герцинського і антропогенного
 - г. кайнозойського, мезозойського, антропогенного і неогенного
393. “Гірська країна” – це
- а. ізольована височина, залишок зруйнованої і зниженої процесами денудації більш високої поверхні
 - б. високо підняті над навколишньою територією і дуже розчленовані обширні ділянки земної поверхні
 - в. високий вертикальний або майже вертикальний виступ гірської породи
 - г. правильної відповіді немає
394. Гірські країни простягаються на
- а. десятки кілометрів
 - б. сотні і тисячі метрів
 - в. сотні і тисячі кілометрів
 - г. десятки метрів
395. Гірські країни від прилягаючих рівнин відокремлюються
- а. підошвенною лінією (підощвою)
 - б. хвойними лісами
 - в. морським узбережжям
 - г. лінією розлому
396. Гора – це
- а. зниження земної поверхні в межах суші, а також дна океанів та морів.
 - б. позитивна форма рельєфу порівняно невеликої горизонтальної протяжності, яка має чітко виражене підніжжя (підощву).
 - в. форма рельєфу, при якій поверхня землі в межах видимого горизонту є рівною або

- слабко хвилястою
- г. правильної відповіді немає

397. Ландшафт острівних гір характерний для

- а. Європи, Середньої Азії
- б. Африки, деяких місцевостях Південної Америки і т.п.
- в. Прибалтики та Скандинавії
- г. України та Польщі

398. Гірські хребти – це

- а. позитивна форма рельєфу порівняно невеликої горизонтальної протяжності, яка має чітко виражене підніжжя (підшву)
- б. форма рельєфу, при якій поверхня землі в межах видимого горизонту є рівною або слабко хвилястою
- в. великі, лінійно витягнуті позитивні форми рельєфу, обмежені нахиленими поверхнями (схилами), які опускаються у протилежні боки
- г. правильної відповіді немає

399. Найвища частина гірського хребта – це

- а. підшва
- б. останець
- в. гребінь
- г. схил

400. Гребні гірських хребтів зазвичай

- а. нерівні
- б. плоскі
- в. виположені
- г. квадратні

401. За зовнішньою формою розрізняють наступні типи вершин:

- а. столова гора, купол, пік
- б. скеля, останець, пік
- в. скеля, купол, вершина
- г. правильної відповіді немає

402. Вершинна поверхня рівна, плоска характерна для

- а. столових гір
- б. куполів
- в. піків
- г. останців

403. Вершинна поверхня заокруглена характерна для

- а. столових гір
- б. куполів
- в. піків
- г. останців

404. Вершина загострена, конічна, пірамідальна характерна для

- а. столових гір
- б. куполів

- в. піків
- г. останців

405. Найнижчі ділянки гребнів гірських країн називаються

- а. перевалами
- б. столовими горами
- в. куполами
- г. хребтами

406. Широкі перевали називаються

- а. столовими горами
- б. сідловинами
- в. улоговинами
- г. хребтами

407. Обширні, високо підняті ділянки суші, складені дислокованими породами, але які мають рівнинну чи хвилясту поверхню, часто розчленовану долинами річок, представляють собою

- а. гори
- б. плоскогір'я
- в. перевали
- г. хребти

408. Гірська країна, де чергуються гірські хребти і високо розташовані над рівнем моря рівнинних ділянок, називається

- а. нагір'ям
- б. хребтом
- в. гірським ланцюгом
- г. піком

409. За походженням і будовою гори розподіляються на:

- а. карстові, завальні, тектонічні
- б. тектонічні, вулканічні, ерозійні
- в. покривні, острівні, акумулятивні
- г. правильної відповіді немає

410. Вулканічні гори

- а. є продуктом акумулятивної діяльності вулканів, їх утворенню передують тектонічні розломи земної кори
- б. можуть сформуватися тільки при розчленуванні припіднятих ділянок і по суті представляють собою одну із стадій розвитку рельєфу високо піднятих, плоских або хвилястих рівнин
- в. це ті, в утворенні яких визначальну роль відігравали тектонічні процеси – складкоутворення і скиди
- г. правильної відповіді немає

411. Ерозійні гори

- а. є продуктом акумулятивної діяльності вулканів, їх утворенню передують тектонічні розломи земної кори
- б. можуть сформуватися тільки при розчленуванні припіднятих ділянок і по суті представляють собою одну із стадій розвитку рельєфу високо піднятих, плоских або хвилястих рівнин
- в. це ті, в утворенні яких визначальну роль відігравали тектонічні процеси –

складкоутворення і скиди
г. правильної відповіді немає

412. Тектонічні гори

- а. є продуктом акумулятивної діяльності вулканів, їх утворенню передують тектонічні розломи земної кори
- б. можуть сформуватися тільки при розчленуванні припіднятих ділянок і по суті представляють собою одну із стадій розвитку рельєфу високо піднятих, плоских або хвилястих рівнин
- в. це ті, в утворенні яких визначальну роль відігравали тектонічні процеси – складкоутворення і скиди
- г. правильної відповіді немає

413. Льодовики здійснюють механічний вплив на тверду поверхню: рухаючись по схилу, вони виносять за межі снігової лінії продукти руйнування гірських порід і залишають їх у вигляді

- а. моренних гряд і конусів виносу
- б. пікоподібної форми вершин
- в. коритовидних долин
- г. столових гір

414. Коритовидна долина, зроблена льодовиком і заповнена річковими долинами називається

- а. пік
- б. трог
- в. перевал
- г. хребет

415. Нижче нівального поясу рельєфу в горах помірних широт лежить широкий

- а. пояс з лісовою рослинністю
- б. альпійський пояс
- в. пояс делювіальних шлейфів
- г. правильної відповіді немає

416. Нижче альпійського поясу у помірних широтах розташований

- а. пояс з лісовою рослинністю
- б. нівальний пояс
- в. пояс делювіальних шлейфів
- г. правильної відповіді немає

417. Нівальний пояс може бути єдиним у

- а. Горах високих широтах
- б. Горах помірних широт
- в. Дуже високих горах
- г. Екваторіальних гір

418. Гори помірних широт, вершини яких лежать нижче снігової лінії

- а. мають дуже широкий нівальний пояс
- б. нівального поясу не мають
- в. не мають інших поясів, крім нівального
- г. правильної відповіді немає

419. Радіальне (променисто видне) розчленування гір – це коли

- а. окремі гірські хребти виходять з гірського вузла у різних напрямках. Переважно це важко прохідна країна;
 - б. від головного вододільного хребта більш-менш перпендикулярно йому відходять інші
 - в. від головного хребта відходять бокові хребти з однобічним напрямом, прикриваючи під гострим кутом один одного
 - г. правильної відповіді немає
420. Враховуючи походження гір, їх геологічний вік та ступінь перетвореності початкового рельєфу екзогенними і ендогенними факторами, виділяють три морфологічних типи гір –
- а. високі, середні і низькі
 - б. тектонічні, акумулятивні і ерозійні
 - в. стрімкі, скулясті, куестові
 - г. правильної відповіді немає
421. За морфологією виділяються наступні типи гір:
- а. високі, середні і низькі
 - б. складчасті, брилові, складчасто-брилові і столово-брилові
 - в. тектонічні, акумулятивні і ерозійні
 - г. прадавні, давні, сучасні
422. Молоді складчасті гори характеризуються
- а. поступовому зниженні їх абсолютної висоти, зникненні різких форм
 - б. великими амплітудами висот, крутизною і скелястістю схилів
 - в. заокругленими вершинами, виположеними схилами
 - г. тривалою докембрійською історією формування
423. На земній поверхні брилові гори
- а. займають більшу площу, ніж складчасті
 - б. займають однакову площу зі складчастими
 - в. займають меншу площу, ніж складчасті
 - г. старі і зруйновані
424. При розломах і зміщеннях ділянок земної кори виникають гори
- а. складчасті
 - б. флішеві
 - в. столово-брилові
 - г. залишкові
425. Столово-брилові гори зустрічаються
- а. дуже рідко
 - б. дуже часто
 - в. тільки на островах
 - г. тільки на дні океану
426. Виберіть твердження, що стосується біосфери
- а. розташована на контакті газової, літогенної і водної оболонки Землі і займає придонну частину повітряного океану й поверхневий горизонт кори вивітрювання і акваторій планети
 - б. найпростіша за складом компонентів, найбільш анізотропна у просторі і найдинамічніша в часі
 - в. структурно складається з найвищого, найщільнішого і багатого енергією горизонту тропосфери, ґрунту із підґрунтям, придонних горизонтів водних просторів, рослин,

тварин й мікроорганізмів

г. цілісна частина ландшафтної оболонки Землі, що утворилася в результаті складної й тривалої взаємодії основних геокомпонентів планети в певних умовах середовища, і як наслідок - набула характерного вигляду в просторі

427. Виберіть предмет дослідження біогеографії

- а. живі організми та їх угруповання в межах біосфери та її просторових частин усіх масштабних рівнів
- б. матеріальні об'єкти дослідження (рослини, тварини, регіони), й ідеальні реалії (знання суб'єкта-дослідника та його попередників)
- в. закони й закономірності поширення й розміщення живих організмів та їх угруповань у просторі й часі залежно від їхніх адаптивних можливостей та впливу на них екологічних чинників
- г. властивості і ознаки ПТК як природних тіл і об'єктів природокористування: генезис, просторова структура, тенденції функціонування, динаміки і розвитку, стійкість до зовнішнього впливу і можливості саморегуляції, природно-ресурсний потенціал

428. Моніторинг стану біотичних ресурсів

- а. полягає у вивченні динаміки острівних форм, зв'язку між кількістю видів і площею островів, співвідношенням процесів колонізації островів і вимиранням видів, яку застосовували А. Уоллес, Ф. Пренстон, Ф. Дарлінгтон, Р. Мак-Артур і Є. Вільсон
- б. з науково пошукового напрямку перетворився на практичну сферу діяльності, оскільки за допомогою індикаційних досліджень вдалося відкрити не одне родовище корисних копалин
- в. ґрунтується на мережі біосферних заповідників і дистанційних методах спостереження
- г. вивчає живі організми та їхні угруповання, які перебувають у тісній єдності з абіотичним природним довкіллям, видовий склад і структуру екосистем, що перебувають в динамічному зв'язку із зміною геопросторових чинників у просторі й часі

429. Геногеографія вивчає

- а. просторову мінливість генетичного фонду (в межах ареалу виду) на підставі синтезу методів географії, генетики й екології
- б. живі організми та їхні угруповання, які перебувають у тісній єдності з абіотичним природним довкіллям, видовий склад і структуру екосистем, що перебувають в динамічному зв'язку із зміною геопросторових чинників у просторі й часі
- в. динаміку острівних форм, зв'язку між кількістю видів і площею островів, співвідношенням процесів колонізації островів і вимиранням видів, яку застосовували А. Уоллес, Ф. Пренстон, Ф. Дарлінгтон, Р. Мак-Артур і Є. Вільсон
- г. вивчає раціональне природокористування через мережі біосферних заповідників за допомогою дистанційних методів спостереження

430. Географічні знання античності узагальнив у сімнадцяти книгах під загальною назвою "Географія" давньогрецький учений

- а. Аристотель (384-322 рр. до н. е.)
- б. Теофраст (372-287 рр. до н. е.)
- в. Л. Гіні (початок XVI ст.)
- г. Страбон (64-63 рр. до н. е. - 23-24 рр. н. е.)

431. Поняття "ноосфера" (νοοσ - з грец. - розум і ασφάρα - куля), або сфера розуму, запровадили

- а. М. Вавилов і О. Гумбольт
- б. Е. Леруа і Е. Геккель
- в. А. Тенслі і К. Мьобіус
- г. Е. Леруа і П. Тейр-де-Шарден

432. Стан біосфери, у якому людська діяльність відіграє головну роль, В. Вернадський називав
- екзосферою
 - антропосферою
 - ноосферою
 - біосферою
433. . Карпатська гірська країна простяглася велетенською дугою від Братіслави до Залізних Воріт на:
- 110 км;
 - 280 км;
 - 1200 км;
 - 1500 км
434. Частину Карпатської гірської країни, яка простяглася від Братіслави до річки Попрад називають:
- Південними Карпатами;
 - Східними Карпатами;
 - Західними Карпатами;
 - Сербськими Карпатами
435. Особливості та закономірності поширення природних явищ та об'єктів у географічній оболонці є
- предмет вивчення фізичної географії
 - об'єктом вивчення будь якої науки про Землю
 - предметом вивчення будь якої науки про Землю
 - метод вивчення географії
436. Частину Карпатської гірської країни, яка простяглася від річки Попрад до річки Прагова, називають:
- Південними Карпатами;
 - Східними Карпатами;
 - Західними Карпатами;
 - Сербськими Карпатами
437. Як називають ріку, що має найбільші розміри русла і довжину, є найбільш багатоводною серед системи рік
- Ріка n-го порядку
 - Ріка другого порядку
 - Ріка першого порядку
 - Головна ріка
438. Як називають ріки, що впадають в головну ріку?
- Ріки третього порядку
 - Ріки першого порядку
 - Приймальні водойми
 - Ріки другого порядку
439. Частину Карпатської гірської країни, яка лежить на захід від Трансільванського плато, називають:
- Південними Карпатами;
 - Західними Румунськими горами;

- в. Західними Карпатами;
г. Сербськими Карпатами
440. Для річкової системи якого типу характерне сходження приток до центру головного русла?
- а. Доцентрової
б. Мішаної
в. Прямокутної
г. Деревовидної
441. Найвища вершина Карпатської гірської країни знаходиться у масиві:
- а. Ретезат;
б. Фегераш;
в. Татри;
г. Родна
442. Українські Карпати є частиною:
- а. Південних Карпат;
б. Східних Карпат;
в. Трансільванського плато;
г. Західних Карпат
443. Найвища вершина Східних Карпат знаходиться у масиві:
- а. Ретезат;
б. Фегераш;
в. Татри;
г. Родна (Роднянські Альпи)
444. З північного заходу на південний схід більш як на 270 км при ширині близько 100 км простяглися:
- а. Українські Карпати;
б. Східні Карпати;
в. Бещади;
г. Молдово-Семиградські Карпати
445. Найвища вершина Карпатської гірської країни:
- а. Говерла;
б. Герлаховський штит;
в. П'єтрос;
г. Молдов'яну
446. Найвища вершина Карпатської гірської країни знаходиться у:
- а. Південних Карпатах;
б. Східних Карпатах;
в. Західних Карпатах;
г. Сербських Карпатах
447. Найвища вершина Карпат у Польщі:
- а. Баб'я;
б. Кукурбета;
в. Тарниця;
г. Риси

448. Головні потоки туристів формуються в:
- а. Південній Америці та Африці;
 - б. Північній та Південній Америці;
 - в. Близькому Сході та Африці;
 - г. Європі та Північній Америці.
449. Відносно екватора Україна знаходиться між
- а. паралелями 44° – 53° пн. ш.
 - б. паралелями 44° – 53° пд. ш.
 - в. меридіанами 22° – 40° сх. д.
 - г. меридіанами 44° – 53° сх. д.
450. Найближча до екватора точка України знаходиться
- а. с. Червона Зірка
 - б. на мисі Тарханкут
 - в. на мисі Сарич
 - г. біля с. Грем'яч
451. Найближча до північного полюса точка України знаходиться
- а. с. Червона Зірка
 - б. на мисі Тарханкут
 - в. на мисі Сарич
 - г. біля с. Грем'яч
452. Найближча до початкового меридіана точка України знаходиться
- а. біля с. Червона Зірка
 - б. біля с. Соломонове
 - в. на мисі Тарханкут
 - г. на мисі Сарич
453. Найвища вершина Південних Карпат:
- а. Бельяніца;
 - б. Кукурбета;
 - в. Тарниця;
 - г. Молдов'яну
454. Найвища вершина Сербських Карпат:
- а. Бельяніца;
 - б. Кукурбета;
 - в. Тарниця;
 - г. Пеляга
455. Територія України простягається із заходу на схід на
- а. 900 км
 - б. 1300 км
 - в. 1960 км
 - г. 7640 км
456. Яка європейська країна межує з найбільшою кількістю областей на західному кордоні України?

- а. Польща
- б. Словаччина
- в. Угорщина
- г. Румунія

457. У тектонічному відношенні Карпатська гірська країна поділяється на дві відмінні у своєму геологічному розвитку частини:

- а. Внутрішні (Флішеві) і Зовнішні Карпати;
- б. Внутрішні (Полонининські) і Скибові Карпати;
- в. Внутрішні і Зовнішні (Флішеві) Карпати;
- г. Внутрішні і Зовнішні (Вулканічні) Карпати

458. Екваторіальний радіус Землі становить

- а. 12742 км
- б. 6378 км
- в. 6371 км
- г. 6357 км

459. На поверхню Світового океану від всієї площі Землі припадає

- а. 21%
- б. 29%
- в. 78%
- г. 71%

460. До географічних наслідків осьового обертання Землі не належить

- а. сплюснутість фігури планети
- б. зміна пір року
- в. добовий хід температури
- г. дія сили Коріоліса

461. Кут між площиною екватора і прямовисною лінією до даної точки

- а. географічна широта
- б. географічна висота
- в. географічна довгота
- г. змінюється від 0 до 180°

462. Географічна широта може мати найбільше значення

- а. 180°
- б. 90°
- в. 270°
- г. 360°

463. Точка з географічними координатами 0° ш. , 0° д. — це

- а. точка перетину 180-го меридіана та екватора
- б. точка перетину меридіана, протилежного до гринвіцького і екватора
- в. точка перетину 0-го меридіана та тропіка
- г. точка перетину 0-го меридіана та екватора

464. На один градус Земля повертається за

- а. 24 хвилини
- б. 15 хвилин

- в. 4 хвилини
- г. 12 хвилин

465. За одну годину Земля повертається на

- а. 4°
- б. 12°
- в. 24°
- г. 15°

466. З 1990 року Україна живе за поясним часом, який відрізняється від всесвітнього на

- а. дві години
- б. одну годину
- в. три години
- г. десять годин

467. Вісь добового обертання Землі нахилена до площини її орбіти під кутом

- а. $23,5^\circ$
- б. $66,5^\circ$
- в. $73,5^\circ$
- г. $76,5^\circ$

468. Причиною зміни тривалості дня і ночі на всіх широтах, окрім екватора, пір року є

- а. нахил осі Землі до площини орбіти
- б. тільки рух Землі по орбіті
- в. добовий рух Землі
- г. тривалість року

469. Тектонічний розлом, який розділяє Внутрішні і Зовнішні (Флішеві) Карпати простягається вздовж:

- а. зони Пенінських стрімчаків;
- б. Зовнішньою зоною Передкарпатського крайового прогину;
- в. Кросненської зони Карпат;
- г. Скибової зони Карпат

470. 22 червня, коли вісь Землі північним кінцем нахилена до Сонця, його промені опівдні падають прямовисно на

- а. південному тропіку
- б. північному полярному колі
- в. північному тропіку
- г. південному полярному колі

471. Протягом доби завжди буває день і ніч

- а. на усіх широтах
- б. між північним полярним колом і північним полюсом
- в. між полярними колами
- г. між полярними колами

472. Енергію течії річок, яку можна використати для виробництва електроенергії, за геосферним підходом відносять до ресурсів

- а. літосфери
- б. атмосфери

- в. гідросфери
- г. біосфери

473. Компоненти і сили природи, які безпосередньо використовуються у виробництві та служать здебільшого для нього сировиною або джерелом енергії, а також безпосередньо можуть споживатися населенням, називають

- а. природними умовами
- б. природними засобами
- в. споживчими ресурсами
- г. природними ресурсами

474. Компоненти і сили природи, які впливають на виробництво, але безпосередньо у ньому не використовуються, називають

- а. природними умовами
- б. природними засобами
- в. споживчими ресурсами
- г. природними комплексами

475. Частина долини ріки, яка в повінь або в паводок заливається водою називається:

- а. пережат
- б. плес
- в. тераса
- г. заплава

476. Виберіть правильну закономірність:

- а. Густина річкової мережі в Карпатах і південних областях України характеризується приблизно однаковими значеннями
- б. Густина річкової мережі більша в Карпатах, ніж в південних районах України
- в. Немає чіткої залежності між густиною річкової мережі в Карпатах та південних районах України
- г. Густина річкової мережі менша в Карпатах, ніж в південних районах України

477. Виберіть ознаки, характерні для великих річкових басейнів.

- а. Всі відповіді доповнюють одна одну
- б. площа басейну більше 50 000 км²
- в. басейн лежить в декількох географічних зонах
- г. гідрологічний режим великих рік не притаманний рікам окремих зон

478. Що називають режимом ріки?

- а. Це період нормального рівня ріки
- б. Меженний період, коли ріки є найбільш повноводними
- в. Закономірності коливання витрат і рівня води, які обумовлені кліматичними умовами території
- г. Це період значного підйому рівня води в річці, який повторюється в один і той же час щорічно

479. Земельні ресурси за геосферним підходом, відносять до ресурсів

- а. літосфери
- б. атмосфери
- в. гідросфери
- г. біосфери

480. Внутрішню енергію Землі за геосферним підходом, відносять до ресурсів
- літосфери
 - атмосфери
 - гідросфери
 - біосфери
481. Енергію вітру, а також енергію Сонця за геосферним підходом, відносять до ресурсів
- літосфери
 - атмосфери
 - гідросфери
 - біосфери
482. Прісні води, які придатні для споживання в житловому і сільському господарстві, промисловості, вважають
- гідроресурсами
 - водними ресурсами
 - біологічними ресурсами
 - ресурсами атмосфери
483. Серед тваринних ресурсів особливо велике значення для суспільства виробництва мають
- рибні
 - лісові
 - свійські тварини
 - мисливські птахи
484. Геоморфологічні процеси та їх наслідки, форми рельєфу за геосферним підходом, відносять до ресурсів нематеріального виробництва
- літосфери
 - атмосфери
 - гідросфери
 - біосфери
485. Водні об'єкти з прибережною зоною за геосферним підходом, відносять до ресурсів нематеріального виробництва
- літосфери
 - атмосфери
 - гідросфери
 - біосфери
486. Усю сукупність процесів у атмосфері, які створюють комфортність середовища для людини або мають сприятливий оздоровчий ефект пропонується розглядати як
- агрокліматичні
 - воднокліматичні
 - рекреаційнокліматичні
 - туриськокліматичні
487. Джерела (особливо ті, які є витокami великих річок, мінеральними, гарячими, фонтануючими), відносять до ресурсів нематеріального виробництва
- літосфери
 - атмосфери

- в. гідросфери
- г. біосфери

488. Живі організми, які у літній та осінній сезони виступають стимулами найбільш масових рекреаційних міграцій та туризму, належать за своєю природною сутністю до окремого царства

- а. дроб'янки
- б. гриби
- в. рослини
- г. тварини

489. Які поняття характеризують режим ріки?

- а. Період нормального рівня води
- б. Закономірності коливання витрат і рівня води
- в. Випаровування, опади, стік
- г. Межень, водопілля, паводок

490. Виберіть визначення, що відповідає поняттю межені ріки:

- а. Сукупність боліт, озер, тимчасових водотоків, штучних водоймищ
- б. Це період нормального рівня ріки
- в. Період короткочасного нерегулярного підйому рівня води, викликаний переважно випаданням дощів
- г. Це період значного підйому рівня води в річці, який повторюється в один і той же час щорічно

491. Для річкової системи якого типу характерне приєднання приток під прямим кутом до головного русла?

- а. Деревовидної
- б. Доцентрової
- в. Прямокутної
- г. Мішаної

492. Як називають закономірні зміни в часі стоку, швидкості течії, рівнів води і нахилів водної поверхні?

- а. Водним режимом ріки
- б. Фазами водного режиму ріки
- в. Водопіллям
- г. Меженню

493. Як називають повторювану щорічно в один і той же сезон фазу найбільшої водності з високим та тривалим підвищенням рівнів?

- а. Межень
- б. Повінь
- в. Витрата води
- г. Режим ріки

494. Що є причиною паводків?

- а. Водний режим ріки
- б. Фаза водного режиму ріки, що характеризується тривалим стоянням низьких рівнів
- в. Закономірності коливання витрат і рівня води
- г. Інтенсивні випадання дощів або танення снігу під час відлиг

495. Як в гідрології називаємо природні водоймища суші із сповільненим водообміном (стоком)?

- а. Болотами
- б. Озерами
- в. Річками
- г. Поєднанням боліт і озер

496. Які об'єкти вивчення гідрології належать до штучних водойм?

- а. Малі гідроелектростанції
- б. стави, водосховища
- в. Озерні улоговини
- г. Болота

497. Сукупність природних ресурсів території, які можуть бути використані у національному господарстві з урахуванням тенденцій науково-технічного прогресу називають

- а. природно-ресурсним капіталом
- б. виробничо-ресурсним потенціалом
- в. природно-виробничим потенціалом
- г. природно-ресурсним потенціалом

498. Природокористування це

- а. особливий сфера національного господарського комплексу і світового господарства
- б. синонім до терміну суспільне виробництво
- в. сукупність процесів, які спрямовані на використання природи з метою задоволення суспільних потреб
- г. процес залучення людиною природних ресурсів тільки до матеріального виробництва

499. У залежності від факторія, які впливають на гірські породи та результатів впливу процеси вивітрювання поділяються на два типи –

- а. внутрішнє і зовнішнє
- б. фізичне і хімічне
- в. біологічне і антропогенне
- г. аридне та вологе

500. Фізичне вивітрювання поділяється на

- а. температурне і механічне
- б. біологічне і зоологічне
- в. ендогенне і екзогенне
- г. хімічне і антропогенне

Основний

1. Верхню межу атмосфери умовно проводять на висоті близько:

- а. 50 км
- б. 80 км
- в. 20000 км
- г. 1000 км

2. Температура, при якій його відносна вологість стає рівною 100%, називається:

- а. абсолютною вологістю
- б. максимальною вологістю

- в. фактичною вологістю
г. точкою роси
3. Серед течій, що спричинені постійними вітрами, виділяють:
- а. дрейфові
 - б. річкові
 - в. стічні
 - г. придонні
4. Площа, з якої води стікають у дану річку, називається її:
- а. системою
 - б. водозбірною системою
 - в. річищем
 - г. басейном
5. Вирішальний вплив на формування клімату Африки має:
- а. розміщення щодо океанів
 - б. рельєф материка
 - в. майже симетричне розміщення щодо екватора
 - г. океанічні течії
6. Великі ділянки лавових плато в Африці розташовані у:
- а. східній частині материка
 - б. західній частині материка
 - в. північній частині материка
 - г. південній частині материка
7. У найпівнічній частині Австралії клімат:
- а. субекваторіальний
 - б. субтропічний
 - в. екваторіальний
 - г. тропічний
8. Постійні вітри над Антарктидою постійно дмуть у сторону:
- а. центральної частини
 - б. океану
 - в. південного полюса
 - г. південного сходу
9. Найбільшим шельфовим льодовиком у світі є льодовик:
- а. Белінсгаузена
 - б. Веделла
 - в. Амундсена
 - г. Росса
10. Гори Анди відіграють важливу роль у формуванні клімату Південної Америки, оскільки:
- а. їхні вершини покриті вічним снігом, що приносить холод на рівнини
 - б. вони є бар'єром для проникнення повітряних мас із Тихого океану
 - в. вони є бар'єром для проникнення на материк повітряних мас із Атлантичного океану
 - г. вони є територією, де постійно панує високий тиск
11. У найпівденнішій материковій частині Австралії клімат:

- а. субекваторіальний
 - б. субтропічний
 - в. екваторіальний
 - г. тропічний
12. Над територією Антарктиди постійно панує область:
- а. високого атмосферного тиску
 - б. низького атмосферного тиску
 - в. середнього атмосферного тиску
 - г. помірного атмосферного тиску
13. У якому тепловому поясі розташована більшість території Південної Америки?
- а. помірному
 - б. жаркому
 - в. тропічному
 - г. субтропічному
14. Друга за площею басейну річка Південної Америки:
- а. Оріноко
 - б. Чурун
 - в. Парана
 - г. Уругвай
15. На західну частину материка, на північ від паралелі 30° пн. ш., найбільший вплив мають вітри:
- а. пасати
 - б. західні
 - в. північно-східні
 - г. мусонні
16. Більшість озер Північної Америки мають походження:
- а. тектонічно-льодовикове
 - б. вулканічне
 - в. зсувне
 - г. карстове
17. Ніагарський водоспад розташований між озерами:
- а. Гурон і Мічиган
 - б. Ері та Онтаріо
 - в. Ері та Мічиган
 - г. Верхнє та Гурон
18. Більшу частину Гренландії і Канадського Арктичного архіпелагу займає зона:
- а. арктичних пустель
 - б. тундри
 - в. лісотундри
 - г. тайги
19. Євразія – найбільший материк Землі, який займає частку від усієї площі суходолу:
- а. $\frac{1}{2}$
 - б. $\frac{1}{3}$

- в. $\frac{1}{4}$
- г. $\frac{1}{5}$

20. Найбільшою річкою Європи є:

- а. Дніпро
- б. Дунай
- в. Дон
- г. Волга

21. Способом картодіаграм на географічних картах прийнято зображати:

- а. геологічну будову
- б. сумарну кількісну величину явища у межах території адміністративної одиниці
- в. кліматичні характеристики
- г. інтенсивність певного явища у межах території адміністративної одиниці

22. У Північний Льодовитий океан впадають такі великі річки Євразії, як:

- а. Хуанхе, Меконг, Янцзи, Амур
- б. Єнісей, Об, Лена, Печора
- в. Инд, Ганг, Тигр, Євфрат
- г. Дунай, Дніпро, Рейн

23. Способом ізоліній на географічних картах прийнято зображати:

- а. кліматичні характеристики
- б. ареали поширення явищ
- в. природні зони
- г. напрямки переміщень явищ чи об'єктів

24. До давніх платформ у межах Євразії належить:

- а. Західноєвропейська
- б. Західносибірська
- в. Східноєвропейська
- г. Туранська

25. Численні зниження та горби на поверхні материка, які утворив льодовик, особливо помітні на території:

- а. Індокитаю та Індостану
- б. узбережжі Тихого океану
- в. Скандинавського півострова
- г. Іранського нагір'я

26. Найбільші запаси нафти та газу в світі зосереджені у Євразії на територіях:

- а. Китайської рівнини та Кунь Луню
- б. Передкарпатського крайового прогину та Східноєвропейської платформи
- в. Месопотамської низовини та Західно-Сибірської молоді платформи
- г. шельфової зони Чорного та Середземного морів

27. Найбільшою річкою басейну Атлантичного океану у Євразії, другою за величиною річкою Європи є:

- а. Дніпро
- б. Дунай

- в. Дон
- г. Вісла

28. Найповноводніша річка Євразії серед тих, які належать до басейну Північного Льодовитого океану:

- а. Об
- б. Печора
- в. Лена
- г. Єнісей

29. Способом якісного фону на географічних картах прийнято зображати:

- а. спеціалізацію промислових центрів
- б. геологічну будову
- в. кліматичні характеристики
- г. інтенсивність певного явища

30. Тихий океан займає частку від усієї поверхні планети:

- а. понад $\frac{1}{2}$
- б. понад $\frac{1}{3}$
- в. близько $\frac{1}{4}$
- г. менше $\frac{1}{8}$

31. Тихий океан займає частку від поверхні Світового океану:

- а. майже $\frac{1}{2}$
- б. близько $\frac{1}{4}$
- в. 21%
- г. 4%

32. У Тихому океані утворилася система океанічних течій, яка у північній півкулі має форму:

- а. кільця
- б. величезної вісімки
- в. півкола
- г. овальну

33. За числом видів і біомасою органічний світ Тихого океану:

- а. багатший, ніж в інших океанах
- б. бідніший, ніж в інших океанах
- в. такий, як і в інших океанах
- г. місцями досить різноманітний

34. Берегова лінія Тихого океану найбільш сильно розчленована біля берегів:

- а. Євразії
- б. Південної Америки
- в. Північної Америки
- г. Австралії

35. Глибоководні жолоби у Тихому океані розміщені здебільшого у:

- а. його периферійних частинах
- б. центральній частині
- в. жолобів немає взагалі
- г. є поодинокі повсюди

36. В чому полягає психрометричний метод вимірювання вологості атмосферного повітря?:
- а. Це табличний/графічний метод, що базується на вимірюванні температури повітря сухим і змоченим термометрами
 - б. В основу роботи цього методу покладено принцип дії гігрометрів – приладів, де чутливим елементом є людська волосина
 - в. На стисненні металевої пластини, з якої викачане повітря
 - г. На зміні висоти ртутного стовпчика
37. Вулкани Ісландії та Азорських островів пов'язані з:
- а. жолобом Пуерто-Ріко
 - б. рифтами і розломами Серединно-Атлантичного хребта
 - в. Африканським хребтом
 - г. Південно-Атлантичним хребтом
38. Найсуворіший клімат в Атлантичному океані має його:
- а. північна частина
 - б. західна частина
 - в. східна частина
 - г. південна частина
39. Солоність поверхневих вод Червоного моря сягає понад:
- а. 17‰
 - б. 34‰
 - в. 41‰
 - г. 10‰
40. У Північному Льодовитому океані найбільшим морем за площею є:
- а. Баренцове
 - б. Норвезьке
 - в. Біле
 - г. Гренландське
41. Найширша смуга шельфу в Північному Льодовитому океані розміщена біля берегів:
- а. Північної Америки
 - б. Африки
 - в. Євразії
 - г. Південної Америки
42. Найбільша глибина (5527 м) у Північному Льодовитому океані знаходиться в акваторії:
- а. Баренцового моря
 - б. Норвезького моря
 - в. Білого моря
 - г. Гренландського моря
43. Існує три трактування терміну "ландшафт":
- а. регіональне, локальне, точкове
 - б. загальне, одиничне, часткове
 - в. регіональне, планетарне, глобальне
 - г. регіональне, типологічне, загальне
44. Синонімами терміну "ландшафт" виступають:

- а. природний територіальний комплекс чи географічний комплекс
 - б. географічна оболонка
 - в. нижні шари атмосфери, гідросфера і біосфера
 - г. природне біологічне різноманіття
45. Аналогом терміну ландшафтознавство в західній географії виступає термін:
- а. геоекологія
 - б. екологія людини
 - в. біоекологія
 - г. геосистематика
46. Основою, на якій формується ландшафт, є:
- а. річкова система і погодні умови
 - б. орографія та клімат
 - в. мезоформи рельєфу
 - г. геологічний фундамент, рельєф, клімат, води, ґрунти, рослинний і тваринний світ
47. Вертикальну структуру будь-якого ландшафту формують:
- а. приземний шар повітря, рослинний і тваринний світ, ґрунти, поверхневі води, гірські породи, підземні води
 - б. орографія і клімат
 - в. мезоформи рельєфу
 - г. геологічний фундамент
48. Обмін речовиною та енергією між окремими ПТК відбувається наступними шляхами:
- а. вітровими та пиловими бурями
 - б. повеннями та паводками
 - в. тільки поверхневим та підземним стоком
 - г. підземним ґрунтовим стоком, стіканням талих й дощових вод по схилах, міграцією хімічних речовин (водна, атмосферна, біогенна, механічна) тощо
49. Вищою класифікаційною категорією ландшафтів, що виділяється за типом контакту і взаємодією сфер в структурі географічної оболонки Землі, вважається:
- а. відділ
 - б. тип
 - в. підтип
 - г. урочище
50. Антропогенні зміни чи порушення ландшафтів полягають у наступному:
- а. вирубка лісів
 - б. створення штучних водойм
 - в. зменшення обсягів внесення органічного добрива
 - г. порушенні земельного та рослинного покривів, зміні гідрологічного режиму територій та водних об'єктів та інших негативних проявах
51. Об'єктом дослідження екологічного ландшафтознавства є:
- а. ландшафтні комплекси різних рангів, які розглядаються як середовище людини
 - б. полігеокомпонентні природні системи переважно регіонального рівня
 - в. ландшафтні екосистеми локального і регіонального рівнів
 - г. геокомплекси і геокомпоненти ландшафтної оболонки, їх природні, техногенні, антропогенні та соціогенні підсистеми

52. Предметом дослідження екологічного ландшафтознавства є:
- а. ландшафтні комплекси різних рангів, які розглядаються як середовище людини
 - б. полігеокомпонентні природні системи переважно регіонального рівня
 - в. ландшафтні екосистеми локального і регіонального рівнів
 - г. зв'язки та взаємодії людини з ландшафтами; екостани і екоситуації в ландшафтних комплексах, що формуються в результаті сукупної дії природних і антропогенних чинників
53. Об'єктом дослідження антропогенного ландшафтознавства є:
- а. полігеокомпонентні природні системи переважно регіонального рівня
 - б. ландшафтні екосистеми локального і регіонального рівнів
 - в. інтегративні, складногенетичні і складноорганізовані геосистеми, у формуванні та функціонуванні яких провідна роль належить виробничій діяльності людини
 - г. геокомплекси і геокомпоненти ландшафтної оболонки, їх природні, техногенні, антропогенні, соціогенні підсистеми
54. Які прилади призначені для вимірювання вологості атмосферного повітря гігromетричним методом?:
- а. Гігromетр, гігromограф
 - б. Сухий і змочений термометри
 - в. Термограф, альбедометр
 - г. Анемометр, барограф
55. Який відсоток займають болота у зоні тундри та лісотундри від загальної їх площі?
- а. Близько 70
 - б. До 30
 - в. До 15
 - г. Більше 90
56. Який відсоток займають болота у зоні лісів від загальної їх площі?
- а. До 30
 - б. Близько 70
 - в. До 15
 - г. Більше 90
57. Який відсоток займають болота у зоні пустель та напівпустель від загальної їх площі?
- а. Зовсім немає
 - б. До 3
 - в. Близько 17
 - г. До 15
58. Як називаємо складні хвильові рухи океанічної та морської води, зумовлені силами всесвітнього тяжіння і виражені в періодичних змінах рівня і течій?
- а. Припливи і відпливи
 - б. Місячні і сонячні явища
 - в. Коефіцієнти підйому рівнів води
 - г. Коефіцієнти спадання рівнів води
59. Серед перелічених виберіть чинники формування хімічного складу вод, які належать до фізико-географічних:

- а. Рельєф, клімат, вивітрювання, ґрунтовий покрив
- б. Склад гірських порід, тектонічна будова, гідрогеологічні умови
- в. Хімічні властивості елементів, кислотно-лужні та окисно-відновні умови, змішування вод та катіонний обмін
- г. Життєдіяльність живих організмів і рослин

60. Серед перелічених виберіть чинники формування хімічного складу вод, які належать до геологічних:

- а. Склад гірських порід, тектонічна будова, гідрогеологічні умови
- б. Рельєф, клімат, вивітрювання, ґрунтовий покрив
- в. Хімічні властивості елементів, кислотно-лужні та окисно-відновні умови, змішування вод та катіонний обмін
- г. Життєдіяльність живих організмів і рослин

61. Серед перелічених виберіть чинники формування хімічного складу вод, які належать до фізико-хімічних:

- а. Хімічні властивості елементів, кислотно-лужні та окисно-відновні умови, змішування вод та катіонний обмін
- б. Рельєф, клімат, вивітрювання, ґрунтовий покрив
- в. Склад гірських порід, тектонічна будова, гідрогеологічні умови
- г. Життєдіяльність живих організмів і рослин

62. Серед перелічених виберіть чинники формування хімічного складу вод, які належать до біологічних:

- а. Життєдіяльність живих організмів і рослин
- б. Рельєф, клімат, вивітрювання, ґрунтовий покрив
- в. Склад гірських порід, тектонічна будова, гідрогеологічні умови
- г. Хімічні властивості елементів, кислотно-лужні та окисно-відновні умови, змішування вод та катіонний обмін

63. Серед перелічених виберіть чинники формування хімічного складу вод, які належать до антропогенних:

- а. Жодної правильної відповіді
- б. Життєдіяльність живих організмів і рослин
- в. Рельєф, клімат, вивітрювання, ґрунтовий покрив
- г. Склад гірських порід, тектонічна будова, гідрогеологічні умови

64. Як називаємо мілководну частину підводної окраїни материків та великих островів (із глибинами в середньому до 200 м, інколи до 400 м), яка має відносно вирівняну поверхню і материковий тип будови земної кори?

- а. Шельф
- б. Улоговина
- в. Материковий схил
- г. Материкове підніжжя

65. Як називають донні осади океанів і морів, сформовані з решток відмерлих планктонних організмів (скелети тварин, черепашки)?

- а. Органогенні (біогенні) відклади
- б. Теригенні відклади
- в. Вулканогенні відклади
- г. Хемогенні відклади

66. Як називають донні осади океанів і морів, сформовані в результаті біохімічних процесів на дні та в придонних водах океанів і морів?

- а. Хемогенні відклади
- б. Органогенні (біогенні) відклади
- в. Теригенні відклади
- г. Вулканогенні відклади

67. Як називають донні осади океанів і морів, пов'язані з надходженням в океан лави, попелу, вулканічного пилу?

- а. Вулканогенні відклади
- б. Хемогенні відклади
- в. Органогенні (біогенні) відклади
- г. Теригенні відклади

68. Виберіть твердження, що найточніше описує хімічний склад вод Світового океану:

- а. 99,9% загальної маси солей у морській воді складають головні іони (в основному хлористі сполуки натрію, магнію)
- б. Серед основних іонів морської води перше місце належить бромідам і боратам
- в. Серед основних іонів морської води перше місце належить калію і кальцію
- г. Всі відповіді правильні

69. Що називають головним вододілом Землі?

- а. Це материкова частина суходолу
- б. Це ділянки суходолу, з яких ріки виносять воду у Світовий океан
- в. Межу між двома основними схилами – Атлантичним та Тихоокеанським
- г. Це область на поверхні материків, яка не має стоку у Світовий океан

70. Серед перелічених виберіть варіант, що НЕ належить до об'єктів вивчення гідрології:

- а. Ріки, болота, льодовики
- б. Екосистеми, популяції, біогеоценози
- в. Океани і моря, озера, водосховища
- г. Підземні води

71. Виберіть форми господарювання, що належать до водокористування:

- а. Водний транспорт, купання
- б. Промисловість
- в. Рибне господарство
- г. Комунальне господарство

72. Вкажіть назву кілометрового квадрату, якому знаходиться об'єкт з прямокутними координатами: $X = 6068870$; $Y = 4309621$.

- а. 6043;
- б. 0968;
- в. 6988;
- г. 6809.

73. Вкажіть назву кілометрового квадрату, якому знаходиться об'єкт з прямокутними координатами: $X = 6069870$; $Y = 4314621$.

- а. 6043;
- б. 6914;

- в. 1465;
- г. 9846.

74. Встановіть Y точки, яка на топографічній карті віддалена від вертикалі кілометрової сітки 12 на 1 км 560 м.

- а. $Y = 4314560$;
- б. $Y = 4310440$;
- в. $Y = 4310560$;
- г. $Y = 4313440$.

75. Виберіть форми господарювання, що належать до водоспоживання:

- а. Рибне господарство
- б. Комунальне господарство
- в. Водний транспорт, купання
- г. Промисловість

76. Що виступає енергетичною основою процесу вологообігу?

- а. Випаровування та опади
- б. Сонячна енергія та сила тяжіння
- в. Вітрова і водна ерозія
- г. Бічна та глибинна ерозія

77. Серед перелічених виберіть ознаку, НЕ характерну для материкових льодовиків:

- а. Плоскоопукла форма, яка не залежить від рельєфу
- б. Незначна абляція
- в. Невеликі розміри
- г. Великі розміри

78. Виберіть визначення, що відповідає поняттю паводку ріки:

- а. Це період нормального рівня ріки
- б. Це період значного підйому рівня води в річці, який повторюється в один і той же час щорічно
- в. Період короткочасного нерегулярного підйому рівня води, викликаний переважно випаданням дощів
- г. Сукупність боліт, озер, тимчасових водотоків, штучних водоймищ

79. Як називають ріки, що впадають в ріку I порядку?

- а. Приймальна ріка
- б. Ріки другого порядку
- в. Головна ріка
- г. Ріки n-ного порядку

80. Які фази виділяють у розвитку озер?

- а. Юності, зрілості, старості
- б. Глибинні, мілководні
- в. Дуже великі, великі, середні, малі
- г. Тропічні, помірні, полярні

81. Як визначають довжину ріки?

- а. Це пряма, що з'єднує найвіддаленіші точки басейну ріки
- б. Це довжина ламаної, що сполучає витік і гирло ріки

- в. Це довжина вододілу
- г. Курвіметром, змоченою ниткою або циркулем з ціною поділки 0,2 мм

82. Як називають фазу водного режиму ріки, що характеризується тривалим стоянням низьких рівнів і витрат води внаслідок різкого зменшення або припинення поверхневого стоку?

- а. Паводок
- б. Витік
- в. Повінь
- г. Межень

83. Що із наведеного нижче правильно?

- а. Зміни температури води відбуваються повільніше і плавніше, ніж зміни температури повітря
- б. Температура води змінюється одночасно із зміною температури повітря
- в. Між температурою повітря і температурою води не прослідковується жодних закономірностей
- г. Зміни температури води відбуваються швидше, ніж зміни температури повітря

84. Який із наведених висловів правильний?

- а. Ріки, що мають льодовикове і снігове живлення мають вищу температуру води, порівняно з температурою повітря
- б. Найбільша амплітуда річних і добових коливань температури води в ріках спостерігається взимку
- в. Ріки, що мають льодовикове і снігове живлення мають нижчу температуру води, порівняно з температурою повітря
- г. Температура води в ріках з льодовиковим і сніговим живленням залежить тільки від температури повітря

85. Яка залежність правильна?

- а. Найбільша амплітуда річних і добових коливань температури води в ріках спостерігається взимку
- б. Ріки, що мають льодовикове і снігове живлення мають вищу температуру води, порівняно з температурою повітря
- в. Найбільша амплітуда річних і добових коливань температури води в ріках спостерігається влітку
- г. Річна і добова амплітуда коливань температури води в ріках однакова як для зимового так і для літнього часу

86. Яке твердження правильне?

- а. Основним фактором, що визначає амплітуду добових коливань температури води в ріках є тип живлення
- б. Основним фактором, що визначає амплітуду добових коливань температури води в ріках є хімічний склад води
- в. Основним фактором, що визначає амплітуду добових коливань температури води в ріках є господарська діяльність людини
- г. Основними факторами, що визначають амплітуду добових коливань температури води є водність ріки, широта місцевості та погода

87. Із наведених залежностей виберіть вірну:

- а. Між водністю ріки та коливаннями температури води немає залежностей
- б. Чим більша водність ріки, тим більші добові коливання температури води
- в. Чим більша водність ріки, тим менші добові коливання температури води

г. На північних ріках добова амплітуда коливань температури води більша, ніж на південних

88. Із наведених тверджень виберіть правильне:

- а. В ясну погоду різниця між температурою води річки вдень і вночі більша, ніж у хмарну погоду
- б. В ясну погоду різниця між температурою води річки вдень і вночі менша, ніж у хмарну погоду
- в. Зв'язку між погодою і температурою води в річці немає
- г. Чим більша водність ріки, тим більші добові коливання температури води

89. Встановіть Y точки, яка на топографічній карті віддалена від вертикалі кілометрової сітки 10 на 2 км 320 м.

- а. $Y = 4307780$;
- б. $Y = 4312780$;
- в. $Y = 4308780$;
- г. $Y = 4311320$.

90. Зображення градусної сітки Землі на карті називають:

- а. форму Землі, меридіані і паралелей
- б. площі об'єкті у масштабі
- в. картографічною сіткою
- г. відстані між точками у масштабі.

91. Побудова карт включає спочатку зображення на площині (аркуші паперу):

- а. географічних об'єктів
- б. запису масштабу
- в. назви карти
- г. картографічної сітки.

92. Побудова сітки може бути здійснено двома різними способами: перспективним і:

- а. гіпсометричним
- б. тригонометричним
- в. геодезичним
- г. неперспективним.

93. Якщо форми еліпсі спотворень у різних ділянках карти мають форми кіл, які дуже відрізняються за площею, то це свідчить передусім про відсутність спотворення:

- а. площ
- б. довжин ліній усіх напрямків
- в. форм
- г. кутів.

94. Якщо картографічну сітку отримують проектуванням вузлових точок з поверхні кулі на площину чи на іншу геометричну поверхню (конус, циліндр), які потім розгортаються у площину без спотворень, то таку проекцію за способом побудови відносять до:

- а. перспективних
- б. тригонометричних
- в. геометричних
- г. неперспективних.

95. Якщо картографічну сітку отримують шляхом розрахунку положення вузлових точок на площині алгебраїчним способом або певних геометричних співвідношень, то таку проекцію за способом побудови відносять до:

- а. перспективних
- б. тригонометричних
- в. геометричних
- г. неперспективних.

96. За властивостями зображеної картографічної сітки проекції поділяють на:

- а. перспективні, рівнокутні і довільні
- б. рівновеликі, рівнокутні і нормальні
- в. рівновеликі, рівнокутні і довільні
- г. рівновеликі, конічні і довільні.

97. У яких картографічних проекціях масштаб площі всюди має ту саму величину?

- а. рівнопроміжних
- б. рівновеликих
- в. довільних
- г. рівнокутних.

98. У яких картографічних проекціях масштаби довжин у будь-якій точці усіх напрямках однакові, тому них немає спотворення форми нескінченно малих фігур?

- а. рівнопроміжних
- б. рівновеликих
- в. довільних
- г. рівнокутних.

99. У яких картографічних проекціях величина спотворень кутів, форм і площ зазвичай не така велика, як у проекцій двох інших груп?

- а. рівнокоординатних
- б. рівновеликих
- в. довільних
- г. рівнокутних.

100. У яких картографічних проекціях масштаб довжин уздовж одного з головних напрямків зберігається (залишається незмінним)?

- а. рівнопроміжних
- б. рівновеликих
- в. усіх довільних
- г. рівнокутних.

101. Географічне середовище:

- а. вчення про визначальний вплив природного середовища на долю людства;
- б. частина природи (географічної оболонки), яка безпосередньо пов'язана із життям і діяльністю людського суспільства;
- в. воно не охоплює зараз понад 60% площі поверхні земної кулі;
- г. використовувалося в політичних цілях – для обґрунтування права на панування одного народу над іншими.

102. Природокористування:

- а. це тільки система заходів, що передбачає розумне використання всіх природних ресурсів, збереження сприятливих екологічних умов життя людини;
 - б. вивчення, охорона, освоєння та перетворення природи;
 - в. полягає тільки в захисті від знищення типових, рідкісних і зникаючих природних об'єктів;
 - г. не охоплює сукупність усіх видів впливу людини на природу.
103. Часта зміна напрямку вітру, пониження атмосферного тиску, випадання опадів зумовлені дією:
- а. циклонів
 - б. антициклонів
 - в. абсолютної висоти
 - г. географічної широти
104. Відношення кількості опадів до випаровуваності за той самий період називається:
- а. достатнім зволоженням
 - б. надмірним зволоженням
 - в. бідним зволоженням
 - г. коефіцієнтом зволоження
105. Погода в центральній частині ясна і суха, із слабкими вітрами, а на периферії — хмарна, з опадами, які випадають у вигляді мряки слабого снігу взимку, характерна у помірних широтах для:
- а. циклонів
 - б. антициклонів
 - в. фронту оклюзії
 - г. циклонів і антициклонів
106. Як називаються карти, що відображають стан атмосфери на конкретний момент доби:
- а. кліматичними
 - б. синоптичними
 - в. агрокліматичними
 - г. метеорологічними
107. Гори Анди відіграють важливу роль у формуванні клімату Південної Америки, тому що:
- а. їхні вершини покриті вічним снігом, що приносить холод на рівнини;
 - б. вони є бар'єром для проникнення повітряних мас із Тихого океану;
 - в. вони є бар'єром для проникнення на материк повітряних мас із Атлантичного океану;
 - г. вони є територією, де постійно панує високий тиск.
108. Своєрідність органічного світу Австралії пов'язана передусім із:
- а. вологим та жарким кліматом материка в минулому;
 - б. ізоляцією Австралії від інших материків в минулому;
 - в. різноманітністю форм рельєфу;
 - г. добре вираженою широтною зональністю.
109. Розподіл життя в поверхневому шарі води Світового океану має чітко виражений зональний характер. Найбільшою біомасою та продуктивністю живих організмів виділяються:
- а. тропічні широти;
 - б. помірні широти;
 - в. екваторіальні широти;
 - г. арктичні (антарктичні) широти.

110. Якщо площі еліпсі спотворень у різних ділянках карти дорівнюють площі круга у точці нульових спотворень (ГНС) карти, то це свідчить передусім про відсутність спотворення:
- а. площ
 - б. довжин ліній усіх напрямків
 - в. форм
 - г. кутів.
111. Для яких картографічних проекцій характерне дуже сильне спотворення куті і форм?
- а. рівнопроміжних
 - б. рівновеликих
 - в. довільних
 - г. рівнокутних.
112. Для яких картографічних проекцій характерні особливо великі спотворення площ?
- а. рівнопроміжних
 - б. рівновеликих
 - в. довільних
 - г. рівнокутних.
113. На картах, створених у рівновеликих проекціях, не спотворюються:
- а. форми
 - б. довжини ліній
 - в. кути напрямків
 - г. площі.
114. Підгрупа рівнопроміжних виділяється серед проекцій за характером спотворень:
- а. рівнокутних
 - б. довільних
 - в. рівновеликих
 - г. поліконічних.
115. За видом допоміжної поверхні проекції поділяють на:
- а. перспективні, рівнокутні, азимутальні та циліндричні
 - б. азимутальні та циліндричні, рівнокутні і нормальні
 - в. азимутальні, циліндричні, конічні, поліконічні та умовні
 - г. рівновеликі, конічні і поліконічні та умовні.
116. За видом допоміжної поверхні картографічна проекція може відноситися до групи:
- а. циліндричних
 - б. довільних
 - в. рівнокутних
 - г. рівнопроміжних.
117. Картографічну проекцію, при якій Земля проектується на площину дотичну до полюса, називають:
- а. циліндричною
 - б. азимутальною нормальною (прямою)
 - в. конічною
 - г. азимутальною поперечною.
118. Картографічну азимутальну проекцію, при якій площина дотична до екватора, називають:

- а. нормальною
- б. поперечною
- в. прямою
- г. косою.

119. Картографічну азимутальну проекцію, при якій площина дотична до точки між екватором і полюсом, називають:

- а. нормальною
- б. поперечною
- в. прямою
- г. косою.

120. Загальногеографічні карти масштабу " 1 см — 1 км" називають:

- а. топографічними
- б. оглядово-топографічними
- в. оглядовими
- г. демонстраційними.

121. Карта адміністративно-територіального устрою України у шкільному атласі за змістом відноситься до:

- а. топографічних
- б. оглядових
- в. оглядово-топографічних
- г. тематичних.

122. Серед картографічних творів відтворюють ділянку земної поверхні у виді тривимірної об'ємної моделі:

- а. рельєфні карти
- б. географічні карти
- в. профілі
- г. глобуси.

123. Вкажіть яке з тверджень неправильне щодо географічного глобуса як точної моделі нашої планети:

- а. глобус як відображення земний еліпсоїда у масштабі практично точно відображає форму нашої планети
- б. глобус передає справжню картину співвідношення загальної форми нашої планети з рельєфом її поверхні
- в. масштаб відстаней на глобусі суттєво відрізняється у різних його частинах
- г. правильно передає горизонтальний розподіл земної поверхні на океани, материки, показуючи їхню справжню форму і взаємне розташування.

124. Вкажіть яке з тверджень неправильне щодо властивостей градусної сітки і поверхні глобуса:

- а. форма меридіанів і паралелей на глобусі, співвідношення їхніх розмірів і взаємне розташування відповідають справжній формі градусної сітки Землі
- б. масштаб відстаней на глобусі однаковий у всіх його частинах
- в. сферичні кути при перетинанні меридіанів і паралелей залишаються і на глобусі прямими
- г. масштаб площ на глобусі відрізняється у різних його частинах.

125. Вкажіть яке з тверджень неправильне:

- а. глобус володіє одночасно властивостями рівнопроміжності, рівновеликості і рівнокутності
- б. карта може володіти одночасно тільки двома властивостями – рівновеликості і рівнокутності
- в. глобус можна використовувати для оцінки того, як на різних картах зберігаються чи порушуються геометричні властивості зображених географічних об'єктів
- г. на поверхні глобуса дуже легко визначити ортодромію між будь-якими двома точками.

126. Масштаб довжин на дрібномасштабних картах:

- а. на тій самій ділянці карти у різних напрямках однаковий
- б. уздовж одного, випадково обраного напрямку на будь-якому взятому відрізку масштаб залишається незмінним
- в. відношення довжини нескінченно малого відрізка даному місці карти за даним напрямком до горизонтальної проекції відповідного відрізка на фізичній поверхні Землі
- г. уздовж екватора завжди відповідає головному масштабу карти.

127. Головний масштаб карти:

- а. на тій самій ділянці карти у різних напрямках однаковий
- б. уздовж одного, випадково обраного напрямку на будь-якому взятому відрізку масштаб залишається незмінним
- в. відношення довжини нескінченно малого відрізка даному місці карти за даним напрямком до горизонтальної проекції відповідного відрізка на фізичній поверхні Землі
- г. масштаб глобуса, який умовно прийнятий за геодезичну основу при побудові картографічної сітки карти.

128. На відміну від глобуса кожна карта передає точно тільки:

- а. форму Землі, меридіані і паралелі
- б. географічні координати точок земної поверхні
- в. площі об'єктів у масштабі
- г. відстані між точками у масштабі.

129. Вкажіть неправильне твердження щодо картографічних спотворень:

- а. це порушення геометричних співвідношень, розміри і форм ділянок земної поверхні, розміщених на них об'єкти при їхньому зображенні на площині
- б. виникають у результаті неможливості відобразити сферичну поверхню Землі на дрібномасштабній карті без розривів і перекриттів
- в. розрізняють у картографії тільки три види картографічних спотворень
- г. виникають тому, що для створення безперервного картографічного зображення доводиться свідомо допускати стиснення і розтягнення у різних ділянках карти.

130. Порівняння відрізків меридіанів між двома сусідніми паралелями у центральній і окраїнній частинах карти використовують для виявлення наявності спотворення:

- а. довжин ліній за напрямом меридіанів
- б. площ
- в. кутів напрямків
- г. довжин ліній за напрямом паралелі.

131. Якщо на карті півкуль клітинки картографічної сітки відрізняються за формою, але мають однакову площу у головному масштабі карти, то це свідчить про відсутність на карті спотворення:

- а. довжин ліній за напрямом меридіанів
- б. площ

- в. куті напрямків
- г. довжин ліній за напрямом паралелей

132. Картографія за структурою являє собою цілу систему картографічних дисциплін, до якої не входить

- а. картознавство
- б. картографічна інформатика
- в. геоінформаційні технології
- г. математична картографія

133. Картографічна дисципліна, яка розробляє способи вимірювань на картах різних масштабів

- а. картографічна топоніміка
- б. картографічна інформатика
- в. картометрія
- г. топографія

134. З картографією тісно пов'язана наука про визначення форми і розмірів Землі, про виміри на земній поверхні

- а. геологія
- б. геодезія
- в. кібернетика
- г. статистика

135. Що з наведених ознак зображення не властиве картографічному зображенню географічної карти

- а. виконане у масштабі
- б. збільшене
- в. умовно-знакове
- г. узагальнене

136. Дії пов'язані з відбором того, що необхідно відобразити на карті, спрощенням детальних обрисів об'єктів називають

- а. генералізацією
- б. картографуванням
- в. проектуванням
- г. систематизацією

137. Ступінь генералізації при створенні карти не залежить від

- а. масштабу карти
- б. змісту карти
- в. призначення карти
- г. величини в градусах інтервалу ліній картографічної сітки

138. Використання карт для вирішенні з їхньою допомогою різних практичних задач (у навігації, проектуванні шляхів сполучення, розробці планів освоєння території) називають функцією

- а. оперативною
- б. комунікативною
- в. пізнавальною
- г. прогностичною

139. Всі ті умовні позначення, якими на карті відображені явища й об'єкти дійсності у місці їх безпосереднього розташування називають
- а. математичною основою
 - б. елементами додаткової характеристики території
 - в. картографічним зображенням
 - г. оснащенням карти
140. Математична основа карт включає три складові частини, до яких не належать
- а. геодезична основа
 - б. цифрові дані про географічні об'єкти
 - в. масштаб
 - г. картографічна проекція
141. Позначення на карті, які покликані полегшити читачу її використання називають
- а. картографічним зображенням
 - б. математичною основою
 - в. елементами додаткової характеристики території
 - г. оснащенням карти
142. Профілі, графіки і діаграми, які розміщені поза рамками карти, відносяться до
- а. картографічного зображення
 - б. математичної основи
 - в. елементами додаткової характеристики території
 - г. оснащенням карти
143. Земля, як і інші планети Сонячної системи, має форму
- а. кулясту
 - б. кругу
 - в. еліпса
 - г. кола
144. Уявне геометричне тіло, яке обмежене рівневою поверхнею, називають
- а. сфероїдом
 - б. геоїдом
 - в. еліпсоїдом обергання
 - г. еліпсоїдом Красовського
145. Екваторіальний радіус земного еліпсоїда становить близько
- а. 6378 км
 - б. 6357 км
 - в. 6371 км
 - г. 12742 км
146. За середній діаметр Землі приймають
- а. 6378 км
 - б. 6357 км
 - в. 6371 км
 - г. 12742 км
147. Масштаб, який виражається дробом або дією ділення, де ділене одиниця, а дільник число, яке показує, у скільки разів зменшена та чи інша відстань на місцевості, називається

- а. іменованим
 - б. числовим
 - в. лінійним
 - г. поперечним
148. Масштаб в 1 см 200 км означає, що зображення на карті зменшене у
- а. 200 разів
 - б. 20000 разів
 - в. 200000 разів
 - г. 20000000 разів
149. Для Землі була створена спеціальна система координат, в основу створення якої покладені
- а. крайні точки Землі
 - б. географічні полюси
 - в. лінії тропіків
 - г. магнітні полюси
150. Кут між площиною екватора і прямовисною лінією до точки на поверхні земної кулі
- а. географічна довгота
 - б. абсолютна висота
 - в. географічна широта
 - г. змінюється від 0 до 180°
151. Двогранний кут між площиною Грінвіцького "нульового" меридіана і площиною меридіана точки на поверхні земної кулі
- а. географічна довгота
 - б. абсолютна висота
 - в. географічна широта
 - г. змінюється тільки від 0 до 90°
152. Лінія з географічними координатами 0° ш. — це
- а. Грінвіцький меридіан
 - б. екватор
 - в. меридіан, протилежний до Грінвіцького
 - г. тропік
153. Точка з координатами 0° ш. , 0° д. — це
- а. точка перетину 180-го меридіана та екватора
 - б. точка перетину меридіана, протилежного до Грінвіцького і екватора
 - в. точка перетину 0-го меридіана та екватора
 - г. точка перетину 0-го меридіана та тропіка
154. Картографічне зображення масштабу 1 : 2500000 слід віднести до
- а. великомасштабних карт
 - б. середньомасштабних карт
 - в. дрібномасштабних карт
 - г. топографічних планів
155. Фізичну карту України у шкільному атласі потрібно віднести за призначенням до
- а. навчальних
 - б. демонстраційних

- в. довідкових
- г. оглядових

156. Загальногеографічні дрібномасштабні карти називають

- а. топографічними
- б. оглядово-топографічними
- в. оглядовими
- г. демонстраційними

157. Загальногеографічні карти масштабу "в 1 см — 1 км" називають

- а. топографічними
- б. оглядово-топографічними
- в. оглядовими
- г. демонстраційними

158. Карта адміністративно-територіального устрою України у шкільному атласі за змістом відноситься до

- а. топографічних
- б. оглядових
- в. оглядово-топографічних
- г. тематичних

159. Серед картографічних творів відтворюють земну поверхню у виді тривимірної об'ємної моделі

- а. рельєфні карти
- б. географічні карти
- в. профілі
- г. глобуси

160. Вкажіть яке з тверджень неправильне щодо географічного глобуса як точної моделі нашої планети

- а. глобус як відображення земний еліпсоїда у масштабі практично точно відображає форму нашої планети
- б. глобус передає справжню картину співвідношення загальної форми нашої планети з рельєфом її поверхні
- в. масштаб відстаней на глобусі суттєво відрізняється у різних його частинах
- г. правильно передає горизонтальний розподіл земної поверхні на океани, материки, показуючи їхню справжню форму і взаємне розташування

161. Вкажіть яке з тверджень неправильне щодо властивостей градусної сітки і поверхні глобуса

- а. форма меридіанів і паралелей на глобусі, співвідношення їхніх розмірів і взаємне розташування відповідають справжній формі градусної сітки Землі
- б. масштаб відстаней на глобусі однаковий у всіх його частинах
- в. сферичні кути при перетинанні меридіанів і паралелей залишаються і на глобусі прямими
- г. масштаб площ на глобусі відрізняється у різних його частинах

162. На відміну від глобуса кожна карта передає точно тільки

- а. форму Землі, меридіанів і паралелей
- б. географічні координати точок земної поверхні

- в. площі об'єктів у масштабі
- г. відстані між точками у масштабі

163. Порівняння відрізків меридіанів між двома сусідніми паралелями у центральній і крайній частинах карти використовують для виявлення наявності спотворення

- а. довжин ліній за напрямом меридіанів
- б. площ
- в. кутів напрямків
- г. довжин ліній за напрямом паралелей

164. Якщо на карті півкуль, клітинки картографічної сітки розрізняються за формою, але мають однакову площу у головному масштабі карти, то це свідчить про відсутність на карті спотворення

- а. довжин ліній за напрямом меридіанів
- б. площ
- в. кутів напрямків
- г. довжин ліній за напрямом паралелей

165. Величину відхилення від 90° кутів між лініями картографічної сітки використовують як показник спотворення

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів

166. Показник якого виду спотворення обчислюють як добуток найбільшого і найменшого показників спотворення довжин у даному місці карти

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів

167. Якщо площа еліпса спотворень дорівнює площі еліпса в неспотвореній центральній точці карти, то це свідчить передусім про відсутність спотворення

- а. площ
- б. довжин ліній усіх напрямків
- в. форм
- г. кутів

168. Картографічну проекцію, при якій Земля проектується на площину дотичну до полюса, називають

- а. циліндричною
- б. азимутальною нормальною
- в. конічною
- г. поперечною

169. Картографічну азимутальну проекцію, при якій площина дотична до екватора, називають

- а. нормальною
- б. поперечною
- в. прямою
- г. косою

170. За видом допоміжної поверхні картографічні проєкції може відноситися до групи
- циліндричних
 - довільних
 - рівнокутних
 - рівнопроміжних
171. На картах, створених у рівновеликих проєкціях, не спотворюються
- форми
 - довжини ліній
 - кути напрямків
 - площі
172. Підгрупа рівнопроміжних виділяється серед картографічних проєкцій, які за характером спотворень належать до
- рівнокутних
 - довільних
 - рівновеликих
 - поліконічних
173. Географічні об'єкти досить великої площі, розміри якої виражаються в масштабі карти, зображають умовними знаками
- лінійними
 - позамасштабними
 - контурними або масштабними
 - геодезичними
174. Скільки елементів змісту підлягають обов'язковому відображенню на дрібномасштабних загальногеографічних (оглядових) картах?
- три
 - п'ять
 - вісім
 - десять
175. Гіпсометричним способом зображають на оглядових картах
- рельєф суходолу та дна океану
 - водні об'єкти суходолу
 - населені пункти
 - межі політико-адміністративного поділу
176. Лінії, по всій довжині яких глибини морів залишаються незмінними, називають
- ізогісами
 - ізобарами
 - ізогіетами
 - ізобатами
177. Лінійними умовними знаками відображають на оглядових картах
- відносно великі озера
 - населені пункти
 - межі політико-адміністративного поділу
 - рельєф суходолу

178. Позамасштабними умовними знаками відображають на оглядових картах
- межі політико-адміністративного поділу
 - населені пункти
 - шляхи сполучення
 - рельєф суходолу
179. На тематичній карті адміністративно-територіального устрою України для відображення територій областей використаний спосіб
- якісного фону
 - ізоліній
 - картодіаграм
 - ареалів
180. Канали на фізичній карті України показані способом
- ізоліній
 - ліній руху
 - лінійних знаків
 - ареалів
181. Який спосіб зображення використовується на тематичних картах для відображення якісно відмінних явищ, які мають суцільне поширення на всій зображуваній території
- ареалів
 - якісного фону
 - картограм
 - крапковий
182. Який спосіб зображення використовується на тематичних картах для відображення однорідних явищ, які мають певні кількісні величини у межах одиниць адміністративно-територіального поділу
- крапковий
 - ізоліній
 - кількісного фону
 - ареалів
183. Який спосіб зображення використаний на тематичній карті якщо діаграмний знак характеризує величину явища розміщеного не у точці, а стосується усієї адміністративної одиниці
- значків
 - картограм
 - крапковий
 - картодіаграм
184. Який спосіб зображення використаний на тематичній карті якщо всі площі одиниць політико-адміністративного поділу зафарбовують певним кольором різної насиченості, яким присвоюється певні кількісні величини явища
- якісного фону
 - картодіаграм
 - картограм
 - крапковий
185. Способом якісного фону на географічних картах прийнято зображати

- а. спеціалізацію промислових центрів
 - б. геологічну будову
 - в. кліматичні характеристики
 - г. інтенсивність певного явища
186. Способом картограм на географічних картах прийнято зображати
- а. інтенсивність певного явища у межах території адміністративної одиниці
 - б. спеціалізацію промислових об'єктів
 - в. геологічну будову
 - г. кліматичні характеристики
187. Способом картодіаграм на географічних картах прийнято зображати
- а. геологічну будову
 - б. сумарну кількісну величину явища у межах території адміністративної одиниці
 - в. кліматичні характеристики
 - г. інтенсивність певного явища у межах території адміністративної одиниці
188. Способом ізоліній на географічних картах прийнято зображати
- а. кліматичні характеристики
 - б. ареали поширення явищ
 - в. природні зони
 - г. напрямки переміщень явищ чи об'єктів
189. Масштаб, який виражається дією ділення, де ділене одиниця, а дільник число, яке показує, у скільки разів зменшена відстань на місцевості, називається
- а. іменованим
 - б. числовим
 - в. лінійним
 - г. поперечним.
190. Числовий масштаб 1:1000 не буде відповідати такому іменованому
- а. в 1 см – 1000 см
 - б. в 1 см – 10 м
 - в. в 1 см – 100 м
 - г. в 1 м – 1 км
191. Точний напрям на північ завжди показує тільки
- а. магнітний меридіан
 - б. географічний меридіан
 - в. вертикаль кілометрової сітки
 - г. горизонталь кілометрової сітки
192. Кут між напрямом на північний географічний полюс і напрямом на предмет називають:
- а. азимутом дійсним
 - б. азимутом магнітним
 - в. дирекційним кутом
 - г. румбом
193. Кут між північним напрямом магнітного меридіана і напрямом на предмет називають
- а. азимутом дійсним
 - б. азимутом магнітним

- в. магнітним схиленням
г. румбом
194. Кут між напрямом на предмет і найближчим напрямом меридіана із вказанням чверті називають
- а. азимутом дійсним
б. зближенням меридіанів
в. магнітним схиленням
г. румбом
195. На топографічних картах не відображають
- а. рельєф
б. рослинний покрив
в. вік гірських порід
г. населені пункти
196. Рельєф місцевості на топографічних картах відображають передусім за допомогою
- а. ізогіпси та пошарового зафарбування
б. горизонталей
в. якісного фону
г. способу лінійних знаків
197. Виберіть значення, що відповідає середній солоності вод Світового океану (у ‰)
- а. 35
б. 14
в. 67
г. 10-12
198. Що називають явищем молекулярної дифузії:
- а. Процес поширення молекул пари у повітрі внаслідок власного руху
б. Поширення молекул водяної пари в горизонтальному напрямку з вітром
в. Поширення молекул водяної пари у вертикальному напрямку з турбулентними вихорами
г. Всі відповіді вірні
199. Який фактор визначає розподіл температур океанічної води на великих глибинах?
- а. глибинною циркуляцією
б. широтою місцевості
в. діяльністю живих організмів
г. всі відповіді вірні
200. Накопичення вологи в атмосфері за рахунок випаровування з поверхні океанів, землі та з ґрунту, повернення її в океан ріками периферійних областей а також конденсація у вигляді опадів над континентами називають
- а. Малим кругообігом води
б. Середнім кругообігом води
в. Великим кругообігом води
г. Біогеохімічним кругообігом
201. Серед перелічених виберіть відповідь, що характеризує повздовжні профілі ріки:

- а. Плавноввігнутий, прямолінійний, опуклий, східчастий
- б. Межень, паводок, повінь
- в. Змочений периметр, гідравлічний радіус
- г. Загальний і місцевий базис ерозії

202. Який тип озер за походженням утворюється як результат дії вітру в міждюнных пониженнях або котловинах видування?

- а. Еолові
- б. Органогенні
- в. Просадочні
- г. Вулканічні

203. Який тип озер за походженням утворюється в улоговинах, які виникли внаслідок тектонічних рухів земної кори?

- а. Тектонічні
- б. Еолові
- в. Органогенні
- г. Просадочні

204. Перші описи території України (Північного Причорномор'я) зроблені давньогрецьким ученим

- а. Страбоном
- б. Геродотом
- в. Птоломеем
- г. Багряним

205. На основі експедиційних досліджень на Поділля, Полісся, Причорномор'я значно поглибив вчення про походження рельєфу, особливості природи у давні геологічні епохи

- а. Г. Висоцький
- б. П. Тутковський
- в. В. Кубійович
- г. Б. Срезневський

206. Якими факторами можна пояснити зменшення солоності океанічних вод у напрямку від низьких до високих широт

- а. незначним випаровуванням
- б. значною кількістю опадів і таненням льоду
- в. великим річковим стоком (у північній півкулі)
- г. всі відповіді взаємодоповнюються

207. У межах якої височини виділяються окремі масиви — Мізоцький кряж, Пелчанські висоти

- а. Волинської
- б. Придніпровської
- в. Подільської
- г. Донецької

208. Частину океану або моря, яка врізається в сушу і слабо відмежована від океану чи моря називають

- а. Бухтою
- б. фіордом
- в. затокою
- г. протокою

209. Серед перелічених виберіть окремі частини і райони океанів і морів, які відрізняються обрисами, морфологією дна і гідрологічним режимом
- а. затоки, бухти
 - б. лимани, лагуни
 - в. фіорди, протоки
 - г. всі відповіді
210. Як називають здатність гірських порід вміщувати у собі порожнинний простір?
- а. Колекторність
 - б. Проникність
 - в. Пористість
 - г. Водовмісність
211. Найбільше зледеніння в антропогені називається
- а. Дніпровським
 - б. Московським
 - в. Окським
 - г. Валдайським
212. Західна частина України була вкрита льодом під час зледеніння
- а. Дніпровського
 - б. Московського
 - в. Окського
 - г. Валдайського
213. Метаморфічного походження є в Україні значні поклади графіту
- а. Іршанського родовища
 - б. Керченського родовища
 - в. Криворізького родовища
 - г. Завалівського родовища
214. Як впливає широта місця на добовий (річний) хід температури ґрунту та водойм:
- а. Амплітуда добового (річного) ходу температури поверхні ґрунту зменшується зі зростанням широти
 - б. Амплітуда добового (річного) ходу температури поверхні ґрунту збільшується зі зростанням широти
 - в. Амплітуда добового (річного) ходу температури поверхні ґрунту не змінюється з широтою
 - г. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні ґрунту на південних схилах більша, ніж на північних
215. Як впливає експозиція схилів на добовий (річний) хід температури ґрунту та водойм:
- а. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні ґрунту на південних схилах більша, ніж на північних
 - б. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні ґрунту на південних схилах менша, ніж на північних
 - в. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні ґрунту не залежить від експозиції схилів
 - г. Амплітуда добового ходу поверхні темних ґрунтів значно менша, ніж світлих
216. Як впливає колір ґрунту на добовий (річний) хід температури ґрунту та водойм:

- а. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні темних ґрунтів значно більша, ніж світлих
 - б. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні темних ґрунтів значно менша, ніж світлих
 - в. Колір ґрунту не впливає на добовий (річний) хід температури ґрунту та водойм
 - г. Амплітуда добового (річного) ходу поверхні ґрунту на південних схилах більша, ніж на північних
217. Що називають співвідношенням між кількістю води, яка поступає на поверхню земної кулі у вигляді опадів, і кількістю води, що випаровується з поверхні суходолу і Світового океану за певний період часу:
- а. Водний баланс земної кулі
 - б. Водний баланс континенту
 - в. Кругообіг води в природі
 - г. Мале коло кругообігу води
218. Водний баланс Землі забезпечує:
- а. Поновлення запасів прісної води
 - б. Поповнення підземних вод
 - в. Поповнення ґрунтової вологи
 - г. Існування процесу випаровування
219. Що називають явищем турбулентної дифузії:
- а. Поширення молекул водяної пари в горизонтальному напрямку з вітром та у вертикальному напрямку з турбулентними вихорами
 - б. Процес поширення молекул пари у повітрі внаслідок власного руху
 - в. Поширення молекул водяної пари в горизонтальному напрямку з турбулентними вихорами
 - г. Всі відповіді вірні
220. Що розуміємо під поняттям "ядер конденсації" в метеорології:
- а. Це природні аерозолі, які стають центрами притягання та утворення крапель хмар і туманів
 - б. Це молекули води, які акумулюють навколо себе ядра конденсації більших розмірів
 - в. Це те ж саме, що ядра Айткена
 - г. Це продукти конденсації кристалів льоду
221. Ділянка земної поверхні, яка постійно перебуває в стані застійного або слабoprоточного зволоження і характеризується наявністю процесу торфоутворення і розвитком вологолюбної рослинності називають:
- а. Болотом
 - б. Штучним водосховищем
 - в. Ставком
 - г. Старицею
222. Що називаємо хмарами:
- а. Всі визначення доповнюють один одного
 - б. Це видимий прояв складних різного масштабу термодинамічних процесів у атмосфері
 - в. Видиме скупчення крапельок і кристалів
 - г. Скупчення на певній висоті продуктів конденсації водяної пари чи кристалів льоду або тих і інших
223. Виберіть правильне:

- а. Якщо відносна вологість в повітрі зменшується, то хмари випаровуються
- б. Якщо відносна вологість в повітрі збільшується, то хмари випаровуються
- в. Якщо точка роси збільшується, то хмари утворюються
- г. Якщо тиск збільшується, то утворюються хмари

224. Що таке туман:

- а. Конденсація безпосередньо біля земної поверхні водяної пари з погіршенням горизонтальної видимості менше 1 км
- б. Помутніння повітря з дальністю видимості дещо вищою як 1 км
- в. Явище, коли погіршується видимість за рахунок суміші туману з пічним та промисловим димом
- г. Погіршення видимості внаслідок присутності в повітрі сухих часток пилу

225. Що таке серпанок:

- а. Помутніння повітря з дальністю видимості 1-10 км
- б. Конденсація безпосередньо біля земної поверхні водяної пари з погіршенням горизонтальної видимості менше 1 км
- в. Явище, коли погіршується видимість за рахунок суміші туману з пічним та промисловим димом
- г. Погіршення видимості внаслідок присутності в повітрі сухих часток пилу

226. Що таке імла:

- а. Погіршення видимості внаслідок присутності в повітрі сухих часток пилу
- б. Помутніння повітря з дальністю видимості дещо вищою як 1 км
- в. Конденсація безпосередньо біля земної поверхні водяної пари з погіршенням горизонтальної видимості менше 1 км
- г. Явище, коли погіршується видимість за рахунок суміші туману з пічним та промисловим димом

227. Відношення часткового масштабу карти до головного використовують як показник спотворення:

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів.

228. Величину відхилення від 90° куті між лініями картографічної сітки використовують як показник спотворення:

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів.

229. Показник якого виду спотворення обчислюють як добуток найбільшого і найменшого показників спотворення довжин у даному місці карти?

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів.

230. Показник якого виду спотворення обчислюють як відношення найбільшого до найменшого показників спотворення довжин ліній у даному місці карти?

- а. площ
- б. довжин ліній
- в. форм
- г. кутів.

231. Якщо еліпс спотворення у різних ділянках карти не мають форми кола, то це свідчить про спотворення:

- а. площ
- б. довжин ліній тільки одного з напрямків
- в. форм
- г. кутів.

232. Еліпс спотворення може мати форму кола, радіус якого відповідає головному масштабу тільки:

- а. на полюсі
- б. на лінії нульового меридіану
- в. на екваторі
- г. на лінії чи у точці нульових спотворень.

233. Кампос-серадос характерні для

- а. Амазонії;
- б. Венесуели
- в. Бразилії
- г. Аргентині

234. Серадос – це

- а. трав'янисті савани без дерев
- б. савани з поодинокими деревами і чагарниками
- в. савани зі значною кількістю дерев
- г. своєрідні тропічні й субтропічні степові екосистеми

235. Савани розвинені найбільше у

- а. Африці
- б. Південній Америці
- в. Австралії
- г. Південній Америці

236. Савани займають близько 40% усієї території і представлені різноманітними варіантами у

- а. Африці
- б. Південно-Східній Азії
- в. Австралії
- г. Північній Америці

237. На півночі Південної Америки в басейні р. Оріноко (Венесуела, Колумбія) розміщені

- а. кампос-лімпос
- б. кампос-серадос
- в. льяноси
- г. серадос

238. У Північно-Східній Бразилії поширений найбільш сухий варіант листопадного лісу - так званий "білий ліс", або

- а. каатинга
- б. міомбо
- в. індаїнг
- г. немає правильної відповіді

239. Для даного біому характерні такі умови: річна кількість опадів, як правило, менше 800 мм, але подекуди може досягати 1500 мм. Основна риса - високі температури протягом усього року; різка сезонність зволоження, сезон дощів (літо) змінюється сухим періодом (зимою) тривалістю 4-7,5 місяців.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея);
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні);
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. твердолисті ліси

240. Кампінос, кампос-лімпос – це

- а. трав'янисті савани без дерев
- б. савани з поодинокими деревами і чагарниками
- в. савани зі значною кількістю дерев
- г. трав'янисті савани з деревною рослинність

241. Льянос – це

- а. трав'янисті савани без дерев
- б. савани з поодинокими деревами і чагарниками
- в. савани зі значною кількістю дерев
- г. трав'янисті савани з деревною рослинністю

242. Льянос характерні для

- а. Амазонії;
- б. Венесуели
- в. Бразилії
- г. Чілі

243. Важлива ознака - значна кількість дерев зі складними, часто перистими листками, спостерігається тенденція до мікрофільності (дрібнолистість), що забезпечує зниження транспірації. Дерева, як правило, кострубаті, невисокі.

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

244. Значно поширені в Африці (Замбії, Анголі, Мозамбіку, а на північ від Заїру - окремими ділянками посеред саван).

- а. Вологі листопадні ліси
- б. Сухі листопадні ліси
- в. вічнозелені сезонні ліси;
- г. напіввічнозелені ліси

245. Індаїнг (ліс з іну - з диптерокарпових) - сухий і сонячний ліс, середня висота дерев 8-24 м; стовбури дерев покручені, з непропорційно товстими гілками характерний для

- а. Індії
- б. М'янми

- в. Бразилії
 - г. Аргентини
246. Сухі листопадні ліси міомбо поширені у
- а. Бразилії
 - б. Північній Австралії
 - в. Східній Африці, Північній Гвінеї
 - г. Мексики
247. Предметом вивчення геоморфології є
- а. зовнішній вигляд рельєфу, його походження, вік та динаміка
 - б. морфологія рельєфу
 - в. генезис рельєфу
 - г. вік та динаміка рельєфу
248. Результатом утворення рельєфу Землі є
- а. внутрішні процеси Землі
 - б. зовнішні процеси Землі
 - в. взаємодія ендегенних і екзогенних чинників
 - г. промениста енергія Сонця
249. Морфографічний метод дослідження в геоморфології
- а. полягає в аналізі взаємовідношень рельєфу і геологічних структур
 - б. ґрунтується на вивченні геологічної інформації
 - в. передбачає вивчення стану геоморфосистем
 - г. передбачає опис рельєфу у вигляді тексту, графіків, профілів
250. Морфометричний метод дослідження в геоморфології
- а. полягає в аналізі взаємовідношень рельєфу і геологічних структур
 - б. ґрунтується на вивченні геологічної інформації
 - в. полягає в кількісній характеристиці рельєфу
 - г. передбачає опис рельєфу у вигляді тексту, графіків, профілів
251. Морфоструктурний метод дослідження в геоморфології
- а. полягає в аналізі взаємовідношень рельєфу і геологічних структур
 - б. ґрунтується на вивченні геологічної інформації
 - в. полягає в кількісній характеристиці рельєфу
 - г. передбачає опис рельєфу у вигляді тексту, графіків, профілів
252. Геологічний метод дослідження в геоморфології
- а. ґрунтується на методі аналізу потужностей відкладів і геологічних розрізів
 - б. полягає в аналізі взаємовідношень рельєфу і геологічних структур
 - в. ґрунтується на вивченні геологічної інформації
 - г. передбачає опис рельєфу у вигляді тексту, графіків, профілів
253. В результаті яких процесів утворюються основні форми рельєфу на Землі?
- а. магматичних та тектонічних процесів
 - б. вивітрювання та метаморфізму
 - в. ендегенних і екзогенних
 - г. під дією води та геологічних структур
254. З яких 3-х стадій складаються екзогенні геоморфологічні процеси?

- а. денудація, переміщення та акумуляція гірських порід
 - б. денудація, переміщення та екзарація гірських порід
 - в. денудація, акумуляція та абляція гірських порід
 - г. денудація, абляція та деформація гірських порід
255. За характером дії екзогенних процесів рельєф поділяється на
- а. дефляційний, магматичний
 - б. вулканічний, метаморфічний
 - в. акумулятивний, денудаційний
 - г. гляціальний, ефузивний
256. За генезисом (походженням) рельєф поділяється на
- а. дефляційний, магматичний
 - б. вулканічний, метаморфічний
 - в. акумулятивний, денудаційний
 - г. ендегенний, екзогенний
257. За розмірами виділяють такі форми рельєфу:
- а. великі, середні, малі
 - б. планетарні, мегаформи, макроформи, мезоформи, мікроформи, наноформи
 - в. планетарні, великі, середні, малі, дрібні
 - г. мегаформи, макроформи, планетарні, мікроформи
258. За морфогенетичною класифікацією, розробленою І.П. Герасимовим і Ю.А. Мещеряковим, виділяють такі форми рельєфу
- а. геоструктурний, геоскульптурний, морфоструктурний
 - б. геоструктурний, геоструктурний, морфоструктурний
 - в. геоскульптурний, геоскульптурний, геотектурний
 - г. геотектурний, морфоструктурний, морфоскульптурний
259. За віком рельєф поділяється на
- а. неорельєф, сучасний
 - б. палеорельєф, древній
 - в. молодий, старий
 - г. сучасний, палеорельєф
260. За послідовністю утворення рельєф поділяється на
- а. древній, середній, молодий
 - б. вулканічний, осадовий
 - в. первинний, вторинний
 - г. сучасний, палеорельєф
261. За стадією розвитку у рельєфі виділяють:
- а. стадію юності, стадію зрілості, стадію старості
 - б. стадію руйнування, стадію перенесення, стадію акумуляції
 - в. стадію акумуляції, стадію руйнування, стадію перенесення
 - г. стадію денудації, стадію юності, стадію зрілості
262. З якими процесами пов'язані різні типи тектонічних рухів?
- а. екзогенними
 - б. гіпергенними

- в. ендегенними
- г. полігенними

263. За віком тектонічні рухи поділяються на:

- а. молоді, сучасні, древні
- б. новітні, сучасні, стародавні
- в. сучасні, молоді, стародавні
- г. новітні, молоді, сучасні

264. За спрямованістю тектонічні рухи поділяються на:

- а. вертикальні, радіальні
- б. горизонтальні, тангенціальні
- в. прямі, криві
- г. вертикальні, горизонтальні

265. До плікативних(складчастих) дислокацій відносяться:

- а. антикліналі, синкліналі, скиди, насуви
- б. горсти, грабени, скиди, підкиди
- в. антиклізи, синеклізи, монокліналі, флексури
- г. скиди, насуви, шар'яжі, зсуви

266. Велика і складна складчаста структура земних порід антиклінальної будови, яка утворюється на місці геосинклінальних прогинів називається:

- а. антикліналь
- б. синкліналь
- в. антиклінорій
- г. синклінорій

267. Платформна структура у вигляді пологого антиклінального підняття у декілька сотень кілометрів у поперечнику називається:

- а. мегаантиклінорій
- б. мегасинклінорій
- в. антикліза
- г. синекліза

268. Слабо ввігнута платформна структура, що має в плані неправильну чи ізометричну форму називається:

- а. мегаантиклінорій
- б. мегасинклінорій
- в. антикліза
- г. синекліза

269. Розрив з вертикальним або нахиленим змішувачем у бік опущеного крила – це

- а. скид
- б. підкид
- в. насув
- г. шар'яж

270. Розрив з крутоспадним (понад 45°) змішувачем, по якому висяче крило підняте відносно лежачого, а змішувач нахилений у бік піднятого крила – це

- а. шар'яж
- б. насув
- в. скид
- г. підкид

271. Розривне порушення з пологим (до 45...60°) нахилом змішувача, уздовж якого висячий бік піднятий відносно лежачого і насунутий на нього – це

- а. шар'яж
- б. насув
- в. скид
- г. підкид

272. Горизонтальні або пологі насиви з переміщенням гірських порід на відстань у кілька десятків кілометрів – це

- а. шар'яж
- б. насув
- в. скид
- г. підкид

273. Розрив із вертикальним або нахиленим змішувачем, уздовж якого крила зміщені одне відносно одного – це

- а. шар'яж
- б. насув
- в. зсув
- г. підкид

274. Система скидів, в якій кожне наступне крило є опущеним відносно попереднього – це

- а. шар'яж
- б. насув
- в. зсув
- г. східчастий скид

275. Опущена ділянка земної кори, відділена скидами, рідше підкидами, від суміжних, відносно піднятих ділянок- це

- а. грабен
- б. насув
- в. зсув
- г. східчастий скид

276. Піднята ділянка земної кори, відділена скидами або підкидами від суміжних ділянок – це

- а. грабен
- б. насув
- в. горст
- г. східчастий скид

277. Ділянки платформ, покриті осадовим чохлам великої потужності, для яких характерне переважаюче опускання – це

- а. низовини
- б. щити
- в. плити
- г. височини

278. Не покриті платформним чохлам ділянки древнього фундаменту – це

- а. низовини
- б. щити
- в. плити
- г. височини

279. Рівнини, які лежать нижче рівня моря називаються:

- а. низовини
- б. щити
- в. височини
- г. депресії

280. Рівнини, що мають одноманітну рівну поверхню, нахил якої перевищує перепад висот понад 10м на 1км за морфологічною класифікацією називаються:

- а. хвилястими
- б. плоскими
- в. увігнутими
- г. нахиленими

281. Рівнини, що характеризуються різними напрямками та критичною падінням поверхні, за морфологічною класифікацією називаються:

- а. хвилястими
- б. горбистими
- в. увігнутими
- г. нахиленими

282. Рівнини, чохлам яких складений відкладами четвертинного віку називаються:

- а. плоскими
- б. пластовими
- в. акумулятивними
- г. денудаційними

283. Рівнини, що складають великі платформні частини материка називаються:

- а. плоскими
- б. пластовими
- в. акумулятивними
- г. денудаційними

284. Рівнини, які утворилися внаслідок сукупності процесів руйнування гірських порід водою, вітром, льодовиками тощо і перенесенні продуктів руйнування до нижчих ділянок земної поверхні, де вони нагромаджуються називаються:

- а. плоскими
- б. пластовими
- в. акумулятивними
- г. денудаційними

285. Столові гори відносяться до:

- а. плоских рівнин
- б. пластових рівнин
- в. акумулятивних рівнин
- г. денудаційних рівнин

286. Нагір'я або плато підняті на висоту понад 500м відносяться до:
- а. плоских рівнин
 - б. пластових рівнин
 - в. акумулятивних рівнин
 - г. денудаційних рівнин
287. Великі розжарені космічні тіла – це
- а. зорі
 - б. планети
 - в. астероїди
 - г. супутники
288. Мантия поширюється до глибини
- а. 2900 км
 - б. 6370 км
 - в. 3470 км
 - г. 650 км
289. Надастеносферний шар мантиї разом із земною корою утворює оболонку Землі, яку називають
- а. астеносферою
 - б. зовнішнім ядром
 - в. літосферою
 - г. земною корою
290. Створюють магнітне поле Землі електричні струми, які через обертання планети виникають у
- а. астеносфері
 - б. зовнішньому ядрі
 - в. літосфері
 - г. земній корі
291. Внутрішня оболонка, яка утворена здебільшого залізом та нікелем
- а. астеносфера
 - б. ядро
 - в. літосфера
 - г. мантия
292. Гірські породи, що утворилися під дією температури, повітря, води, живих організмів та інших процесів, що відбуваються на поверхні Землі та в глибинах морів і океанів, називаються
- а. метаморфічними
 - б. осадовими
 - в. магматичними
 - г. інтрузивними
293. Осадкові гірські породи, що утворилися при руйнуванні інших гірських порід, називаються
- а. хімічними
 - б. органічними
 - в. уламковими
 - г. інтрузивними

294. Осадові гірські породи, що утворилися в результаті відкладання розчинених речовин на дні океанів, морів, озер, називаються
- а. уламковими
 - б. хімічними
 - в. органічними
 - г. інтрузивними
295. Який шар відсутній у континентальній земній корі
- а. осадовий
 - б. магматичний
 - в. гранітно-метаморфічний
 - г. базальтовий
296. Який шар відсутній у океанічній земній корі
- а. осадовий
 - б. базальтовий
 - в. гранітно-метаморфічний
 - г. основний і ультра основний
297. Магма може проникати по тріщинах у земну кору і на глибині повільно застигати. У цьому випадку утворюються такі дуже тверді гірські породи, як
- а. гіпс, вапняк
 - б. граніт, габро
 - в. мрамур, графіт
 - г. базальт, вулканічний туф
298. При виливанні магми на земну поверхню і швидкому остиганні її формуються такі гірські породи, як
- а. гіпс, вапняк
 - б. граніт, габро
 - в. мрамур, графіт
 - г. базальт, вулканічний туф
299. Процес подрібнення і розпушування гірських порід під впливом різких змін температури, замерзання води в тріщинах називають вивітрюванням
- а. фізичним
 - б. хімічним
 - в. органічним
 - г. температурним
300. Руйнування гірських порід під дією води і повітря (кисню та вуглекислого газу), яке призводить до зміни їхнього складу, називають вивітрюванням
- а. фізичним
 - б. хімічним
 - в. органічним
 - г. температурним
301. Осадові гірські породи, що утворилися в результаті випадання в осад розчинених речовин на дні океанів, морів, озер, називаються
- а. уламковими
 - б. хімічними

- в. органогенними
- г. інтрузивними

302. Гірські породи, що перетворюються у нові з іншими властивостями під впливом високих температур і тиску, а також гарячих розчинів і газів, що піднімаються з мантії, називаються

- а. уламковими
- б. органічного походження
- в. метаморфічного походження
- г. магматичного походження

303. Процес зміни гірських порід під впливом високих температур і тиску в надрах Землі називається

- а. магматизмом
- б. метаморфізмом
- в. гравітацією
- г. акумуляцією

304. Продукти вивітрювання гірських порід, що залягають на місці свого утворення, називають

- а. алювієм
- б. елювієм
- в. колювієм
- г. делювієм

305. Води першого від поверхні постійного водоносного горизонту, який залягає на суцільному водотривкому шарі, називаються

- а. конденсаційні
- б. магматогенні
- в. ґрунтові
- г. седиментогенні

306. Необхідною умовою утворення льодовиків є:

- а. велика кількість атмосферних опадів
- б. певні особливості рельєфу
- в. низькі середньорічні температури
- г. низькі середньорічні температури, велика кількість атмосферних опадів та певні особливості рельєфу

307. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Альп, Кавказу, Паміру та Гімалаїв

- а. гірських
- б. покривних
- в. проміжних
- г. перехідних

308. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Гренландії і Антарктиди?

- а. гірських
- б. покривних
- в. проміжних
- г. перехідних

309. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Скандинавського півострова, Аляски, Шпіцбергена

- а. гірських
- б. покривних
- в. проміжних
- г. перехідних

310. Руйнування берегів морськими водами, називається

- а. акреція
- б. коразія
- в. абразія
- г. абляція

311. Наступ моря на суходіл, називається

- а. трансгресія
- б. регресія
- в. насув
- г. абразія

312. Відступ моря від берега, називається

- а. трансгресія
- б. регресія
- в. насув
- г. абразія

313. Продукти механічного дрібнення гірських порід суходолу, перенесені річками, льодовиками, вітром і відкладені на дні морів і океанів, називаються

- а. теригенними осадками
- б. хемогенними осадками
- в. органогенними осадками
- г. вулканогенними осадками

314. Осадки, які утворюються в різних зонах внаслідок кристалізації солей, розчинених у морській воді, називаються

- а. теригенними осадками
- б. хемогенними осадками
- в. органогенними осадками
- г. вулканогенними осадками

315. Випуклі типи складок, називаються

- а. антикліналлю
- б. синкліналлю
- в. флексуру
- г. складчастістю

316. Опущена ділянка земної кори, відділена скидами, рідше підкидами, від суміжних, відносно піднятих ділянок, називається

- а. грабеном
- б. горстом
- в. східчастим скидом
- г. диз'юнктивом

317. Піднята ділянка земної кори, відділена скидами або підкидами від суміжних територій, називається

- а. грабеном
 - б. горстом
 - в. східчастим скидом
 - г. диз'юнктивом
318. Ділянки платформ, де кристалічні породи виходять на поверхню, називають
- а. щитами
 - б. плитами
 - в. тектонічними западинами
 - г. масивом або тектонічним підняттям
319. Території, що підняті над рівнем моря до 200 м,— це
- а. височини
 - б. низовини
 - в. плоскогір'я
 - г. гори
320. Руйнування гірських порід поверхневими текучими водами називається
- а. абразія
 - б. ерозія
 - в. денудація
 - г. фільтрація
321. Виникнення короткочасних грязекам'яних потоків називають
- а. конусом виносу
 - б. селем
 - в. делювієм
 - г. колювієм
322. Рівень, нижче якого річка не може врізатися, тобто поглибити своє русло, називають
- а. руслом
 - б. глибинна ерозія
 - в. бокова ерозія
 - г. базисом ерозії
323. Русло, що звивається серед власних наносів утворює
- а. стариці
 - б. меандри
 - в. озера
 - г. заплави
324. Сукупність геологічних явищ, пов'язаних з частковим розчиненням і розмиванням водою гірських порід та утворення в них порожнин різного розміру, називають
- а. печерою
 - б. карстом
 - в. понорою
 - г. карром
325. Домінування у лишайниковому покриві різних видів ягелю (так звані ягельні тундри) характерне для

- а. Європейської тундри
 - б. центрально-сибірської тундри
 - в. пустищ субантарктики
 - г. степів Європи
326. Мангрові ліси (мангри) властиві переважно поясам
- а. екваторіальному і тропічному
 - б. субтропічному і помірному
 - в. помірному і субарктичному
 - г. антарктичному
327. Пуштами степи називаються в
- а. Угорщині
 - б. Казахстані
 - в. Західному Сибірі
 - г. Північній Америці
328. У Північній Америці прерії
- а. є в Монголії, Забайкаллі, навколо оз. Ханка, окремими острівцями - у Тянь-Шані, Саянах, на Алтаї (у передгір'ях).
 - б. розміщені меридіональними смугами вздовж Скелястих гір від Колорадо до Канади
 - в. займають басейн р. Парани на південь до гирла р. Ріо-Негро
 - г. правильної відповіді немає
329. У Південній Америці пампи
- а. є в Монголії, Забайкаллі, навколо оз. Ханка, окремими острівцями - у Тянь-Шані, Саянах, на Алтаї (у передгір'ях).
 - б. розміщені меридіональними смугами вздовж Скелястих гір від Колорадо до Канади
 - в. займають басейн р. Парани на південь до гирла р. Ріо-Негро
 - г. правильної відповіді немає
330. У Новій Зеландії (на Південному острові), а також на невеликій території півдня Африки зустрічаються степові формації, які тут називають
- а. пампи
 - б. тусоки
 - в. прерії
 - г. сельва
331. Цей біом формується в умовах помірних широт з холодною, часто сніжною зимою і теплим, порівняно посушливим літом. Отже, клімат тут континентальний, посушливий. Періодично (раз у 3-5 років) бувають різкі посухи. Такий гіротермічний режим характерний для
- а. гілеї
 - б. мангрів
 - в. степів
 - г. сельви
332. Основні біоми даного типу не виходять за межі 10° пн. і пд. ш..
- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
 - б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
 - в. тропічні трав'янисті формації (савани)
 - г. тусоки

333. На півострові Малакка, Великих Зондських островах, Філіппінах, Новій Гвінеї у Південно-Східній Азії поширені

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. тусоки

334. Окремі ділянки цих формацій є в Центральній Америці й на островах Карибського басейну, у Північно-Східній Індії, Мьянмі, Непалі, Бангладеш, острові Шрі-Ланка, на островах Тихого океану

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. тусоки

335. Рослинність даного біому характеризується такими рисами: різноманіття і специфічність життєвих форм рослин; тут є дерева, ліани, епіфіти, паразити тощо. Характерні надзвичайне багатство і видове різноманітність.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея);
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні);
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. степи

336. Загальна кількість видів рослин у даному біомі величезна: на Амазонці - приблизно 40 000 видів; на Зондських островах - 35 000 видів. Дуже багато ендеміків, переважно вигадливих форм і яскраво забарвлених.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. степи

337. Для даного біому характерна полідомінантність. У фітоценозах завжди присутня велика кількість видів. Іноді на 1 га лісу легше знайти 100 різних видів, ніж 100 особин певного виду.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея);
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні);
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. степи

338. Для видів даного біому характерна відсутність регулярної періодичності в розвитку дерев. Окремі екземпляри дерев одного й того ж виду і навіть окремі гілки того самого дерева цвітуть і плодоносять у різні періоди року, маючи свій власний ритм.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. степи

339. Найбільша за площею територія, зайнята гілеєю, зосереджена в

- а. Африці
- б. Південній Америці
- в. Південно-Східній Азії
- г. Північній Америці

340. Північно-західна частина кристалічного щита, Волино-Подільська плита, Галицько-Волинська западина — це тектонічні структури, що лежать в основі природних комплексів:
- а. степової зони;
 - б. лісостепової зони;
 - в. мішаних лісів;
 - г. широколистяних і мішаних лісів.
341. Цей біом присутній в Африці, Південній Америці, Південно-Східній Азії; розміщений між 10° і 30° пд. і пд. ш.
- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
 - б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
 - в. тропічні трав'янисті формації (савани)
 - г. тайга
342. Для цього біому характерні: наявність трав'янистого покриву (переважно з ксерофільних злаків) і розрідженого верхнього яруса з поодиноких дерев і чагарників
- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
 - б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
 - в. тропічні трав'янисті формації (савани)
 - г. тайга
343. Кампінос, кампос-лімпос, які характерні для Амазонії, - це
- а. трав'янисті савани без дерев
 - б. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
 - в. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
 - г. тайга
344. У формуванні рельєфу найбільшу роль відіграють антропогенові водно-льодовикові відклади:
- а. степової зони;
 - б. лісостепової зони;
 - в. мішаних лісів;
 - г. широколистяних і мішаних лісів.
345. Поверхня зони, особливо в Придністров'ї і східній частині Придніпровської височини, розчленована глибокими річками, ярами і балками, вздовж берегів яких на поверхню часто виходять граніти, іноді — вапняки і пісковики, утворюючи скелі:
- а. степової зони;
 - б. лісостепової зони;
 - в. мішаних лісів;
 - г. широколистяних і мішаних лісів.
346. Чому, на вашу думку, середньорічна температура води зазвичай вища, ніж середньорічна температура повітря?
- а. Це пояснюється температурною стратифікацією атмосфери
 - б. Це пояснюється температурною стратифікацією гідросфери
 - в. Це пояснюється явищем турбулентності повітря
 - г. Тому що температура води не може бути від'ємною
347. Серадос характерні для

- а. Канади
- б. Єгипту
- в. Бразилії
- г. Казахстан

348. Для якого типу озер відповідно до їх температурної класифікації відносяться озера, в яких температура води в поверхневому шарі завжди вища +40С з незначними річними амплітудами коливання?

- а. Тропічні
- б. Помірні
- в. Полярні
- г. Сезонні

349. Тут трав'янистий покрив саван досить високий (до 2 м заввишки). Переважає злак аланг-аланг (імперата), дика цукрова тростина, злак міскантус. Ці савани розміщені у

- а. Європі
- б. Південно-Східній Азії
- в. Австралії
- г. Північній Америці

350. на півночі Південної Америки в басейні р. Оріноко (Венесуела, Колумбія) розміщені

- а. Хвойні ліси
- б. пустелі
- в. льяноси
- г. прерії

351. Частина біоценозу, яка сформована грибами, має назву

- а. фітоценоз,
- б. зооценоз
- в. мікоценоз
- г. мікробоценоз

352. Частина біоценозу, яка сформована мікроорганізмами, має назву

- а. Фітоценоз
- б. Зооценоз
- в. Мікоценоз
- г. мікробоценоз

353. Азовське море дає значно більший приріст біомаси, ніж Чорне через:

- а. нижчу солоність води;
- б. відсутність сірководневого шару;
- в. вищу солоність води;
- г. наявність сірководневого шару.

354. Основні біоми даного типу знаходяться в областях справжнього екваторіального клімату:

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. тропічні дощові ліси (гілея)

355. Найбільш характерна риса гігротермічного середовища даних біомів - достатнє цілорічне зволоження і рівні високі температури

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. твердолисті ліси

356. Дані формації формуються в умовах середньорічних температур, що дорівнюють +25...+26 °С, причому добова амплітуда іноді досягає 12 °С, у той час як місячні коливання звичайно не перевищують 1-2, рідко - 5 °С.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. твердолисті ліси

357. Під даними біомами ґрунти - червоні, червоно-жовті, що пов'язане з надлишком окисів заліза. Протягом року панує сильний промивний режим, через що ґрунти дуже бідні на елементи мінерального живлення (азот, калій, кальцій, фосфор, мікроелементи тощо).

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. твердолисті ліси

358. Хто із дослідників вперше описав ці ліси під час своєї подорожі в Південну Америку і назвав дані ліси гілеєю

- а. А. Воронов
- б. М. Мензбір
- в. О. Гумбольдт
- г. К. Колумб

359. З метою рекультивациі земель:

- а. не потрібно окремо збирати ґрунтовий шар і зберігають його;
- б. використовують очисні споруди і пристосування;
- в. введено гранично допустимі концентрації вмісту окремих сполук;
- г. терасують і покривають шаром родючої землі терикони шахт.

360. Наслідками спорудження гідротехнічних комплексів на річках Кубань і Дон, затрат більшої частки води на зрошення для Азовського моря є:

- а. погіршення кисневого режиму, скорочення кормової бази для риб;
- б. підняття отруйного сірководневого середовища;
- в. зменшення солоності вод;
- г. виникнення заморів (масової загибелі риб та інших мешканців вод).

361. Для видів даного біому характерна наявність кауліфлорії і раміфлорії.

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. твердолисті ліси

362. Даний біом найбагатший і найпродуктивніший на Землі,

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея);
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні);
- в. тропічні трав'янисті формації (савани).
- г. твердолисті ліси

363. Причиною розвівання верхнього збагаченого гумусом шару ґрунту вітром (вітрової ерозії) може бути:

- а. перезволоження ґрунтів;
- б. поздовжнє розорювання схилів гір;
- в. відвальне розорювання ґрунтів на плоских поверхнях;
- г. знищення природної рослинності (особливо в горах).

364. Гірські породи, що перетворюються у нові з іншими властивостями під впливом високих температур і тиску, а також гарячих розчинів і газів, що піднімаються з мантії, називаються:

- а. уламковими породами;
- б. породами магматичного походження;
- в. породами метаморфічного походження;
- г. породами органічного походження.

365. Цей біом розміщений приблизно між 10° і 30° північної та південної широт, майже на всіх материках (крім Північної Америки)

- а. вічнозелені екваторіальні і тропічні дощові ліси (гілея)
- б. сезонні тропічні ліси (напівлистопадні, вологі листопадні, сухі листопадні)
- в. тропічні трав'янисті формації (савани)
- г. твердолисті ліси

366. Загальна кількість опадів становить 800-3000 мм на рік. Залежно від річного розподілу опадів тропічні сезонні ліси мають три типи. Посушливий період триває 1-2,5 місяці, кількість опадів на рік не менше 2500-3000 мм

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

367. Загальна кількість опадів становить 800-3000 мм на рік. Залежно від річного розподілу опадів тропічні сезонні ліси мають три типи. В умовах більш тривалого посушливого періоду і скорочення річної кількості опадів формуються характеризуються

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

368. Загальна кількість опадів становить 800-3000 мм на рік. Залежно від річного розподілу опадів тропічні сезонні ліси мають три типи. Порівняно низьким рівнем опадів і зниженою вологістю

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

369. Перехід від вічнозеленого до напіввічнозеленого лісу визначається головним чином

- а. тривалістю посушливого періоду
- б. річною сумою опадів
- в. кількістю сонячного тепла
- г. немає правильної відповіді

370. Такі ліси розвиваються в районах із вологим кліматом (річна сума опадів 1500-2500 мм), але там, де опади бувають нерівномірно протягом року. Сухий сезон триває не менше 4-5 місяців. Кожного посушливого місяця випадає не більше 100 мм, але не менше 25 мм опадів.

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

371. У вологий період року цей ліс суттєво не відрізняється від вічнозеленого. У кінці сухого періоду багато дерев цвіте, у той же час на землі дуже багато сухого опалого листя. Епіфіти знаходяться в цей період у стані спокою.

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

372. Річна сума опадів в області цих лісів дуже мінлива і становить у різних регіонах від 800 до 2500 мм і більше. Але повсюди чітко виділяються два сезони - сухий і вологий. Тривалість сухого періоду 4-6 місяців. Щомісячна норма опадів у цей період значно менша від 100 мм, із них два місяці - навіть менша від 25 мм.

- а. вічнозелені сезонні ліси;
- б. напіввічнозелені (або напівлистопадні) ліси.
- в. листопадні тропічні ліси (вологі - мусонні, сухі - саванові)
- г. твердолисті ліси

373. В Українські вчені (М. Голубець, В. Комендар, К. Малиновський, С. Стойко та ін.) виділяють у Карпатах висотних поясів рослинності:

- а. 4
- б. 5
- в. 6
- г. 3

374. Передгірський лісовий висотний пояс рослинності Українських Карпат піднімається до висоти

- а. 450-550 м н. р. м
- б. 1200-1300 м
- в. 1500 м
- г. 1000 м

375. Для відновлення родючості земель, зайнятих кар'єрами, териконами, ярами, науковцями розроблена ціла система заходів, проведення яких називають:

- а. меліорацією;
- б. моніторингом;
- в. рекультивацією;
- г. моніторингом.

376. Верхній лісовий висотний пояс рослинності Українських Карпат піднімається до висоти

- а. 450-550 м н. р. м
- б. 1200-1300 м
- в. 1500 м
- г. 4000 м

377. Субальпійський висотний пояс рослинності Українських Карпат піднімається до висоти
- а. 450-550 м н. р. м
 - б. 1200-1300 м
 - в. 1800 м
 - г. 1000 м
378. Альпійський висотний пояс рослинності Українських Карпат піднімається до висоти
- а. 450-550 м н. р. м
 - б. 1200-1300 м
 - в. понад 1800 м
 - г. 1350-2000 м
379. Головним типом рослинності Українських Карпат є
- а. степова
 - б. лісостепова
 - в. лісова
 - г. лукова
380. Лісистість Карпат становить близько
- а. 20 %
 - б. 40%
 - в. 60%
 - г. 50%
381. Понад половину лісової площі Карпат займають
- а. дубові ліси
 - б. грабово-букові ліси
 - в. ялинові або смерекові ліси,
 - г. широколистяні ліси
382. У нижньому лісовому поясі Карпат та на найвищих вершинах передгірських височин переважають
- а. Букові ліси
 - б. дубові ліси
 - в. ялинові ліси
 - г. смерикові ліси
383. Букові ліси покривають території Карпат близько
- а. 10%
 - б. 30%
 - в. 50%
 - г. 60%
384. Нижній пояс рослинності Карпат утворюють ліси
- а. дубові й дубово-грабові
 - б. ялинові або смерекові
 - в. букові
 - г. буково- грабові
385. Протягом двох останніх століть площа букових лісів Карпат

- а. значно збільшилась
 - б. значно зменшилася
 - в. майже не змінилася
 - г. змінилися
386. Протягом двох останніх століть площа смерекових лісів Карпат
- а. зменшилась
 - б. зросла
 - в. не змінилася
 - г. немає правильної відповіді
387. Протягом двох останніх століть площа смерекових лісів Карпат зросла –
- а. від 5% до 17%
 - б. від 22% до 36%
 - в. від 32% до 56%.
 - г. від 57% до 60%
388. Пояс передгірських лісів Карпат складається переважно з
- а. дуба звичайного і дуба скельного
 - б. ялини
 - в. граба і бука
 - г. смереки
389. Нижньолісовий пояс Карпат складається з високопродуктивних
- а. дубових лісів
 - б. букових лісів,
 - в. ялинових лісів
 - г. грабових лісів
390. Нижньолісовий пояс Карпат складається з високопродуктивних букових лісів, що покривають схили на висотах
- а. від 600 до 1000-1200 м н. р. м.
 - б. Вище від висот 1000-1200 і до 1500 м
 - в. 900-1200 м н. р. м.
 - г. від 450 до 550 м н. р. м.
391. Бук лісовий пояс Карпат поширений
- а. в Закарпатському передгір'ї та височинними ділянками спускаються в Закарпатську низовину до висоти 100 м, а в гори піднімаються до висоти 500-600 м.
 - б. на Закарпатській низовині та в Передкарпатті, зокрема в його західній частині
 - в. на обох макросхилах Карпат, особливо на південно-західному макросхилі й приурочений до бурих гірсько-лісових ґрунтів.
 - г. на нижніх частинах північно-східних макросхилів Карпат
392. У межах Нижньолісового поясу Карпат виділяють кілька підпоясів. Чисті букові поширені на
- а. нижньо- і середньогірських схилах Полонинського Хребта;
 - б. нижні частини північно-східних макросхилів Карпат;
 - в. нижніх і середніх схилів Чорногори, Горган, Чивчин та високогір'їв Бескидів
 - г. на обох макросхилах Карпат, особливо на південно-західному макросхилі й приурочений до бурих гірсько-лісових ґрунтів.

393. У межах Нижньолісового поясу виділяють кілька підпоясів. Ялицево-букові ліси займають
- нижньо- і середньогірських схилах Полонинського Хребта;
 - нижні частини північно-східних макросхилів Карпат;
 - нижніх схилів Чорногори, Горган, Чивчин та високогір'їв Бескидів
 - середніх схилів Чорногори, Горган, Чивчин та високогір'їв Бескидів
394. Вище від висот 1000-1200 і до 1500 м у Карпатах розташований пояс
- смерекових лісів,
 - дубових лісів
 - букових лісів
 - ялинових лісів
395. Пояс смерекових лісів Карпат добре виражений у
- нижньо- і середньогірських схилах Полонинського Хребта
 - нижній частині північно-східних макросхилів Карпат
 - високогір'ях Горган, Чорногори, Чивчинських і Мармарошських гір
 - нижніх схилів Чорногори, Горган, Чивчин та високогір'їв Бескидів
396. Підпояс змішаних смерекових лісів Карпат приурочений до
- південно-східних і південно-західних макросхилів Карпат з висотами 900-1 200 м н. р. м.
 - високогірних схилів Горган, Чорногори, Чивчин від 1 200 до 1500 (1600) м н. р. м.
 - обмежених площ вище від 1800 м н. р. м
 - нижньої частини північно-східних макросхилів Карпат
397. Підпояс чистих смеречників Карпат приурочений до
- південно-східних і південно-західних макросхилів Карпат з висотами 900-1 200 м н. р. м.
 - високогірних схилів Горган, Чорногори, Чивчин від 1 200 до 1500 (1600) м н. р. м.
 - обмежених площ вище від 1800 м н. р. м
 - нижньої частини північно-східних макросхилів Карпат
398. Криволісся Карпат займає смугу шириною
- 50-100 м
 - 10-150 м
 - 250-300 м
 - 300-350 м
399. Найбільші масиви криволісся Карпат приурочені до
- південно-східної частини Українських Карпат,
 - південно-східних і південно-західних макросхилів Карпат з висотами 900-1 200 м н. р. м.
 - високогірних схилів Горган, Чорногори, Чивчин від 1 200 до 1500 (1600) м н. р. м.
 - нижньої частини північно-східних макросхилів Карпат
400. Альпійський пояс в Українських Карпатах займає
- південно-східних і південно-західних макросхилів Карпат з висотами 900-1 200 м н. р. м.
 - високогірних схилів Горган, Чорногори, Чивчин від 1 200 до 1500 (1600) м н. р. м.
 - обмежених площ вище від 1800 м н. р. м
 - високогір'я Чорногори, Свидовця, Чивчин та інших хребтів до 1100 м. н. р. м.

401. Довжина Кримських гір пересічно становить
- а. 50 км
 - б. 150 км,
 - в. 350 км
 - г. 200 км
402. Максимальна ширина Кримських гір –
- а. 250-300 км
 - б. 150-160 км
 - в. 50-60 км
 - г. 160-200 км
403. Площа Кримських гір не перевищує від території України
- а. 1,4%.
 - б. 11,4%
 - в. 21,4 %
 - г. 15%
404. Рослинність і тваринне населення Кримських гір суттєво відрізняються на макросхилах
- а. північному і південному
 - б. східному
 - в. північно-західному та південно-східному
 - г. західному
405. На південному макросхилі Кримських гір виділяють такі пояси:
- а. лісостеповий, дубових лісів, букових і грабових лісів,
 - б. шибляка, хвойних лісів і лучних степів яйли
 - в. лісостеповий, дубових лісів, шибляка,
 - г. хвойних, смерикових, ялицевих лісів
406. Пояс дубових лісів Кримських гір піднімається до висоти
- а. 350-700 м н. р. м.
 - б. 1300 м н. р. м.
 - в. 400-450 м н. р. м.
 - г. 200-300 м н. р. м.
407. В нижній частині поясу дубових лісів переважають ліси
- а. з дуба пухнастого,
 - б. з дуба скельного (Q. petraea)
 - в. з шибляка
 - г. з дуба болотного
408. У верхній частині поясу дубових лісів переважають ліси
- а. з дуба пухнастого,
 - б. з дуба скельного (Q. petraea)
 - в. з шибляка
 - г. з дуба болотного
409. Пояс букових і грабових лісів Кримських гір поширений до висоти
- а. 350-700 м н. р. м.
 - б. 1300 м н. р. м.

- в. 400-450 м н. р. м.
- г. 250-300 м н. р. м.

410. На південному макросхилі Кримських гір до висоти 400-450 м н. р. м. розміщений

- а. ліс з дуба пухнастого
- б. пояс шибляка.
- в. пояс хвойних лісів
- г. пояс дуба черешчатого

411. Пояс шибляка розміщений до висоти

- а. 350-700 м н. р. м.
- б. 1300 м н. р. м.
- в. 400-450 м н. р. м.
- г. 200-250 м н. р. м.

412. Синергічні ареали

- а. зустрічаються на морських побережжях, де можуть накладатися ареали багатьох видів, оскільки тут обривається їхнє поширення
- б. визначаються ареалом виду, який зв'язаний з іншим видом трофічними та іншими зв'язками
- в. приурочені зазвичай до річкових долин та річищ
- г. наявна лише в межах територій, на яких організми певної таксономічної категорії не забезпечені життєво необхідними ресурсами

413. Та частина території або акваторій на якій постійно трапляються популяції певного виду (роду, родини тощо) організмів, називається

- а. ценоареал
- б. видовий клас
- в. ареал
- г. рухомий ареал

414. Та частина ареалу, в якій вид займає широкий набір місцеположень з масовим зростанням (у рослин) або значною кількістю (у тварин), виділяється як

- а. ценоареал
- б. видовий клас
- в. географічний ареал
- г. рухомий ареал

415. За даними палеонтологів, життя на нашій планеті триває

- а. 3,5- 3, 7 млрд років
- б. 3,5- 3, 7 млн років
- в. 6,5- 7, 7 млрд років
- г. 6,5- 7, 7 млн років

416. Індивідуальний розвиток організму називають

- а. Паралелізмом
- б. Онтогенезом
- в. Гомеоморфією
- г. Ароморфоз

417. Для геологічного етапу характерні

- а. Відсутність атмосфери, гідросфери та магнітного поля,
 - б. Значні потоки космічної речовини й енергії, падіння метеоритів, зокрема дуже великих, місячними амплітудами температур (від +170 до -170°C).
 - в. Диференціація планетарної Речовини з утворенням ядра, мантії і кори та формуванням оболонкової структури: спочатку двохоболонкової, потім трьохоболонкової і, нарешті, чотирьохоболонкової (виникає жива речовина).
 - г. Правильної відповіді немає
418. Криптозой, або докембрій, об'єднує дві ери
- а. Архейську і протерозойську
 - б. Архейську та кайнозойську
 - в. Палеозойську та архейську
 - г. Палеозойську і мезозойську
419. Принцип дивергенції означає
- а. Виникнення рис подібності в будові й функціях у далеких за походженням організмів унаслідок їхнього пристосування до однакових умов довкілля
 - б. Що організми, які зникли, ніколи не повертаються до попереднього стану предків, якщо вони навіть опиняться в таких же умовах середовища, у яких були їхні предки
 - в. Розбіжності ознак в організмі однієї систематичної групи в процесі еволюції, що приводить до нового видоутворення
 - г. Напряму еволюції, при якому, в результаті придбання нових великих пристосувань, розвиток груп супроводжується розширенням адаптивної зони і виходом в інші природні зони
420. Закон незворотності еволюції Ч. Дарвіна і Л. Долло полягає в тому, що
- а. Наявні розбіжності ознак в організмі однієї систематичної групи в процесі еволюції, що приводить до нового видоутворення
 - б. Організми, які зникли, ніколи не повертаються до попереднього стану предків, якщо вони навіть опиняться в таких же умовах середовища, у яких були їхні предки
 - в. Виникнення рис подібності в будові й функціях у далеких за походженням організмів унаслідок їхнього пристосування до однакових умов довкілля
 - г. Частина відновлюваних природних ресурсів (тварин, рослин) може стати вичерпаною, невідновлюваною
421. Еволюційне вчення Ч. Дарвіна дало змогу сформулювати декілька важливих законів, закономірностей і принципів розвитку життя на Землі, серед яких
- а. Закон незворотності еволюції, сутність якого полягає в тому, що організми, які зникли, ніколи не повертаються до попереднього стану предків, якщо вони навіть опиняться в таких же умовах середовища, у яких були їхні предки
 - б. Принцип про те, що організми поєднують ""пасивне начало - матерію" з ""активним — формою", Для існуючих організмів такою формою є життя, яке й "формує" живі організми та "рухає ними"
 - в. Твердження про те, що такі органічні речовини, як вуглеводні, жирні кислоти та їхні похідні, амінокислоти, сечовина, глютамінова кислота та інші могли синтезуватися в абіогенному середовищі
 - г. Закон про те, що біосфера після припинення впливу на її компоненти антропогенних факторів обов'язково прагне завоювати "втрачені позиції", тобто зберегти (відновити) свої екологічну рівновагу і стійкість
422. Хімічні елементи за їхньою участю в будові та функціонуванні живої речовини поділяють на декілька груп. Елементи, які вступають у численні реакції і процеси, утворюючи живу речовину, називають

- а. Благородні або інертні гази
 - б. Благородні метали
 - в. Органогенні або циклічні елементи
 - г. Інертні гази
423. Максимальна висота біосфери не перевищує над поверхнею Землі
- а. 22-24 км
 - б. 10-12 км
 - в. 32-36 км.
 - г. 40-48 км
424. Всю товщу повітряної маси від поверхні океану і суходолу до найбільшої концентрації озону М. Реймерс назвав
- а. Екзосферою
 - б. Аеробіосферою
 - в. Ноосферою
 - г. Аквабіосфера
425. Який тип повітряних мас утворюється в смузі зниженого тиску над вологими лісами і океанами, має високі температури і велику вологість:
- а. тропічний
 - б. екваторіальний
 - в. континентальне повітря помірних широт
 - г. арктичний
426. Який спосіб зображення використовується на тематичних картах для відображення якісно відмінних явищ, які мають суцільне поширення на всій зображуваній території?
- а. ареалів
 - б. якісного фону
 - в. картограм
 - г. крапковий
427. Канали на фізичній карті України показані способом:
- а. ізоліній
 - б. ліній руху
 - в. лінійних знаків
 - г. ареалі
428. На тематичній карті адміністративно-територіального устрою України для відображення територій областей використаний спосіб:
- а. якісного фону
 - б. ізоліній
 - в. картодіаграм
 - г. ареалів
429. Лінійними умовними знаками відображають на оглядових картах:
- а. відносно великі озера
 - б. населені пункти
 - в. межі політико-адміністративного поділу
 - г. рельєф суходолу
430. Позамасштабними умовними знаками відображають на оглядових картах:

- а. межі політико-адміністративного поділу
- б. малі населені пункти
- в. шляхи сполучення
- г. рельєф суходолу

431. Гіпсометричним способом зображають на оглядових картах:

- а. рельєф суходолу та дна океану
- б. водні об'єкти суходолу
- в. населені пункти
- г. межі політико-адміністративного поділу

432. Лінії, по всій довжині яких глибини морі залишаються незмінними, називають:

- а. ізогіпсами
- б. ізобарами
- в. ізогістами
- г. ізобатами

433. Який тип течії розвивається в озерах під дією припливу річкових вод в озеро і відпливу озерних вод у річку?

- а. Стокові
- б. Вітрові
- в. Компенсаційні
- г. Карові

434. Географічні об'єкти досить великої площі, розміри якої виражаються масштабі карти, зображають умовними знаками:

- а. лінійними
- б. позамасштабними
- в. контурними або масштабними
- г. геодезичними

435. У поліконічних проекціях, які використовувались для побудови карт світу, приєкваторіальну ділянку кулі проєктують на дотичний циліндр, а тому на отриманій сітці екватор має форму прямої лінії:

- а. паралельної середньому меридіану
- б. паралельної паралелі 60° широти
- в. перпендикулярної крайньому меридіану
- г. перпендикулярної середньому меридіану.

436. Картографічні сітки поліконічних проєкцій мають масштаби довжин, близькі до головного масштабу:

- а. уздовж усіх меридіанів
- б. у приєкваторіальних ділянках
- в. уздовж усіх паралелей
- г. периферійних частинах.

437. Картографічна сітка умовної рівновеликої проєкції Сансона для карт світу за особливостями зовнішнього вигляду відносять до:

- а. псевдоконічних
- б. псевдополіконічних
- в. псевдоциліндричних
- г. псевдоазимутальних.

438. У всіх нормальних, конічних проєкцій специфічний зовнішній вигляд картографічної сітки, серед цих ознак не відповідає істині таке:
- а. меридіани — рівнобіжні прямі, які сходяться в точці, що зображує на площині вершину конуса
 - б. паралелі — дуги концентричних кіл з центром у точці сходження меридіанів
 - в. у сіток, які побудовані на дотичних конусах, одна лінія нульових спотворень, з видаленням від якої спотворення зменшуються
 - г. у сіток, які побудовані на січному конусі, ліній нульових спотворень дві.
439. Для зовнішнього вигляду картографічних сіток у поліконічній проєкції характерно, що:
- а. меридіани мають форму дугоподібних ліній
 - б. меридіани мають форму прямих ліній
 - в. меридіани мають форму дуг різного радіусу
 - г. середній меридіан карти є кривою лінією.
440. Виберіть твердження характерне для зовнішнього вигляду картографічних сіток у поліконічній проєкції
- а. паралелі мають форму дугоподібних ліній
 - б. паралелі — дуги ексцентричних кіл
 - в. паралелі мають форму паралельних прямих ліній
 - г. паралелі-дуги концентричних кіл.
441. З віддаленням від екватора у проєкції Меркатора відстань між паралелями:
- а. дещо зменшується
 - б. зростає
 - в. залишається незмінною
 - г. сильно зменшується.
442. Особливо широко проєкція Меркатора використовується для створення карт:
- а. морських
 - б. геологічних
 - в. історичних
 - г. синоптичних.
443. Унікальною властивістю картографічної сітки, побудованої проєкції Меркатора, є відображення прямою лінією:
- а. ортодромії будь-якого напрямку
 - б. ортодромії тільки меридіонального напрямку
 - в. локсодромії будь-якого напрямку
 - г. локсодромії тільки меридіонального напрямку.
444. Якщо при побудові циліндричних проєкцій вузлові точки і лінії градусної сітки ніби проєктуються з кульової поверхні глобуса на бічну поверхню циліндра, вісь якого збігається з віссю глобуса, а діаметри обох тіл рівні, то таку циліндричну проєкцію називають:
- а. прямою на січному циліндрі
 - б. прямою на дотичному циліндрі
 - в. поперечною на дотичному циліндрі
 - г. косою на дотичному циліндрі.
445. Усі картографічні сітки, виконані циліндричних нормальних (прямих) проєкціях, мають наступні загальні властивості, до яких не належить:

- а. лінією нульових спотворень (ЛНС) завжди служить екватор
 - б. усі паралелі і меридіани є взаємоперпендикулярними прямими лініями
 - в. у побудованих на дотичному циліндрі з віддаленням від екватора спотворення збільшуються
 - г. у побудованих на січному циліндрі є дві ЛНС.
446. Якщо вісь циліндра складає з віссю глобуса гострий кут, то таку циліндричну проекцію називають:
- а. центральною
 - б. косою
 - в. прямою
 - г. поперечною.
447. Картографічну проекцію, при якій вісь циліндра перпендикулярна до осі Землі, називають:
- а. нормальною
 - б. косою
 - в. прямою
 - г. поперечною.
448. Циліндрична квадратна проекція на прямому дотичному циліндрі має такі властивості картографічної сітки, до яких не належить:
- а. лінія нульових спотворень усіх видів – екватор
 - б. головний масштаб довжин зберігається за напрямом меридіанів
 - в. на паралелях часткові масштаби довжин з віддаленням від екватора зростають спочатку незначно, а потім усе більше
 - г. найбільше спотворюються кути і форми географічних об'єктів у приекваторіальних широтах.
449. Циліндрична прямокутна проекція на прямому січному циліндрі відрізняється від квадратної проекції тим, що у ній:
- а. усі паралелі і меридіани є взаємоперпендикулярними прямими лініями
 - б. головний масштаб довжин зберігається за напрямом меридіанів
 - в. головний масштаб зберігається не на екваторі, а на двох паралелях перетину
 - г. дуже спотворюються кути і форми географічних об'єктів у високих широтах.
450. Циліндрична нормальна проекція Меркатора на дотичному циліндрі за характером спотворень належить до:
- а. рівнопроміжних
 - б. рівновеликих
 - в. довільних
 - г. рівнокутних.
451. Усі картографічні сітки, виконані азимутальних нормальних проекціях, мають наступні загальні властивості, до яких не належить:
- а. точкою нульових спотворень (ТНС) служить один з полюсів Землі
 - б. усі паралелі є концентричними колами відстані між якими завжди є однаковими
 - в. усі меридіани є прямими рівнобіжними лініями, що розходяться від полюса
 - г. усі паралелі є концентричними колами відстані між якими можуть бути як однаковими так і різними.
452. Якщо центр проектування (К) з поверхні кулі (глобуса) на дотичну площину Р розташований у самому центрі кулі, то таку азимутальну проекцію називають:

- а. центральною
- б. стереографічною
- в. ортографічною
- г. неперспективною.

453. Якщо центр проектування (К) з поверхні кулі (глобуса) на дотичну площину Р розташований у протилежній точці кулі, то таку азимутальну проекцію називають:

- а. центральною
- б. стереографічною
- в. ортографічною
- г. неперспективною.

454. Якщо центр проектування (К) з поверхні кулі (глобуса) на дотичну площину Р розташований розташованої нескінченно далеко як від кулі так і площини, то таку азимутальну проекцію називають:

- а. центральною
- б. стереографічною
- в. ортографічною
- г. неперспективною.

455. У якій азимутальній проекції величини спотворень довжин ліній усіх напрямкі найбільше зростають з віддаленням від ТНС?

- а. центральній
- б. стереографічній
- в. ортографічній
- г. неперспективній Постеля.

456. У якій азимутальній прямій проекції величини спотворень довжин ліній за напрямом паралелей не спотворюються з віддаленням від ТНС?

- а. центральній
- б. стереографічній
- в. ортографічній
- г. неперспективній Постеля.

457. У якій азимутальній прямій проекції величини спотворень довжин ліній за напрямом меридіані не спотворюються з віддаленням від ТНС?

- а. неперспективній Ламберта
- б. стереографічній
- в. ортографічній
- г. неперспективній Постеля.

458. Яка азимутальна пряма проекція за характером спотворень належить до рівновеликих?

- а. неперспективна Ламберта
- б. стереографічна
- в. ортографічна
- г. неперспективна Постеля.

459. Усі азимутальні сітки карт мають у відношенні спотворень наступні загальні властивості, до яких не належить:

- а. точкою нульових спотворень (ТНС) служить точка дотику глобуса з площиною (звичайно вона розташовується центрі карти)
- б. величини спотворень з видаленням усі сторони від ТНС зростають

в. у точці нульових спотворень азимуті всіх напрямків не спотворюються
г. зовнішній вигляд картографічних сіток і розподіл спотворень у перспективних азимутальних проекціях не залежать від положення центра проектування.

460. Визначте координати точки Р, яка є протилежною до точки А, про яку відомо, що вона за широтою віддалена від південного полюса на 38° , а від меридіана 180° на 96° у східному напрямку

- а. 38° пн. ш.; 84° сх. д.
- б. 52° пн. ш.; 84° сх. д.
- в. 38° пд. ш.; 96° зх. д.
- г. 62° пн. ш.; 96° сх. д.

461. Визначте числовий масштаб глобуса, на якому довжина відрізка екватора від точки 60° зх. д. до 120° сх. д. становить 20 см

- а. 1:1000 000
- б. 1:2000 000
- в. 1:20 000 000
- г. 1:100000000

462. Місцевий час на меридіані 154° сх. д. 18 год. 40 хв. Який місцевий час на цей момент на меридіані 16° зх. д.?

- а. 5 год 04 хв.
- б. 5 год 00 хв.
- в. 6 год 08 хв.
- г. 7 год 08 хв.

463. Опівдні за місцевим часом кут падіння сонячних променів у місті Житомирі ($50,25^\circ$ пн. ш.) становив 40° . На якій широті у цей день сонце перебувало у зеніті?

- а. $0,25^\circ$ пн. ш.
- б. $10,25^\circ$ пд. ш.
- в. $10,25^\circ$ пн. ш.
- г. $38,25^\circ$ пн. ш.

464. Великі розжарені космічні тіла – це:

- а. зорі;
- б. планети;
- в. астероїди;
- г. супутники.

465. За сучасними уявленнями, найближчою фігурою до істинної форми Землі вважають:

- а. сфероїд;
- б. еліпсоїд обертання;
- в. геоїд;
- г. еліпс

466. Мантія поширюється до глибини:

- а. 2900 км;
- б. 6370 км;
- в. 3470 км;
- г. 650 км.

467. У верхній частині мантії є шар, в якому гірські породи знаходяться у пластичному розрідженому стані. Його називають:

- а. астеносферою;
- б. зовнішнім ядром;
- в. надастеносферним шаром;
- г. земною корою.

468. Надастеносферний шар мантії разом із земною корою утворює оболонку Землі, яку називають:

- а. астеносферою;
- б. зовнішнім ядром;
- в. літосферою;
- г. земною корою.

469. Створюють магнітне поле Землі електричні струми, які через обертання планети виникають у:

- а. астеносфері;
- б. зовнішньому ядрі;
- в. літосфері;
- г. земній корі.

470. Внутрішня оболонка, яка утворена здебільшого залізом та нікелем:

- а. астеносфера;
- б. ядро;
- в. літосфера;
- г. мантія

471. Гірські породи, що утворилися під дією температури, повітря, води, живих організмів та інших процесів, що відбуваються на поверхні Землі та в глибинах морів і океанів, називаються:

- а. метаморфічними;
- б. осадовими;
- в. магматичними;
- г. інтрузивними.

472. Осадіві гірські породи, що утворилися при руйнуванні інших гірських порід, називаються:

- а. хімічними;
- б. органічними;
- в. уламковими;
- г. інтрузивними.

473. Осадіві гірські породи, що утворилися в результаті відкладання розчинених речовин на дні океанів, морів, озер, називаються :

- а. уламковими;
- б. хімічними;
- в. органічними;
- г. інтрузивними.

474. Який шар відсутній у континентальній земній корі:

- а. осадовий;
- б. магматичний;

- в. гранітно-метаморфічний;
- г. базальтовий.

475. Який шар відсутній у океанічній земній корі:

- а. осадовий;
- б. базальтовий;
- в. гранітно-метаморфічний;
- г. основний і ультра основний.

476. Магма може проникати по тріщинах у земну кору і на глибині повільно застигати. У цьому випадку утворюються такі дуже тверді гірські породи, як:

- а. гіпс, вапняк;
- б. граніт, габро;
- в. мармур, графіт;
- г. базальт, вулканічний туф.

477. При виливанні магми на земну поверхню і швидкому остиганні її формуються такі гірські породи, як:

- а. гіпс, вапняк;
- б. граніт, габро;
- в. мармур, графіт;
- г. базальт, вулканічний туф.

478. Процес подрібнення і розпушування гірських порід під впливом різких змін температури, замерзання води в тріщинах називають вивітрюванням:

- а. фізичним;
- б. хімічним;
- в. органічним;
- г. температурним.

479. Руйнування гірських порід під дією води і повітря (кисню та вуглекислого газу), яке призводить до зміни їхнього складу, називають вивітрюванням:

- а. фізичним;
- б. хімічним;
- в. органічним;
- г. температурним.

480. Осадіві гірські породи, що утворилися в результаті випадання в осад розчинених речовин на дні океанів, морів, озер, називаються:

- а. уламковими;
- б. хімічними;
- в. органогенними;
- г. інтрузивними.

481. Повітряні маси, для яких улітку характерна досить висока температура, спостерігається висхідний рух повітря, опади; узимку – низькі температури і різну вологість:

- а. екваторіальні;
- б. тропічні;
- в. помірні;
- г. арктичні.

482. Перевищення однієї точки місцевості над іншою, наприклад, вершини гори над підніжжям, берега над руслом річки називається:

- а. відносною висотою;
- б. горизонталлю
- в. крутістю схилу
- г. абсолютною висотою

483. У місцях розсування двох літосферних плит утворюються:

- а. серединні океанічні хребти і розширюється дно океану;
- б. земна кора материкового типу;
- в. глибоководні жолоби і острови;
- г. складки верхніх шарів обох плит – гірські хребти.

484. Продукти вивітрювання, які є наслідками життєдіяльності організмів (вапняк-черепашник, крейда, кам'яне вугілля, нафта й ін.), називаються:

- а. уламковими породами;
- б. породами хімічного походження;
- в. породами метаморфічного походження;
- г. породами органічного походження.

485. Фізико-географічна країна:

- а. формується тільки в межах рівнинних територій;
- б. формується при певному співвідношенні тепла і вологи;
- в. характеризується спільністю та своєрідністю ґрунтового-рослинного покриву і тваринного світу;
- г. характеризується спільністю геолого-геоморфологічних умов території.

486. Флористико-фауністичний напрям біогеографічних досліджень

- а. Визначає місцезонавання окремих видів рослин і тварин та інших таксономічних категорій в просторі і часі, пізнаючи флору й фауну природних, природно-історичних та адміністративних регіонів.
- б. Вивчає флору і фауну планети та її частин, зіставляє дані про ареали, рясність, автохтонність певних видів (родів та інших таксономічних категорій) організмів, що дає змогу виділяти флористичні, фауністичні й біотичні (біогеографічні) оригінальні регіони різних масштабних рівнів – від царства до району.
- в. Вивчає взаємовідношення між живими організмами та їхнім природним (і природно-антропогенним) довкіллям
- г. Займається вивченням причин, обсягів, наслідків впливу на живі організми та їхні угруповання абіотичних та біотичних, зокрема антропогенних чинників.

487. Процес зміни гірських порід під впливом високих температур і тиску в надрах Землі називається:

- а. магматизмом;
- б. метаморфізмом;
- в. гравітацією;
- г. акумуляцією.

488. Продукти вивітрювання гірських порід, що залягають на місці свого утворення, називають:

- а. алювієм;
- б. елювієм;
- в. колювієм;
- г. делювієм.

489. Руйнування гірських порід поверхневими текучими водами називається: [МС]
- абразія;
 - ерозія;
 - денудація;
 - фільтрація.
490. Виникнення короткочасних грязекам'яних потоків називають:
- конусом виносу;
 - селем;
 - делювієм;
 - колювієм.
491. Рівень, нижче якого річка не може врізатися, тобто поглибити своє русло, називають:
- руслom;
 - глибинна ерозія;
 - бокова ерозія;
 - базисом ерозії.
492. Русло, що звивається серед власних наносів утворює:
- стариці;
 - меандри;
 - озера;
 - заплави.
493. Сукупність геологічних явищ, пов'язаних з частковим розчиненням і розмиванням водою гірських порід та утворення в них порожнин різного розміру, називають:
- печерою;
 - карстом;
 - понорою;
 - карром.
494. Води першого від поверхні постійного водоносного горизонту, який залягає на суцільному водотривкому шарі, називаються:
- конденсаційні;
 - магматогенні;
 - грунтові;
 - седиментогенні.
495. Специфічною особливістю екологічної ситуації у Чорному морі є:
- зменшення солоності вод;
 - підняття отруйного сірководневого середовища;
 - збільшення солоності вод;
 - скидання недостатньо очищених вод.
496. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Альп, Кавказу, Паміру та Гімалаїв?
- гірських;
 - покривних;
 - проміжних;
 - перехідних.
497. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Гренландії і Антарктиди? [МС]

- а. гірських;
- б. покривних;
- в. проміжних;
- г. перехідних.

498. До яких типів льодовиків відносяться льодовики Скандинавського півострова, Аляски, Шпіцбергена?

- а. гірських;
- б. покривних;
- в. проміжних;
- г. перехідних.

499. Руйнування берегів морськими водами, називається:

- а. акреція;
- б. коразія;
- в. абразія;
- г. абляція.

500. Наступ моря на суходіл, називається:

- а. трансгресія;
- б. регресія;
- в. насув;
- г. абразія.

501. Колообіг речовин відбувається внаслідок

- а. Об'єднання колообігів окремих елементів за допомогою двох джерел енергії: космічної та внутрішньої енергії Землі.
- б. Переміщення поверхневих і підземних вод та продуктів вивітрювання гірських порід
- в. Синтезу живої речовини зеленими рослинами з елементів неживої природи
- г. Переміщення повітряних мас

502. Серед хімічних елементів найбільше поширений у природі колообіг

- а. Кисню
- б. Азоту
- в. Вуглецю
- г. Водню

503. Організми, які споживають первинну органічну речовину і переводять її в інші форми (тварини, паразитичні рослини), називають

- а. Продуценти
- б. Консументи
- в. Редуценти
- г. Правильної відповіді немає

504. Групу організмів-консументів поділяють на три підгрупи. Консументи першого порядку – це

- а. Хижаки і паразити, що поїдають хижих тварин і паразитів
- б. Хижаки і паразити, що живуть завдяки травоядним тваринам;
- в. Травоядні тварини, або фітофаги, тобто споживачі органічної речовини, утвореної рослинами та хемосинтезуючими бактеріями;
- г. Хижаки і паразити, споживачі органічної речовини.

505. Групу організмів-консументів поділяють на три підгрупи. Консументи третього порядку – це
- Хижаки і паразити, що поїдають хижих тварин і паразитів
 - Хижаки і паразити, що живуть завдяки травоядним тваринам;
 - Травоядні тварини, або фітофаги, тобто споживачі органічної речовини, утвореної рослинами та хемосинтезуючими бактеріями;
 - Хижаки і паразити, споживачі органічної речовини
506. Учені виділили декілька біогеохімічних регіонів. Регіон, для якого характерні біологічні реакції організмів, що визначаються достатнім вмістом кобальту, міді, йоду, іноді дефіцитом калію, рухомого марганцю і часто нестачею фосфору, називають
- Лісостеповий, степовий чорноземний
 - Тайгово-лісовий нечорноземний,
 - Сухостеповий, напівпустельний і пустельний
 - Лісостеповий, сухостеповий
507. Учені вважають, що життя зародилося в
- Протерозойській ері
 - Архейській ері
 - Кайнозойській ері
 - Мезозойській ері
508. В архейську еру відбулися значні події в еволюції органічного світу. Серед яких
- Розвиваються прокаріоти
 - Поява двобічної симетрії та інша диференціація тіла
 - Виникнення плоских і круглих червів
 - Літосферні плити зайняли положення, близьке до сучасного, і стали фундаментом у розподілі океану і суходолу
509. Які значні події в еволюції органічного світу відбулися в архейську еру
- виникнення плоских і круглих червів
 - виникнення членистоногих
 - виникли автотрофні організми - зелені фотосинтезуючі рослини, які збагатили киснем атмосферу і гідросферу
 - наприкінці цієї ери з'явилася людина, яка тепер стала важливим чинником зміни природного довкілля
510. Які із зазначених подій в еволюції органічного світу відбулися в архейську еру
- Виникнення членистоногих
 - Виникнення голкошкірих
 - Виник озоновий горизонт в атмосфері
 - Характерний альпійський орогенез, що охопив Євразію і Америку
511. Серед значних подій в еволюції органічного світу виберіть ті, що відбулися в архейську еру
- Живі організми перебралися на суходіл
 - Виникнення голкошкірих
 - Виникнення найдавніших хордових - безчерепних, представником яких в сучасній фауні є ланцетник
 - Протягом палеогену суходіл покривали тропічні й субтропічні ліси, які названі "полтавською флорою"

512. Із даних фактів виберіть ті які характерні для архейської ери
- Виникнення плоских і круглих червів
 - Виникнення голкошкірих
 - Виник статевий процес і комбінативна мінливість
 - Північні материки в той час були з'єднані суходільними мостами, тому у флорі трапляються північноамериканські види
513. Найсуттєвіші події у протерозойську еру
- Розвиваються прокаріоти
 - Поява двобічної симетрії та інша диференціація тіла
 - Живі організми перебралися на суходіл
 - Північніше помірних широт аж до островів Шпіцбергена і Гренландії поширилися листопадні широколистяні ліси, у яких траплялися й субтропічні види
514. Які значні події в еволюції органічного світу відбулися у протерозойську еру
- Розвиваються прокаріоти
 - Виникли автотрофні організми - зелені фотосинтезуючі рослини, які збагатили киснем атмосферу і гідросферу
 - Виникнення плоских і круглих червів
 - Північніше помірних широт аж до островів Шпіцбергена і Гренландії поширилися листопадні широколистяні ліси, у яких траплялися й субтропічні види
515. Які із зазначених подій в еволюції органічного світу відбулися у протерозойську еру
- Виникнення членистоногих
 - Виникли автотрофні організми - зелені фотосинтезуючі рослини, які збагатили киснем атмосферу і гідросферу
 - Виник озоновий горизонт в атмосфері
 - Серед хребетних - ссавці і птахи (беззубі) зайняли панівне становище
516. Серед значних подій в еволюції органічного світу виберіть ті, що відбулися у протерозойську еру
- Виник озоновий горизонт в атмосфері
 - Живі організми перебралися на суходіл
 - Виникнення голкошкірих
 - Наприкінці палеогену почалося похолодання, яке стало причиною витіснення полтавської субтропічної флори широколистяними листопадними лісами
517. Із даних фактів виберіть ті які характерні для протерозойської ери
- виникнення найдавніших хордових - безчерепних, представником яких в сучасній фауні є ланцетник
 - виник статевий процес і комбінативна мінливість
 - виникли багатоклітинні організми - еукаріоти (з грец. добре, і горіх)
 - Наприкінці пермі вимерло багато морських видів, в тому числі представників голкошкірих
518. Фанерозой поділяють на три ери
- кайнозойську, мезозойську та архейську
 - палеозойську, мезозойську і кайнозойську
 - протерозойську, мезозойську і кайнозойську
 - архейську, протерозойську, палеозойську
519. Витоки ареалогії або хорології (науки про поширення живих організмів) сягають

- а. IV—III ст. до нашої ери,
- б. IV—III ст. нашої ери
- в. VI—VIII ст. нашої ери
- г. V—VII ст. нашої ери

520. Новітній етап становлення хорології пов'язують з іменами

- а. О. Гумбольдта, який опублікував працю "Ідеї про географію рослин"
- б. Аристотеля і Теофраста, які вперше зробили спробу систематичного опису середземноморської фауни та флори
- в. М. Мензбіра, який значно деталізував історію біогеографії
- г. А. Вороновим, який дав бурхливий розвиток ботаніко-географічних, зоогеографічних, екологічних досліджень і виникнення біоценології.

521. Ареали вищого порядку, які охоплюють декілька, але не більше трьох материків, називають

- а. полі- або мультирегіональними
- б. трансрегіональними
- в. космополітичними
- г. транскосмополітичними

522. Рухомі межі ареалу, які розширюють ареал, називають

- а. прогресивні
- б. регресивні
- в. пульсуючі
- г. синергічні

523. Чинники середовища, які також можуть сприяти або ж гальмувати розселення організмів, або види симбіотичного плану, які сприяють розселенню організмів (світло, тепло, тиск, вітер, вода та ін.), є

- а. біотичними
- б. абіотичними
- в. антропічні
- г. правильної відповіді немає

524. Із майже семи тисяч видів рослин близько 90% - ендеміки на

- а. Капському півострові на півдні Африки
- б. Скандинавському півострові на півночі Європи
- в. півострові Індостан на півдні Азії
- г. півострові Малакка на південному сході Азії

525. В Україні високим ендемізмом, де проростає понад 240 видів ендемічних рослин, характеризуються

- а. гори Карпати
- б. Кримські гори
- в. Полісся
- г. Поділля

526. Яскраво вираженим ендемізмом, де з 600 видів рослин і удвічі більше тварин 3/4 становлять ендеміки, характеризується озеро

- а. Свитязь
- б. Танганіка

- в. Байкал
- г. Ньяса

527. Релікти, які пов'язують із материковими зледенінням, називають

- а. геоморфологічні
- б. кліматичні
- в. формаційні
- г. едафічні

528. З часів виникнення землеробської культури, людство залучило в агровиробничий процес понад 2 500 видів диких рослин, що становить від кількості відомих науці видів

- а. 5%
- б. 25 %
- в. 45 %
- г. 15 %

529. За даними Г. Огурєєвої (2003), розміщено на висотах понад 500 м над рівнем моря (н. р. м.) від всієї поверхні суходолу Землі

- а. 48%
- б. 27 %
- в. 11%
- г. 2%

530. За даними Г. Огурєєвої (2003), розміщено на висотах вище 1000 м над рівнем моря (н. р. м.) від всієї поверхні суходолу Землі

- а. 48%
- б. 27 %
- в. 11%
- г. 2%

531. За даними Г. Огурєєвої (2003), розміщено на висотах вище 3 000 м над рівнем моря (н. р. м.) від всієї поверхні суходолу Землі

- а. 48%
- б. 11 %
- в. 5%
- г. 2%

532. За даними Г. Огурєєвої (2003), розміщено на висотах вище 4 000 м над рівнем моря (н. р. м.) від всієї поверхні суходолу Землі

- а. 48%
- б. 11 %
- в. 15%
- г. 2%

533. Шибляк - це

- а. важкопрохідні зарості, утворені дубом пухнастим і грабняком, що має чагарниковоподібну форму
- б. рослинність на високогірних схилах Горган, Чорногори, Чивчин
- в. найсухіші схили і вершини гряд з чорноземними і дерново-карбонатними ґрунтами
- г. дерево-довгожитель, тривалість його життя може досягати до 500 років

534. Острови різного походження займають площі суходолу нашої планети близько

- а. 6%
- б. 16%
- в. 26%
- г. 21%

535. Друга закономірність щодо формування біоти островів полягає в тому, що
- а. чим даліше від континенту розміщений острів, тим менший на нього вплив океану.
 - б. чим ближче до континенту розміщений острів, тим більший на нього вплив океану.
 - в. чим даліше від континенту розміщений острів, тим більший на нього вплив океану.
 - г. немає правильної відповіді
536. На прикладі Антильських островів Ф. Дарлінгтон (1966) довів, що
- а. зі зменшенням площі острова в десять разів кількість видів, зокрема земноводних і плазунів, збільшується вдвічі.
 - б. зі зменшенням площі острова в десять разів кількість видів, зокрема земноводних і плазунів, зменшується вдвічі.
 - в. зі збільшенням площі острова в десять разів кількість видів, зокрема земноводних і плазунів, зменшується вдвічі.
 - г. чим даліше від континенту розміщений острів, тим більший на нього вплив океану.
537. Для островів властиві нелітаючі форми птахів і комах. Це пояснюють
- а. відсутністю на таких островах хижаків, які їх знищують.
 - б. малою площею островів
 - в. видовими особливостями, які зберігаються і на островах
 - г. великою площею островів
538. Найпоширенішими шляхами заселення островів організмами є
- а. водний і за допомогою птахів
 - б. водний і повітряний,
 - в. повітряний і за допомогою тварин
 - г. водний за допомогою риб
539. За якою ознакою здійснюється поділ атмосфери на граничний шар (шар тертя) та вільну атмосферу:
- а. за взаємодією з підстилаючою поверхнею
 - б. за складом повітря
 - в. за характером зміни температури повітря з висотою
 - г. за характером фізико-хімічних процесів
540. Про яке явище йдеться: "Забарвлення небосхилу червоними, оранжевими та жовтими кольорами від прямих сонячних променів при сході або заході Сонця":
- а. Зоря
 - б. Сутінки
 - в. Зміна забарвлення прямого сонячного світла
 - г. Блакитний колір неба
541. Дослідження суб'єкта рекреаційної географії - рекреанта - здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть казуального –
- а. визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
 - б. пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
 - в. рекреант розглядається як частина довкілля;
 - г. моделювання змін і перетворень у рекреаційних системах.

542. Дослідження суб'єкта рекреаційної географії - рекреанта - здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть раціоналістичного –

- а. визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
- б. пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
- в. рекреант розглядається як частина довкілля;
- г. вивчення поведінки рекреантів з метою оптимізації діяльності рекреаційної системи.

543. Дослідження суб'єкта рекреаційної географії - рекреанта - здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть екологічного –

- а. визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
- б. пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
- в. рекреант розглядається як частина довкілля;
- г. одночасне використання у процесі дослідження соціальних, економічних, екологічних та інших критеріїв.

544. Гравітаційні моделі –

- а. поєднанні наявних природних, містобудівних, інженерних, економічних, психологічних, соціальних і медичних чинників, які впливають на формування і розвиток рекреаційних систем. Моделі не тільки зберігають різноманітну інформацію про географічний об'єкт, але й уможливають проведення його математичного аналізу;
- б. можливості імітувати реагування системи на різноманітні зовнішні впливи, робити перестановку ресурсів у системі, змодельовати будь-який основний вплив, оцінювати його результати й обирати найкраще з погляду заданого критерію;
- в. розкриванні закономірності просторової взаємодії у географічних явищах. Ці моделі дають змогу враховувати привабливість і місткість рекреаційних зон, можливості транспортної системи, використовувати систему розселення для розрахунку розподілу потоків відпочивальників, що виїжджають на короткотривалий відпочинок;
- г. прогнозування спонтанних і цілеспрямованих змін у рекреаційній системі; створення мережі рекреаційних районів.

545. Імітаційне моделювання –

- а. поєднання наявних природних, містобудівних, інженерних, економічних, психологічних, соціальних і медичних чинників, які впливають на формування і розвиток рекреаційних систем. Моделі не тільки зберігають різноманітну інформацію про географічний об'єкт, але й уможливають проведення його математичного аналізу;
- б. можливості імітувати реагування системи на різноманітні зовнішні впливи, робити перестановку ресурсів у системі, змодельовати будь-який основний вплив, оцінювати його результати й обирати найкраще з погляду заданого критерію;
- в. розкриванні закономірності просторової взаємодії у географічних явищах. Ці моделі дають змогу враховувати привабливість і місткість рекреаційних зон, можливості транспортної системи, використовувати систему розселення для розрахунку розподілу потоків відпочивальників, що виїжджають на короткотривалий відпочинок;
- г. визначенні параметрів дослідження, технології та методики оцінки територіальних рекреаційних систем та їх окремих елементів.

546. При розграфці топографічних карт, для отримання аркуша масштабу 1: 25 000, беруть аркуш масштабу:

- а. 1:1 000 000 і ділять на 144;
- б. 1:500 000 і ділять на 36;
- в. 1:100 000 і ділять на 4;
- г. 1:50 000 і ділять на 4.

547. Відступ моря від берега, називається:

- а. трансгресія;
- б. регресія;
- в. насув;
- г. абразія.

548. Продукти механічного дрібнення гірських порід суходолу, перенесені річками, льодовиками, вітром і відкладені на дні морів і океанів, називаються:

- а. теригенними осадками;
- б. хемогенними осадками;
- в. органогенними осадками;
- г. вулканогенними осадками.

549. Осадки, які утворюються в різних зонах внаслідок кристалізації солей, розчинених у морській воді, називаються:

- а. теригенними осадками;
- б. хемогенними осадками;
- в. органогенними осадками;
- г. вулканогенними осадками.

550. Випуклі типи складок, називаються:

- а. антикліналлю;
- б. синкліналлю;
- в. флексурою;
- г. складчастістю.

551. Опущена ділянка земної кори, відділена скидами, рідше підкидами, від суміжних, відносно піднятих ділянок, називається:

- а. грабеном;
- б. горстом;
- в. східчастим скидом;
- г. диз'юнктивом.

552. Піднята ділянка земної кори, відділена скидами або підкидами від суміжних територій, називається:

- а. грабеном;
- б. горстом;
- в. східчастим скидом;
- г. диз'юнктивом.

553. Ділянки платформ, де кристалічні породи виходять на поверхню, називають: [МС]

- а. щитами
- б. плитами
- в. тектонічними западинами
- г. масивом або тектонічним підняттям

554. Території, що підняті над рівнем моря до 200 м,— це:

- а. височини
- б. низовини
- в. плоскогір'я
- г. гори

555. Екзогенні процеси створюють переважно

- а. дрібні форми – морфоскульптурний рельєф.
- б. планетарні форми рельєфу
- в. рівнини та гірські країни
- г. Орографічні області

556. Під морфоскульптурою розуміється вся сукупність

- а. тектонічних рухів земної кори, які відіграють основну роль в орогенезі
- б. форм рельєфу, незалежно від розмірів, які виникли в результаті переміщення речовини на земній поверхні під дією екзогенних агентів
- в. вся сукупність геологічних процесів, пов'язаних з енергією, яка виникає у надрах Землі
- г. складний комплекс фізико-хімічних процесів, які протікають у зовнішній частині літосфери і призводять до зміни і руйнування гірських порід

557. Розрізняють морфоскульптури

- а. магматичні і метаморфічні
- б. геосинклінальні і антиклінальні
- в. денудаційні і акумулятивні
- г. зовнішні і внутрішні

558. Під вивітрюванням (гіпергенезом) розуміється

- а. складний комплекс фізико-хімічних процесів, які протікають у зовнішній частині літосфери і призводять до зміни і руйнування гірських порід
- б. ряд процесів, що протікають в умовах високих температур і тисків
- в. комплекс процесів, обумовлених внутрішнім розвитком літосфери і нерівності земної поверхні
- г. форми рельєфу, незалежно від розмірів, які виникли в результаті переміщення речовини на земній поверхні під дією екзогенних агентів

559. Ділянки платформ, де кристалічний фундамент вгнутий і лежить на великих глибинах (2-7 тис. м), вважають:

- а. щитами
- б. плитами
- в. тектонічними западинами
- г. масивами або тектонічними підняттями

560. Автором гіпотези "дрейфу материків" був:

- а. І. Кант
- б. О. Шмідт
- в. А. Вегенер
- г. М. Бехайм

561. Хімічне вивітрювання найбільш інтенсивно протікає у

- а. сухому кліматі
- б. аридному кліматі
- в. вологому кліматі
- г. пустельних місцях

562. Кора вивітрювання –

- а. сукупність залишкових (незміщених) продуктів вивітрювання
- б. складний комплекс фізико-хімічних процесів, які протікають у зовнішній частині літосфери і призводять до зміни і руйнування гірських порід
- в. комплекс процесів, обумовлених внутрішнім розвитком літосфери і нерівності земної

поверхні

г. форми рельєфу, незалежно від розмірів, які виникли в результаті переміщення речовини на земній поверхні під дією екзогенних агентів

563. Уламкова кора вивітрювання –

- а. характеризується слабкими хімічними змінами корінної породи, але вже містить глинисті мінерали – гідрослюди як похідні від польових шпатів і слюд
- б. складається з хімічно незмінених або слабо змінених уламків вихідної породи
- в. відрізняється хімічними змінами первинних мінералів
- г. характеризується слабкими хімічними змінами корінної породи, але вже містить глинисті мінерали – гідрослюди як похідні від польових шпатів і слюд

564. Гідрослюди́ста кора вивітрювання

- а. характеризується слабкими хімічними змінами корінної породи, але вже містить глинисті мінерали – гідрослюди як похідні від польових шпатів і слюд
- б. складається з хімічно незмінених або слабо змінених уламків вихідної породи
- в. відрізняється хімічними змінами первинних мінералів
- г. поділяється на материкову і океанічну

565. Монтморилонітова кора вивітрювання

- а. характеризується слабкими хімічними змінами корінної породи, але вже містить глинисті мінерали – гідрослюди як похідні від польових шпатів і слюд
- б. складається з хімічно незмінених або слабо змінених уламків вихідної породи
- в. відрізняється хімічними змінами первинних мінералів
- г. поділяється на материкову і океанічну

566. Уламкові кори вивітрювання переважають у

- а. полярних та високогірних областях, кам'янистих пустелях низьких широт
- б. холодних і помірних широт з вічною мерзлотою
- в. степових та напівпустельних областях
- г. екваторіальних широтах

567. Гідрослюди́сті кори вивітрювання характерні для

- а. полярних та високогірних областях, кам'янистих пустелях низьких широт
- б. холодних і помірних широт з вічною мерзлотою
- в. степових та напівпустельних областях
- г. екваторіальних широтах

568. Монтморилонітові кори вивітрювання утворюються у

- а. полярних та високогірних областях, кам'янистих пустелях низьких широт
- б. холодних і помірних широт з вічною мерзлотою
- в. степових та напівпустельних областях
- г. екваторіальних широтах

569. каолінітова та червоноземна кори вивітрювання характерні для

- а. субтропиків
- б. холодних і помірних широт з вічною мерзлотою
- в. степових та напівпустельних областях
- г. екваторіальних широт

570. латеритні кори вивітрювання характерні для

- а. полярних та високогірних областях, кам'янистих пустелях низьких широт
- б. районів найбільш активного хімічного вивітрювання в умовах жаркого та вологого екваторіального клімату
- в. степових та напівпустельних областях
- г. арктичних пустель

571. Продукти вивітрювання, які залягають на місці свого утворення-

- а. Елювій
- б. Колювій
- в. Делювій
- г. Алювій

572. Продукти вивітрювання, зміщені вниз по схилу -

- а. Елювій
- б. Колювій
- в. Делювій
- г. Алювій

573. Матеріал, знесений і відкладений по схилу атмосферними водами -

- а. Елювій
- б. Колювій
- в. Делювій
- г. Алювій

574. Карст –

- а. сукупність специфічних форм рельєфу та особливостей наземної і підземної гідрографії, властивих областям земної поверхні, складених водорозчинними гірськими породами (кам'яна сіль, гіпс, вапняк, доломіт)
- б. процеси, обумовлені внутрішнім розвитком літосфери і нерівності земної поверхні, що створюють, в умовах приповерхнього гравітаційного полючи Землі і під впливом її рухів у просторі
- в. асиметричний гірський хребет у формі витягнутих гряд з несиметричними схилами, з одним довгим, пологим і рівним, та іншим — крутим, виробленим поперек шаруватості схилами
- г. Правильної відповіді немає

575. Найбільш розповсюдженим типом карсту є

- а. Гіпсовий
- б. Доломітовий
- в. Вапняковий
- г. Мармуровий

576. На похилених поверхнях карст розвивається у порівнянні із крутими схилами

- а. повільніше
- б. плавніше
- в. інтенсивніше
- г. рідше

577. В залежності від умов виникнення карст поділяють на

- а. голий і покритий карст (задернований і похований)
- б. внутрішній і зовнішній

- в. екзогенний і ендегенний
- г. алювіальний і елювіальний

578. Голий (задернований) карст переважає

- а. на рівнинах
- б. в горах
- в. на дні океану
- г. на островах

579. Покритий (похований) карст переважає

- а. на рівнинах
- б. в горах
- в. на дні океану
- г. на островах

580. Антропічний напрям біогеографічних досліджень

- а. Застосовується тоді, коли знання теперішніх особливостей природного середовища недостатньо, пояснення сучасного поширення і теперішнього місцезонального розповсюдження шукають в еволюції життя на нашій планеті
- б. Займається вивченням причин, обсягів, наслідків впливу на живі організми та їхні угруповання абіотичних та біотичних, зокрема антропічного чинників.
- в. Застосовується у випадку, коли дослідження впливу біотичних і антропічних чинників на живі організми дають змогу не тільки з'ясувати причини змін у сучасному поширенні й розміщенні біоти, а й запропонувати практикам дійові заходи для виправлення негативної ситуації з метою досягнення оптимальних результатів.
- г. Вивчає взаємовідношення між живими організмами та їхнім природним (і природно-антропогенним) довкіллям.

581. Продуктивність фітомаси суходолу більше як удвічі

- а. Перевищує продуктивність океану
- б. Менша, ніж продуктивність океану
- в. Перевищує біомасу рослин
- г. Менша, ніж біомаса рослин

582. В океані біомаса тварин приблизно у 20 разів

- а. Перевищує біомасу рослин
- б. Менша, ніж біомаса рослин
- в. Перевищує продуктивність океану
- г. Менша, ніж продуктивність океану

583. У географічній оболонці біомаса становить від її загальної маси

- а. Дуже велику частку
- б. Дуже малу частку
- в. Велику частку
- г. Середню частку

584. Чотири з хімічних елементів наявні у всіх без винятку ландшафтних системах. Це

- а. кисень, азот, кремній, вуглець
- б. кисень, водень, азот і йод
- в. кисень, вуглець, водень, азот
- г. кремній, вуглець, водень, азот

585. Який спосіб зображення використаний на тематичній карті якщо всі площі одиниць політико-адміністративного поділу зафарбовують певним кольором різної насиченості, яким присвоюється певні кількісні величини явища?

- а. якісного фону
- б. картодіаграм
- в. картограм
- г. крапковий

586. "Форми мікрорельєфу, утворені системою гребенів і тріщин та розділяючих їх ритвин та боріз в результаті роз'їдання стінок тріщин вапнякової поверхні" - це

- а. Каррові поля
- б. Карри (шратти)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

587. "Покриті каррами простори. Розрізняють молоді і старі каррові поля, відмінність між якими полягає у формі поверхні: старі переважно складені уламками вапняку різного віку" - це

- а. Каррові поля
- б. Карри (шратти)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

588. "Шар елювіального матеріалу (глина) червоно-цегельного кольору, який накопичується на поверхні в результаті прояву поверхневого карсту і який при значній потужності може припинити процес картування" - це

- а. Каррові поля
- б. Карри (шратти)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

589. "Канали, які поглинають поверхневі води та відводять їх у глибину закарстованого масиву. Виникають завдяки інтенсивній вертикальній циркуляції води. На поверхні вони виражені тріщинами або отворами, в глибині яких починається складна система каналів вертикальної циркуляції води" - це

- а. Понори
- б. Карри (шратти)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

590. "Форми карстового рельєфу переважно у вигляді конуса, утворені в результаті розширення гирлової частини понорів. Розміри та форма залежать від віку, типу порід та їх залягання" - це

- а. Каррові поля
- б. Карстові лійки (вирви)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

591. "Форма карстового рельєфу, подібна до шахти, але має значно меншу глибину і заповнене уламками дно" - це

- а. Каррові поля
- б. Карри (шратти)
- в. Колодязь
- г. Дюни і бархани

592. "Негативні лінійні форми карстового рельєфу, утворені об'єднанням близько розташованих провалів чи вирв. Інколи їх називають карстовими ваннами" - це

- а. Сліпі яри (ували)
- б. Карри (шратги)
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

593. "Обширні (до кількох десятків і навіть сотень кілометрів), плоскодонні негативні форми карстового рельєфу з крутими стінками і водостоками на дні, які часто зникають під ним" - це

- а. Каррові поля
- б. Полья
- в. Терра-росса (червона земля)
- г. Дюни і бархани

594. До підземних форм карстового рельєфу відносяться:

- а. кари і понори
- б. карстові лійки та поди
- в. печери та шахти
- г. Дюни і бархани

595. "Форма карстового рельєфу з переважно вертикальними стінками, утворена внаслідок подальшого розчинення стінок понора і можуть досягати значної глибини" - це

- а. шахта
- б. печера
- в. кари
- г. блюдця

596. "Форми карстового рельєфу у вигляді пов'язаних багатьма ходами різноманітних підземних пустот в карстуючих породах з одним або кількома виходами на поверхню. Утворюються внаслідок розмивання підземних тріщин у карстових породах в результаті роботи підземних потоків – підземних річок" - це

- а. шахта
- б. печера
- в. кари
- г. блюдця

597. Натічні форми на стелях –

- а. сталагміти
- б. сталактити
- в. колони
- г. багети

598. Натічні форми на днищі

- а. сталагміти
- б. сталактити
- в. колони
- г. багети

599. У областях із середземноморським субтропічним кліматом

- а. карстовим процесам сприяє не тільки геологічна будова, а й клімат: зливовий характер опадів і наявність засушливого сезону сприяють інтенсивному картуванню і повільному

накопиченню елювію. Переважає голий карст
б. карстуючі породи завжди прикриті шаром наносів і добре розвиненим ґрунтово-рослинним покривом. Переважає покритий карст, карстові утворення пов'язані з підземним вилуговуванням, а поверхневі форми обумовлені просіданням та провалами покриву над підземними карстовими пустотами.
в. у процесі розвитку карсту виникають пониження, які заглиблюються до базальної поверхні і подальший розвиток відбувається в ширину, що призводить до утворення вирівняних карстово-денудаційних поверхонь. За морфологією позитивних елементів рельєфу цей карст поділяється на куполовидний, конічний, башенний, котловинний.
г. правильної відповіді немає

600. У помірних широтах карстові процеси відрізняються тим, що

а. карстовим процесам сприяє не тільки геологічна будова, а й клімат: зливовий характер опадів і наявність засушливого сезону сприяють інтенсивному картуванню і повільному накопиченню елювію. Переважає голий карст
б. карстуючі породи завжди прикриті шаром наносів і добре розвиненим ґрунтово-рослинним покривом. Переважає покритий карст, карстові утворення пов'язані з підземним вилуговуванням, а поверхневі форми обумовлені просіданням та провалами покриву над підземними карстовими пустотами.
в. у процесі розвитку карсту виникають пониження, які заглиблюються до базальної поверхні і подальший розвиток відбувається в ширину, що призводить до утворення вирівняних карстово-денудаційних поверхонь. За морфологією позитивних елементів рельєфу цей карст поділяється на куполовидний, конічний, башенний, котловинний.
г. правильної відповіді немає

601. Тропічний карст відрізняється тим, що

а. карстовим процесам сприяє не тільки геологічна будова, а й клімат: зливовий характер опадів і наявність засушливого сезону сприяють інтенсивному картуванню і повільному накопиченню елювію. Переважає голий карст
б. карстуючі породи завжди прикриті шаром наносів і добре розвиненим ґрунтово-рослинним покривом. Переважає покритий карст, карстові утворення пов'язані з підземним вилуговуванням, а поверхневі форми обумовлені просіданням та провалами покриву над підземними карстовими пустотами.
в. у процесі розвитку карсту виникають пониження, які заглиблюються до базальної поверхні і подальший розвиток відбувається в ширину, що призводить до утворення вирівняних карстово-денудаційних поверхонь. За морфологією позитивних елементів рельєфу цей карст поділяється на куполовидний, конічний, башенний, котловинний.
г. правильної відповіді немає

602. Значно інтенсивніше проявляється

а. Тропічний карст гумідних областей
б. Помірний карст
в. Субтропічний карст
г. правильної відповіді немає

603. Суфозія –

а. процес винесення ґрунтовими водами найменших частинок породи, що призводить до просади поверхні та виникненню степових блюдць (подів), суфозійних вирв, проваль та полів просади.
б. явище, при якому утворюються різноманітні і посадочні форми за рахунок розтавання похованого льоду або розтаванням мерзлих порід.
в. негативні лінійні форми карстового рельєфу, утворені об'єднанням близько розташованих провалів чи вирв
г. процес формування гірських областей

604. Овальні пониження з пологими схилами діаметром не більше 100 метрів і глибиною кілька метрів, які виникають у степових рівнинних районах на лесових породах. Це

- а. Степові блюдця
- б. Суфозійні вирви
- в. Суфозійне провалля
- г. Суфозійні піки

605. Виникають внаслідок енергійного виносу частинок породи і утворенню пустот, обвали над якими формують ззовні вирву діаметром кілька метрів. Це

- а. Степові блюдця
- б. Суфозійні вирви
- в. Суфозійне провалля
- г. Суфозійні піки

606. Утворюється шляхом подальшого просідання і обвалу верхнього шару, обмежується по периферії обривами. Це

- а. Степові блюдця
- б. Суфозійні вирви
- в. Суфозійне провалля
- г. Суфозійні піки

607. Порівняно низька поверхня з дуже складним розгалуженим мікрорельєфом. Утворюється при заглибленні, розширенні суфозійних провалів та їх об'єднанні. Це

- а. Суфозійне поле
- б. Суфозійні вирви
- в. Суфозійне провалля
- г. Суфозійні піки

608. Може утворитися внаслідок штучного зрошення, особливо у межах степової України на лесових породах з-за їх здатності ущільнюватися і просідати. Це –

- а. Степові блюдця
- б. Суфозійний рельєф
- в. Суфозійне провалля
- г. Суфозійні піки

609. Способом картограм на географічних картах прийнято зображати:

- а. інтенсивність певного явища у межах території адміністративної одиниці
- б. спеціалізацію промислових об'єктів
- в. геологічну будову
- г. кліматичні характеристики

610. Який спосіб зображення використовується на тематичних картах для відображення однорідних явищ, які мають певні кількісні величини у межах одиниць адміністративно-територіального поділу?

- а. крапковий
- б. ізоліній
- в. кількісного фону
- г. ареалі

611. Серед перелічених виберіть типи боліт відповідно до їх класифікації за формою їх поверхні:

- а. Плоска, ввігнута, опукла
- б. Тропічні, помірні, полярні
- в. Плавноввігнута, прямолінійна
- г. Опукла, східчаста

612. Про яке явище йдеться: "Злиття переходу вечірніх сутінок в ранішні":

- а. Білі ночі
- б. Сутінки
- в. Зоря
- г. Блакитний колір неба

613. Що називають відношення потоку відбитої даною поверхнею радіації до потоку падаючої радіації, виражене у частках одиниці або у відсотках:

- а. Альbedo поверхні
- б. Відбита радіація
- в. Поглинута радіація
- г. Сумарна поглинута радіація

614. Виберіть яка поверхня має найбільше значення альbedo:

- а. Свіжий сухий сніг
- б. Забруднений сніг
- в. Хвойні ліси
- г. Поля жита й пшениці

615. В залежності від розташування льодовики поділяються на

- а. гірські і покривні
- б. гірські і долинні
- в. високогірні і низькогірні
- г. Горизонтальні і вертикальні

616. Розташовані переважно у негативних формах гірського рельєфу: накопичуючись в них, лід починає поступово стікати (властивість пластичності) під силою тяжіння вниз по схилу. Це

- а. Покривні льодовики
- б. Гірські льодовики
- в. Улоговинні льодовики
- г. Материкові льодовики

617. Відрізняються значно більшою площею і випуклою формою поверхні, завдяки чому лід розтікається від центра (найбільш випукла частина) до периферії.

- а. Покривні льодовики
- б. Гірські льодовики
- в. Улоговинні льодовики
- г. Вершинні льодовики

618. Покривні льодовики характерні для:

- а. Гімалаїв та Андів
- б. Нової Зеландії та Аляски
- в. Антарктиди та Гренландії
- г. Карпат і Криму

619. Формуються завдяки накопиченню снігу та фірну в неглибоких пониженнях пологих схилів

- а. Фірнові та снігові плями
- б. Висячі льодовики
- в. Карові льодовики
- г. Покривні льодовики

620. Утворюються переважно на схилах великої крутизни і не мають обмежень у вигляді виступів

- а. Фірнові та снігові плями
- б. Висячі льодовики
- в. Карові льодовики
- г. Горизонтальні льодовики

621. Утворюються у карах і порівняно невеликі за площею

- а. Фірнові та снігові плями
- б. Висячі льодовики
- в. Карові льодовики
- г. Горизонтальні льодовики

622. Розташовані у кальдерах (потухлих кратерах вулканів)

- а. Кальдерні льодовики
- б. Льодовики ступеневидних поверхонь
- в. Льодовики вулканічних конусів
- г. Горизонтальні льодовики

623. Формуються переважно у тіньових схилах великої крутизни і ростуть за рахунок лавин

- а. Кальдерні льодовики
- б. Льодовики ступеневидних поверхонь
- в. Льодовики вулканічних конусів
- г. Горизонтальні льодовики

624. Вкривають вершини вулканів (Камерун, Казбек)

- а. Кальдерні льодовики
- б. Льодовики ступеневидних поверхонь
- в. Льодовики вулканічних конусів
- г. Горизонтальні льодовики

625. Зустрічаються на високо при піднятих денудаційних поверхнях

- а. Плосковершинні льодовики
- б. Переметні льодовики
- в. Відроджені льодовики
- г. Горизонтальні льодовики

626. Мають одну область живлення, але стікають у різних напрямках (наприклад, розташовані у сідловині хребта)

- а. Плосковершинні льодовики
- б. Переметні льодовики
- в. Відроджені льодовики
- г. Покривні льодовики

627. Формуються при падінні великих мас льоду з виступу і формування внизу нового льодовика шляхом злиття падаючих глиб

- а. Плосковершинні льодовики
- б. Переметні льодовики
- в. Відроджені льодовики
- г. Горизонтальні льодовики

628. Приурочені до високих широт і утворюються на платоподібних вершинних поверхнях у вигляді випуклих шапок

- а. Льодяні шапки
- б. Долинні льодовики
- в. Древовидні і дендритові
- г. Правильної відповіді немає

629. Розташовані у межах гірських долин

- а. Льодяні шапки
- б. Долинні льодовики
- в. Древовидні і дендритові
- г. Правильної відповіді немає

630. Утворюються при злитті кількох долинних льодовиків

- а. Льодяні шапки
- б. Долинні льодовики
- в. Древовидні і дендритові
- г. Правильної відповіді немає

631. Руйнівна діяльність льодовика, яка спричинюється його пересуванням вниз по схилу -

- а. Екзарація
- б. Нівація
- в. Ерозія
- г. Акумуляція

632. Руйнівна діяльність снігу –

- а. Екзарація
- б. Нівація
- в. Ерозія
- г. Акумуляція

633. Креслоподібні негативні форми рельєфу льодовикового походження в горах, з крутими схилами та полого увігнутим дном –

- а. Кари
- б. Цирки
- в. Карлінги
- г. Дюни

634. Негативна форма льодовикового рельєфу в горах, утворена в результаті розростання карів та поступового їх злиття - це

- а. Троги
- б. Льодовиковий цирк
- в. Карлінги
- г. Дюни

635. Позитивні форми гляціального рельєфу з гострими пірамідальними вершинами і багатьма гранями або у вигляді гребенів, які розташовані між льодовиковими цирками над загальним

фірновим полем, називаються

- а. трогами
- б. карами
- в. карлінгами
- г. барханами

636. Рухаючись, льодовик формує ерозійну долину коритоподібної форми, яка називається

- а. трог
- б. кар
- в. карлінг
- г. шахта

637. Твердий матеріал, який акумулюється при відступанні льодовика

- а. Зандри
- б. Морена
- в. Ози
- г. Пороги

638. Довгі (30-40 км) вузькі (кілька сотень метрів) гряди висотою до 80 метрів, з крутими симетричними схилами і складені піском, гравієм та галькою.

- а. Зандри
- б. Морена
- в. Ози
- г. Пороги

639. Позитивні плоскі форми льодовикової акумуляції, які утворені внаслідок накопичення тонко-уламкового матеріалу у вигляді конусів виносу талими водами

- а. Зандри
- б. Морена
- в. Ози
- г. Пороги

640. Пагорби неправильної форми у вигляді округлих конусоподібних куполів з плоскими вершинами, висотою до 30 метрів, складені флювіогляціальними відкладами

- а. Зандри
- б. Ками
- в. Друмлини
- г. Пороги

641. Витягнуті (2-3 км) асиметричні пагорби шириною до кількох кілометрів і висотою до 45 метрів, напрям яких співпадає з напрямом руху льодовика

- а. Зандри
- б. Ками
- в. Друмлини
- г. Бархани

642. Термокарстові процеси

- а. проявляються там, де рихлі відклади чергуються з жилами чи лінзами льоду, який поступово розтає, територія просідає, утворюючи термокарстові озера, западини і великі за площею котловини-аласи.
- б. характерні для областей переважної акумуляції і утворюються завдяки втручанням

підземних вод між мерзлим шаром та діяльним. Їх висота досягає кількох десятків метрів, а діаметр – від десятків до сотень метрів.

в. форми льоду, утворені проривом ґрунтових чи річкових вод на денну поверхню та їх замерзанням. Часто утворюються на гірських річках.

г. правильної відповіді немає

643. Бугри пучіння (гідролакколіти чи булгунняхи) -

а. проявляються там, де рихлі відклади чергуються з жилами чи лінзами льоду, який поступово розтає, територія просідає, утворюючи термокарстові озера, западини і великі за площею котловини-аласи.

б. характерні для областей переважної акумуляції і утворюються завдяки втручанням підземних вод між мерзлим шаром та діяльним. Їх висота досягає кількох десятків метрів, а діаметр – від десятків до сотень метрів.

в. форми льоду, утворені проривом ґрунтових чи річкових вод на денну поверхню та їх замерзанням. Часто утворюються на гірських річках.

г. правильної відповіді немає

644. Наледі –

а. проявляються там, де рихлі відклади чергуються з жилами чи лінзами льоду, який поступово розтає, територія просідає, утворюючи термокарстові озера, западини і великі за площею котловини-аласи.

б. характерні для областей переважної акумуляції і утворюються завдяки втручанням підземних вод між мерзлим шаром та діяльним. Їх висота досягає кількох десятків метрів, а діаметр – від десятків до сотень метрів.

в. форми льоду, утворені проривом ґрунтових чи річкових вод на денну поверхню та їх замерзанням. Часто утворюються на гірських річках.

г. правильної відповіді немає

645. Термообразія –

а. термічний вплив морської води на береги з вічномерзлих порід, при цьому утворюється ніша витавання і термообразійний кліф

б. це негативні лінійні форми, утворені як механічним, хімічним, так і термічним впливом поверхневих водних потоків на поверхню вічномерзлих порід

в. форми льоду, утворені проривом ґрунтових чи річкових вод на денну поверхню та їх замерзанням. Часто утворюються на гірських річках.

г. правильної відповіді немає

646. Термоерозійні форми –

а. термічний вплив морської води на береги з вічномерзлих порід, при цьому утворюється ніша витавання і термообразійний кліф

б. це негативні лінійні форми, утворені як механічним, хімічним, так і термічним впливом поверхневих водних потоків на поверхню вічномерзлих порід

в. форми льоду, утворені проривом ґрунтових чи річкових вод на денну поверхню та їх замерзанням. Часто утворюються на гірських річках.

г. правильної відповіді немає

647. Залежно від часу утворення їхніх котловин озера поділяють на

а. давні (мезозойські і палеогенові) та молоді (плейстоценово-голоценові)

б. тектонічні, льодовикові, річкові (стариці)

в. провальні (карстові та термокарстові), морські (лагуни, лимани, губи), вулканічні

г. Антропогенні та природні

648. У воді озер тундрової зони переважають

- а. іони кремнію та гідрокарбонатні
 - б. Б) кальцію та гідрокарбонатні,
 - в. В) натрію та сульфатні (S042), або натрію і хлору.
 - г. золота та срібла
649. У воді озер лісової зони переважають –
- а. іони кремнію та гідрокарбонатні
 - б. кальцію та гідрокарбонатні,
 - в. натрію та сульфатні (S042), або натрію і хлору
 - г. золота та срібла
650. У воді озер степової зони переважають -
- а. іони кремнію та гідрокарбонатні
 - б. кальцію та гідрокарбонатні,
 - в. натрію та сульфатні (S042), або натрію і хлору.
 - г. золота та срібла
651. Гранична солоність, у якій можуть існувати живі організми становить
- а. 22 ‰
 - б. 0,1 ‰
 - в. 220 ‰
 - г. 20 ‰
652. Рідини тіла мешканців солоних вод мають концентрацію солей однаковою або меншу від тієї, яка є в навколишніх водах, тобто ці організми є
- а. ізотонічними, або слабгіпотонічними
 - б. евригальними
 - в. гіпертонічними
 - г. правильної відповіді немає
653. Обмежена кількість видів живих організмів може існувати як у прісних, так і в солоних водах. Їх називають
- а. ізотонічними, або слабгіпотонічними
 - б. евригальними
 - в. гіпертонічними
 - г. правильної відповіді немає
654. Уміст солей в тілах мешканців прісноводних озер перевищує їхній вміст у воді, тобто рідини в тілах організмів є
- а. ізотонічними, або слабгіпотонічними
 - б. евригальними
 - в. гіпертонічними
 - г. правильної відповіді немає
655. За умовами існування рослин і тварин озерні (стоячі) води поділяють на чотири типи:
- а. оліготрофні, мезотрофні, евтрофні і дистрофні.
 - б. ізотонічні, слабгіпотонічні, евригальні, гіпертонічні
 - в. тектонічні, льодовикові, річкові, провальні
 - г. Перетворені, слабперетворені, змінені
656. Оліготрофні води зазвичай характерні для

- а. глибоких озер, бідних мінеральними сполуками азоту і фосфору.
- б. неглибоких озер, багатих азотом і фосфором та густою прибережною рослинністю
- в. мілководних озер з широкими і дуже пологими прибережними схилами, порослими гідрофільною рослинністю.
- г. правильної відповіді немає

657. Вода в них прозора, планктонні організми трапляються рідко, прибережні макрофіти займають невеликі ділянки, а тому кормові ресурси обмежені. Ці озера називають

- а. мезотрофні,
- б. евтрофні
- в. оліготрофні
- г. карові

658. У глибинних горизонтах до існування пристосувалися деякі види холодолюбних риб, зокрема, форель озерна, сиви, голянь. Це характерно для озер

- а. мезотрофних
- б. оліготрофних
- в. евтрофних високогірних
- г. карових

659. Мезотрофні води

- а. не такі глибокі, умови для формування фітопланктону в них кращі, тому й рясність організмів вища.
- б. характерні для глибоких озер, бідних мінеральними сполуками азоту і фосфору
- в. насичені відмерлими органічними рештками рослин і мають буре забарвлення. У такій воді мало кисню
- г. правильної відповіді немає

660. евтрофні води

- а. характерні для глибоких озер, бідних мінеральними сполуками азоту і фосфору
- б. характерні для неглибоких озер, багатих азотом і фосфором та густою прибережною рослинністю
- в. насичені відмерлими органічними рештками рослин і мають буре забарвлення. У такій воді мало кисню
- г. правильної відповіді немає

661. В таких озерах вода має зеленкувато-коричневе забарвлення, вона слабопрозора і, зважаючи на багатство організмів, бідна на розчинений кисень. Це характерне для озер:

- а. мезотрофних
- б. оліготрофних
- в. евтрофних
- г. болотних

662. Дистрофними є

- а. мілководні озера з широкими і дуже пологими прибережними схилами, порослими гідрофільною рослинністю.
- б. глибокі озера, бідні мінеральними сполуками азоту і фосфору
- в. неглибокі озера, багаті азотом і фосфором та густою прибережною рослинністю
- г. правильної відповіді немає

663. Вода насичена відмерлими органічними рештками рослин і має буре забарвлення. У такій воді мало кисню, відповідно, й органічний світ небагатий. Це характерне для озер:

- а. мезотрофних
- б. оліготрофних
- в. дистрофних
- г. болотних

664. Холодні озера арктичних і альпійських областей з одним літнім періодом циркуляції Ж. Леме назвав

- а. мономіктичні
- б. диміктичні
- в. поліміктичні
- г. олігоміктичні

665. Озера помірних областей з двома періодами змішування вод - восени і навесні (після яких часто простежується "цвітіння вод", спричинене збагаченням природними біогенними речовинами поверхневих вод і активним розвитком на цьому "грунті" синьо-зелених водоростей) Ж. Леме назвав

- а. мономіктичні
- б. диміктичні
- в. поліміктичні
- г. олігоміктичні

666. Озера тропічних широт з багатьма періодами змішування Ж. Леме назвав

- а. мономіктичні
- б. диміктичні
- в. поліміктичні
- г. олігоміктичні

667. Озера тропічних широт з нерегулярними періодами змішування Ж. Леме назвав

- а. мономіктичні
- б. диміктичні
- в. поліміктичні
- г. олігоміктичні

668. Карстові печери, коралові рифи, відслонення гірських порід й інші привабливі форми рельєфу – підґрунтя для розвитку:

- а. масових видів туризму;
- б. екстремального туризму та екологічного;
- в. екскурсійного та пригодницького туризму;
- г. наукового і пізнавального туризму.

669. Яка найвища вершина Європи?

- а. Еверест;
- б. Монблан;
- в. Етна;
- г. Везувій

670. Найбільш освоєна територія у:

- а. степовій зоні;
- б. лісостеповій зоні;
- в. зоні мішаних лісів;
- г. зоні широколистяних і мішаних лісів.

671. Специфічними особливостями екологічної ситуації у Чорному морі є:
- а. погіршення кисневого режиму, скорочення кормової бази для риб;
 - б. опускання отруйного сірководневого середовища;
 - в. збільшення солоності води;
 - г. виникнення заморів (масової загибелі риб та інших мешканців вод).
672. Основними причинами різниці у солоності вод між північно-західною та південно-східною частинами Чорного моря є:
- а. вітри;
 - б. різниця у величині випаровування та кількості опадів;
 - в. різниця температур поверхневих вод;
 - г. морські течії.
673. Більш солоні води:
- а. надходять у Чорне море з Мармурового;
 - б. надходять у Чорне море верхньою течією з Азовського;
 - в. надходять з Чорного моря нижньою течією в Мармурове;
 - г. надходять з Азовського моря в Чорне.
674. Більш опріснені води:
- а. надходять у Чорне море з Мармурового;
 - б. надходять у Чорне море верхньою течією з Азовського;
 - в. надходять з Чорного моря нижньою течією в Азовське;
 - г. надходять з Мармурового моря в Чорне.
675. На Закарпатській низовині під дубовими лісами сформувалися:
- а. лучні ґрунти
 - б. солончаки і солонці;
 - в. буроземно-підзолисті ґрунти
 - г. коричневі гірські ґрунти.
676. Значну роль у процесі рельєфотворення в антропогені зіграли крім неотектонічних рухів:
- а. материкові зледеніння;
 - б. тектонічні опускання;
 - в. прояви вулканізму;
 - г. регресії морських басейнів.
677. Підземні води, розчиняючи деякі гірські породи, формують:
- а. яри;
 - б. кратери;
 - в. сідловини;
 - г. печери.
678. Північно-західна частина акваторії Чорного моря:
- а. околиця давньої докембрійської Східноєвропейської платформи;
 - б. характеризується січневою температурою вод $+6^{\circ}$ — $+8^{\circ}$, а липневою $+23^{\circ}$ — $+24^{\circ}$;
 - в. розміщена у межах альпійської складчастої області;
 - г. характеризується січневою температурою вод $+6^{\circ}$ - $+8^{\circ}$, а липневою $+20^{\circ}$ — $+22^{\circ}$.
679. Основною причиною погіршення екологічної ситуації і падіння продуктивності в Азовському морі є:

- а. зменшення притоку річкових вод;
- б. бурові роботи в акваторії моря;
- в. стоки підприємств хімічної індустрії;
- г. підняття отруйного сірководневого середовища.

680. Природний територіальний комплекс:

- а. закономірне поєднання гірських порід, повітря, води, рослинного і тваринного світу, що перебувають у складній взаємодії;
- б. фрагмент окремої геосфери;
- в. речовини чи тіла, які утворюють одну з оболонок Землі;
- г. закономірне поєднання гірських порід, повітря, води, рослинного і тваринного світу, що не утворюють єдину систему

681. Фація:

- а. найдрібніший і найпростіший природний територіальний комплекс;
- б. конкретна територія, однорідна за своїм походженням, єдиним геологічним фундаментом та однотипним рельєфом, подібним кліматом, а також певним набором дрібніших ПТК;
- в. має свої індивідуальні особливості і є неповторною;
- г. їх групи не об'єднуються в урочища.

682. Ландшафт:

- а. найдрібніший і найпростіший природний територіальний комплекс;
- б. конкретна територія, однорідна за своїм походженням, єдиним геологічним фундаментом та однотипним рельєфом, подібним кліматом, а також певним набором дрібніших ПТК;
- в. не має своїх індивідуальних особливостей і не є неповторним;
- г. його групи об'єднуються в урочища.

683. Зональний фактор формування ПТК:

- а. чинник, не пов'язаний з широтною зональністю;
- б. ним не можна вважати клімат;
- в. природні комплекси, що утворюються під його впливом, підпорядковані закону горизонтальної зональності;
- г. геолого-геоморфологічні умови території.

684. Азональний фактор формування ПТК:

- а. чинник, який пов'язаний з широтною зональністю;
- б. кліматичний процес;
- в. природні комплекси, що утворюються під його впливом, підпорядковані закону горизонтальної зональності;
- г. геолого-геоморфологічні умови території.

685. Яка затока є своєрідною "станцією" на шляхах перельотів птахів?

- а. Одеська;
- б. Сиваш;
- в. Бердянська;
- г. Феодосійська.

686. Азовське море замерзає більше, ніж Чорне не через:

- а. нижчу солоність води;
- б. географічне положення;

- в. відсутність сірководневого шару;
- г. більший, у відсотковому співвідношенні, притік прісних вод.

687. Температура глибинних вод Чорного моря протягом року зберігається майже без змін і становить:

- а. 9°;
- б. 6-7°;
- в. 24-26°;
- г. -4°.

688. Найбільше прісної води приноситься у Чорне море:

- а. Дніпром;
- б. Дунаєм;
- в. атмосферними опадами;
- г. р.Дністер.

689. Солоність води у затоці Сиваш становить:

- а. 17-18‰;
- б. 14‰;
- в. 60‰;
- г. 21-22‰

690. Середня солоність вод Азовського моря становить:

- а. 17-18‰;
- б. 14‰;
- в. 60‰;
- г. 21-22‰

691. Максимальна глибина Чорного моря:

- а. 1256 м;
- б. 2245 м;
- в. 15 м;
- г. 1818 м.

692. Середня глибина Чорного моря:

- а. 1256 м;
- б. 2245 м;
- в. 15 м;
- г. 1818 м.

693. Найбагатший видовий склад рослинного світу:

- а. степовій зоні;
- б. лісостеповій зоні;
- в. зоні мішаних лісів;
- г. зоні широколистяних і мішаних лісів.

694. Поширені дерново-підзолисті, сірі лісові, торфово-болотяні ґрунти у

- а. степовій зоні;
- б. лісостеповій зоні;
- в. зоні мішаних лісів;
- г. зоні широколистяних і мішаних лісів.

695. Найпоширенішими з ґрунтів є чорноземи типові, чорноземи опідзолені у:
- степовій зоні;
 - лісостеповій зоні;
 - зоні мішаних лісів;
 - зоні широколистяних і мішаних лісів.
696. У ХХ ст., комплексні дослідження гірських систем злилися в наукову дисципліну
- ареалогію
 - монтологію
 - геологію
 - екологію
697. Якщо вершина піднімається вище від снігової лінії, то живі організми поширені
- до висоти цієї лінії
 - вище висоти цієї лінії
 - до висоти 3000 м
 - до висоти 200 м
698. Інтенсивність сумарної радіації разом з висотою місцевості
- знижується в середньому на 10% на кожний кілометр.
 - зростає в середньому на 10% на кожний кілометр.
 - залишається такою як у підніжжі вершини
 - зменшується на 200-500 м
699. За даними С. М'ягкова (1992), на кожні 100 м підняття тривалість залягання стійкого снігового покриву
- зростає на 5-10 днів
 - зменшується на 15-20 днів
 - зростає на 15-20 днів
 - зростає на 20-25 днів
700. У горах помірної зони північної півкулі у верхніх поясах домінують
- багатолітні рослини - низькорослі з вузькими річними кільцями у дерев, із зменшеною довжиною міжвузль у трав'янистих рослин.
 - форми рослин-стелюхів із збільшеною довжиною кореневої системи, листки яких захищені від випромінювання тощо
 - стелюхи, розеткові й подушкоподібні форми, що пристосувалися до різких змін температури повітря протягом доби.
 - Скелі й кам'янисті розсипи
701. Виберіть яка поверхня має найменше значення альbedo:
- Хвойні ліси
 - Сухі світлі піщані ґрунти
 - Свіжий сухий сніг
 - Луки
702. В альпійському поясі переважають
- багатолітні рослини - низькорослі з вузькими річними кільцями у дерев, із зменшеною довжиною міжвузль у трав'янистих рослин.
 - форми рослин-стелюхів із збільшеною довжиною кореневої системи, листки яких захищені від випромінювання тощо

- в. стелюхи, розеткові й подушкоподібні форми, що пристосувалися до різких змін температури повітря протягом доби.
г. Скелі й кам'янисті розсипи
703. В альпійському поясі "африканських гір" або поясі "парамос" в Андах переважають
- а. великі злаки, у яких дернина утворює своєрідний захист для внутрішніх паростків від добових змін температури і зволоження.
б. форми рослин-стелюхів із збільшеною довжиною кореневої системи, листки яких захищені від випромінювання тощо
в. стелюхи, розеткові й подушкоподібні форми, що пристосувалися до різких змін температури повітря протягом доби.
г. Скелі й кам'янисті розсипи
704. У всіх висотних поясах поширені
- а. види великих деревоподібних трав'янистих рослин - "трав'янисті дерева", які утворюють великі розетки з листя, що розкриваються вдень і закриваються увечері.
б. форми рослин-стелюхів із збільшеною довжиною кореневої системи, листки яких захищені від випромінювання тощо
в. Скелі й кам'янисті розсипи
г. великі злаки, у яких дернина утворює своєрідний захист для внутрішніх паростків від добових змін температури і зволоження.
705. Однією із відмінностей між природними зонами і висотними поясами є те, що
- а. ширина зон вимірюється сотнями кілометрів, а висотних поясів - сотнями метрів.
б. природних зон налічується більше, ніж висотних поясів
в. довжина висотних поясів вимірюється сотнями кілометрів, а зон – сотнями метрів
г. природних зон налічується менше, ніж висотних поясів
706. В Українських Карпатах даний пояс має ширину до 800 м з певними відхиленнями у Передкарпатті і Закарпатті
- а. пояс букових лісів
б. криволісся
в. полонини
г. пояс дубових лісів
707. Гірська тундра характерна для
- а. високогір'їв сухих тропіків Анд
б. високогір'я субарктики і помірного поясу.
в. екваторіальних гірських системах Південної Америки та Східної Африки
г. високогірні пустелі-пуни
708. Вона розміщена вище від поясу альпійських лук або безпосередньо змінює лісовий пояс, відділяючись вузькою смугою криволісся.
- а. пустеля-пуна
б. льодовикова пустеля
в. Гірська тундра
г. кам'янисті й льодовикові
709. Вище від гірської тундри поширені
- а. кам'янисті й льодовикові пустелі
б. угруповання парамо

- в. високогірні пустелі-пуни
- г. напівпустелі

710. За даними А. Байцара (1994) в Українських Карпатах протягом останніх століть верхня межа лісу

- а. піднялася на 150-250 м
- б. знизилася на 150-250 м
- в. знизилася на 1-1,5 км
- г. піднялася на 250-300 м

711. В океані острівні дуги, а в горах — вулканічні хребти формуються:

- а. при зустрічному русі двох літосферних плит
- б. при розсуванні двох літосферних плит
- в. у місцях трансформованих розломів
- г. тільки вздовж рифтів

712. При зустрічному русі двох материкових літосферних плит утворюються:

- а. океанічні жолоби
- б. області складчастості
- в. серединні океанічні хребти
- г. масиви або тектонічні підняття

713. У місцях, де край континентальної літосферної плити підсувається під іншу, на материку утворюється:

- а. Кар
- б. Рифт
- в. передгірський крайовий прогин
- г. тектонічна западина

714. Денудація:

- а. не призводить до зниження поверхні
- б. зупинка руху і відкладання частинок гірської породи
- в. процес руйнування і виносу гірських порід
- г. призводить до підвищення поверхні

715. Акумуляція:

- а. призводить до зниження поверхні
- б. зупинка руху і відкладання частинок гірської породи
- в. процес руйнування і виносу гірських порід
- г. не призводить до підвищення знижених ділянок поверхні

716. Велика товща осадових відкладів свідчить про існування у відповідний геологічний час:

- а. суходолу
- б. морського басейну
- в. гірської системи
- г. інтенсивного вулканізму

717. Виберіть фізико-географічний чинник, який має найважливіше значення при утворенні озер.

- а. внутрішні (ендогенні) та зовнішні (екзогенні) геологічні процеси
- б. широта місцевості

- в. висота над рівнем моря
- г. клімат

718. Виберіть основні джерела живлення озер.

- а. атмосферні опади і поверхневий стік.
- б. Підземними водами
- в. Діяльність гідроелектростанцій
- г. Штучні насосні станції

719. Яка критична потужність льоду необхідна для того, щоб льодовик почав рухатись під дією сили тяжіння?

- а. 15-30 м
- б. До 15 м
- в. Більше 50 м
- г. Льодовик не рухається

720. Яка середня швидкість руху льодовика (м/добу)?

- а. 0,5
- б. 15
- в. 34
- г. Більше 45

721. Виберіть варіант відповіді, що відповідає класифікації озер за розмірами.

- а. Тектонічні, карстові, річкові
- б. Юні, зрілі, старі
- в. Дуже великі, великі, середні, малі
- г. Гігантські, середні, мікроскопічні

722. Виберіть типи озер, що НЕ відповідає класифікації озер за походженням озерних котловин.

- а. Тектонічні, карстові
- б. Метеоритні, річкові
- в. Суфозійні, термокарстові
- г. Верхові, низинні

723. Який тип озерних котловин характерний при утворенні в районах залягання вапняків, доломітів, гіпсів, що розмиваються підземними водами і руйнуються унаслідок хімічного вивітрювання (озера Уралу, Кавказу, Полісся).

- а. Карстовий (або суфозійний)
- б. Органогенний
- в. Метеоритний
- г. Річковий

724. Рівновага, яка існує між зміною об'єму води в озері за певний час і кількістю води, яка надходить в озеро і витрачається за той самий час, називається ...

- а. водним балансом
- б. водним рівнем
- в. витратою води
- г. максимальним об'ємом

725. За рахунок яких величин НЕ відбувається надходження води в озеро?

- а. атмосферні опади, приплив річкових вод
- б. приплив підземних вод з водозбору
- в. конденсація водяних парів на поверхні озера
- г. русловий стік, фільтрація

726. За рахунок яких величин НЕ відбувається витрата води з озера?

- а. атмосферні опади, приплив річкових вод
- б. випаровування з водної поверхні озера
- в. русловий стік, фільтрація
- г. забір води на господарські потреби

727. Маса льоду з постійним закономірним рухом, що розміщена на суші, існує тривалий час, утворилася завдяки накопиченню та перекристалізації опадів називається:

- а. фірновий лід
- б. льодовик
- в. айсберг
- г. лавина

728. Здатність льоду текти під дією сили ваги називають:

- а. витратою льоду
- б. режіляцією
- в. пластичністю
- г. абляцією

729. Витрата речовини льодовика шляхом танення та випаровування з його поверхні називається:

- а. Абляція
- б. Абразія
- в. Ерозія
- г. Режіляція

730. Область рівноваги, або нульового балансу прибутку – витрат снігу (середньорічна кількість твердих опадів дорівнює витраті їх на танення та випаровування) називається:

- а. фірною зоною
- б. сніговою лінією
- в. фірною лінією
- г. язиком льодовика

731. Межа між зоною живлення льодовика з додатнім балансом снігу і зоною стоку льодовика з від'ємним балансом снігу називається:

- а. сніговою лінією
- б. підльодовиковою абляцією
- в. фірною лінією
- г. язиком льодовика

732. Серед перелічених виберіть ознаки НЕ характерні для гірських льодовиків:

- а. Невеликі розміри
- б. Залежність форми льодовика від характеру рельєфу
- в. Плоскоопукла форма, яка не залежить від рельєфу
- г. Чітка різниця між зонами живлення і витрат

733. У межах Передкарпатської передгірної височини не виділяють підобласті:

- а. Приподільського Передкарпаття;
 - б. Прибескидського Передкарпаття;
 - в. Пригорганського Передкарпаття;
 - г. Покутсько-Буковинського Передкарпаття
734. Вершина гори Клива є найвищою точкою:
- а. Покутсько-Буковинського Передкарпаття;
 - б. Прибескидського Передкарпаття;
 - в. тільки Пригорганського Передкарпаття;
 - г. усієї Передкарпатської передгірної височини
735. Вершини з висотами понад 600 м є у межах:
- а. Покутсько-Буковинського Передкарпаття;
 - б. Прибескидського Передкарпаття;
 - в. тільки Пригорганського Передкарпаття;
 - г. усіх трьох підобластей Передкарпатської передгірної височини
736. Гора Клива (869 м) знаходиться у межах:
- а. Радицької височини;
 - б. Майданського горбогір'я;
 - в. Слобода-Рунгурського горбогір'я;
 - г. Гвіздськського горбогір'я
737. Велика складчаста область антиклінального типу, в основі якої залягає Скибова тектонічна зона, та частина Бориславсько-Покутської зони крайового прогину:
- а. Зовнішньофлішеві Карпати;
 - б. Українські Східні Бескиди;
 - в. Скибові Горгани;
 - г. Вододільно-Верховинські Карпати
738. До Зовнішньофлішевих Карпат належать підобласті:
- а. Свидовецько-Чорногірська;
 - б. Сянсько-Ріцька верховина;
 - в. Українські Східні Бескиди;
 - г. Привододільні Горгани
739. Які особливості зумовлюють відмінність у нагріванні води та ґрунту Сонцем:
- а. всі відповіді вірні
 - б. Вода, на відміну від ґрунту, для прямої та розсіяної сонячної радіації є прозорим тілом, і тому короткохвильова промениста енергія проникає у воду на досить значну глибину
 - в. об'ємна теплоємність води приблизно у 2 рази більша від теплоємності ґрунту
 - г. в легкорухомій воді передача тепла по вертикалі здійснюється в результаті більш активного процесу - турбулентного перемішування шарів води
740. До Зовнішньофлішевих Карпат не належить підобласть:
- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
 - б. Солотвинське низькогір'я;
 - в. Українські Східні Бескиди;
 - г. Скибові Горгани
741. Загальною особливістю рельєфу є переважання відносно невисоких хребтів (800–1200 м над рівнем моря), поширення скель-останців, які здебільшого утворені масивними ямненськими

пісковиками (скелі Бубнища, Ямельниці, Тишівниці, Кам'янки, гори Ключ):

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Сянсько-Ріцька верховина;
- в. Українські Східні Бескиди;
- г. Скибові Горгани

742. Гора Сивуля Велика — найвища вершина:

- а. Вододільно-Верховинських Карпат;
- б. Зовнішньофлішевих Карпат;
- в. Полонинсько-Чорногірських Карпат;
- г. Закрпатського низькогір'я

743. Гора Сивуля Велика знаходиться у геоморфологічній підобласті:

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Привододільні Горгани;
- в. Українські Східні Бескиди;
- г. Скибові Горгани

744. Межу між Українськими Східними Бескидами та Скибовими Горганами проводять по річці:

- а. Опір;
- б. Лужанка;
- в. Мізунка;
- г. Лімниця

745. Основною характерною ознакою середньовисотних вершин є наявність суцільних кам'яних розсипів пісковиків, здебільшого світлосірого кольору, які виходять на поверхню у привершинній частині хребтів і масивів, але інколи спускаються у вигляді язиків до долин гірських потоків у геоморфологічній підобласті:

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Рахівських гір;
- в. Українські Східні Бескиди;
- г. Скибові Горгани

746. Скибова зона лежить тільки в основі найвищих хребтів підобласті:

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Чивчинських гір;
- в. Українські Східні Бескиди;
- г. Скибові Горгани

747. Висоти вершин зазвичай сягають 800–1200 м, досить поширені скельні останці (Протяті камені, Писаний Камінь, скелі Кінашки, скелі Сокільського, Терношори):

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Сянсько-Ріцька верховина;
- в. Українські Східні Бескиди;
- г. Скибові Горгани

748. Найвища точка усіх Покутсько-Буковинських Карпат – гора:

- а. Магура;
- б. Муралевиця;

- в. Писаний Камінь;
- г. Лунгул

749. Карпатський головний вододіл, що розділяє Карпати на два макросхили, проходить у:

- а. Вододільно-Верховинських Карпатах;
- б. Покутсько-Буковинських Карпатах;
- в. Українських Східних Besкидах;
- г. Чивчинських горах

750. В основі Вододільно-Веховинських Карпат лежить тектонічна зона:

- а. Скибова;
- б. Дуклянська;
- в. Кросненська;
- г. Магурська

751. Найвищою точкою усієї гірської області Вододільно-Веховинських Карпат є гора:

- а. Гропа;
- б. Стримба;
- в. Негровець;
- г. Братківська

752. Північно-західну частину Вододільно-Веховинських Карпат займає підобласть:

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Сянсько-Ріцька верховина;
- в. Привододільні Горгани;
- г. Бистрице-Селятинського низькогір'я

753. Гора Братківська з абсолютною висотою 1788 м та ще ціла група вершин з висотами понад 1700 м знаходяться у межах підобласті:

- а. Східних Besкидів;
- б. Сянсько-Ріцька верховина;
- в. Привододільні Горгани;
- г. Бистрице-Селятинського низькогір'я

754. Гора Довга з абсолютною висотою 1371 м та ще декілька вершин з висотами понад 1200 м знаходяться у межах підобласті:

- а. Скибові Горгани;
- б. Сянсько-Ріцька верховина;
- в. Привододільні Горгани;
- г. Бистрице-Селятинського низькогір'я

755. Морфоструктурно являють собою горст-антикліноні хребти, які відповідають Внутрішній антиклінальній тектонічній зоні Флішевих Карпат. Складені вони потужною товщею декількох покривів крейдового і палеогенового флішу з переважаанням щільних пісковиків:

- а. Покутсько-Буковинські Карпати;
- б. Полонинсько-Чорногірські Карпати;
- в. Українські Східні Besкиди;
- г. Вулканічно-Верхньотисенські Карпати

756. У межі природно-географічної області Полонинсько-Чорногірських Карпат не входить підобласть:

- а. Полонинського пасма;
- б. Свидовецько-Чорногірська;
- в. Чивчинських гір;
- г. Гринявсько-Яловичорська

757. Вкажіть полонину, яка не входить до підобласті Полонинського пасма:

- а. Полонина Рівна;
- б. Полонина Яровиця;
- в. Полонина Красна;
- г. Полонина Боржава

758. Найвищий масив Українських Карпат:

- а. Свидовець;
- б. Чорногора;
- в. Боржава;
- г. Чивчинські гори

759. Гора Близниця Велика – найвища вершина масиву Українських Карпат:

- а. Свидовець;
- б. Чорногора;
- в. Скибові Горгани;
- г. Чивчинські гори

760. Гора Гутин Томнатик (2016 м) знаходиться у масиві Українських Карпат:

- а. Свидовець;
- б. Чорногора;
- в. Рахівські гори;
- г. Чивчинські гори

761. Масиви Свидовця і Чорногори розділяє річка:

- а. Тересва;
- б. Чорна Тиса;
- в. Кісва;
- г. Біла Тиса

762. Масиви Свидовця і Красної розділяє річка:

- а. Тересва;
- б. Чорна Тиса;
- в. Кісва;
- г. Біла Тиса

763. У межах природно-географічної області Полонинсько-Чорногірських Карпат льодовикові кари, трогові долини сформувалися у підобласті:

- а. Полонинського пасма;
- б. Свидовецько-Чорногірській;
- в. Чивчинських гір;
- г. Гринявсько-Яловичорській

764. Найвища точка Чернівецької області – гора Яровиця (1574 м) знаходиться у підобласті:

- а. Полонинського пасма;
- б. Свидовецько-Чорногірській;

- в. Чивчинських гір;
- г. Гринявсько-Яловичорській

765. У геологічному відношенні це склепінчато-брилова герцинська за віком споруда, яка утворена дуже давніми метаморфічними породами докембрію і палеозою, що перекриті осадовими відкладами мезозою та палеогену:

- а. Вигорлат-Гутинське низькогір'я;
- б. Бистрице-Селятинське низькогір'я;
- в. Гринявсько-Яловичорські Карпати;
- г. Мармароський кристалічний масив

766. Гора Піп Іван Мармароський –1938 м знаходиться у масиві Українських Карпат:

- а. Свидовець;
- б. Черногора;
- в. Рахівські гори;
- г. Чивчинські гори

767. Гора Гнатася знаходиться у масиві Українських Карпат:

- а. Свидовець;
- б. Черногора;
- в. Скибові Горгани;
- г. Чивчинські гори

768. Область Закарпатського низькогір'я течією річки Ріка нижче села Липча розділяється на підобласті Вуканічних Карпат (Вигорлат-Гутинського низькогір'я) та:

- а. Березне-Липчанської міжгірної долини;
- б. Закарпатської рівнини;
- в. Солотвинського низькогір'я;
- г. Берегівського вулканічного горбогір'я

769. Вершина Бужора – 1086 м – найвища точка усього Вигорлат-Гутинського хребта знаходиться у масиві:

- а. Вигорлат;
- б. Маковиця;
- в. Тупий;
- г. Великий Діл

770. Найвища точка Закарпатської рівнини має висоту 368 м:

- а. Шаланський Гельмець;
- б. Юлівська гора;
- в. Велика Берегівська;
- г. Чорна гора

771. Абсолютні висоти міжгірних улоговин Українських Карпат коливаються зазвичай у межах:

- а. 100–200 м;
- б. 500–800 м;
- в. 1000–1200 м
- г. 1200–1300 м

772. Абсолютні висоти Закарпатської рівнини коливаються зазвичай у межах:

- а. 100–120 м;
- б. 200–300 м;
- в. 250–350 м
- г. 400–500 м

773. Найбільша середньорічна величина сонячної радіації (понад 4000 МДж/м²) серед природних областей Українських Карпат характерна для:

- а. Полонинсько-Чорногірських Карпат;
- б. Передкарпаття;
- в. Вулканічного Закарпаття;
- г. Низовинного Закарпаття

774. Найбільша середньорічна величина величина радіаційного балансу (понад 1700 МДж/м²) серед природних областей Українських Карпат характерна для:

- а. північно-західного Передкарпаття;
- б. центральної частини Передкарпаття;
- в. південно-західного Закарпаття;
- г. південно-східного Закарпаття

775. У теплий період року Українських Карпати захоплює відріг:

- а. Азорського максимуму;
- б. Азіатського антициклону;
- в. Арктичного антициклону;
- г. Афганського мінімуму

776. На Полонині Боржава біля райцентру Воловець знаходиться метеорологічна станція:

- а. Плай;
- б. Яремче;
- в. Рахів;
- г. Пожижевська

777. Найвисокогірнішою в Українських Карпати є сніголавинна метеорологічна станція:

- а. Плай;
- б. Яремче;
- в. Рахів;
- г. Пожижевська

778. Середня температура січня становить -2°C у:

- а. середньогір'ї Карпат;
- б. Передкарпатті;
- в. високогір'ї Карпат;
- г. Закарпатті

779. Середня температура липня становить $+18\dots+19^{\circ}\text{C}$ у:

- а. середньогір'ї Карпат;
- б. Передкарпатті;
- в. високогір'ї Карпат;
- г. Закарпатті

780. Середня температура січня становить на найвищих вершинах Чорногори та Свидовця становлять близько:

- а. -3° ;
- б. -5° ;
- в. -8° ;
- г. -12°

781. Середня температура липня у поясі Карпатських гір до висоти 1500 м знижується до:

- а. $+20^{\circ}$;
- б. $+18^{\circ}$;
- в. $+10^{\circ}$;
- г. $+2^{\circ}$

782. Середньорічна кількість опадів становить до 1500 мм і більше у:

- а. середньогір'ї Карпат;
- б. Передкарпатті;
- в. високогір'ї Карпат;
- г. Закарпатті

783. У замкнених котловинах часто застоюється важке холодне повітря і температура може бути на 10° нижча, ніж у навколишніх горах і вищих шарах. Це явище називається:

- а. інверсією температур;
- б. амплітудою температур;
- в. парадоксом температур;
- г. градієнтом температур

784. Річки північно-східного макросхилу Українських Карпат не належать до систем:

- а. Вісли;
- б. Дністра;
- в. Західного Бугу;
- г. Дунаю

785. Річки південно-західного макросхилу Українських Карпат теж несуть свої води в Дунай через систему його найбільшої притоки:

- а. Тиси;
- б. Прута;
- в. Сірету;
- г. Бистриці

786. В північно-західній частині Українських Карпат невелика кількість водних потоків належить до системи річки Сян — притоки:

- а. Дністра;
- б. Тиси;
- в. Вісли;
- г. Західного Бугу

787. У цілому річки басейну Тиси, праві притоки Дністра, витoki Прута і Сірету відносять до річок за типом живлення:

- а. змішаного з переважанням підземного;
- б. змішаного з переважанням дощового;
- в. змішаного з переважанням снігового;
- г. виключно дощового

788. Річка Сян, яка має загальну довжину 447 км, бере початок поблизу перевалу:

- а. Торунського;
- б. Латірського;
- в. Верецького;
- г. Ужоцького

789. Найбільшою правою притокою Дністра є:

- а. Свіча;
- б. Стрий;
- в. Бистриця;
- г. Лімниця

790. Водоспади Українських Карпат Манявський, Бухтівецький, Черникський належить до система річки:

- а. Лімниці;
- б. Свічі;
- в. Лукви;
- г. Бистриці

791. Другу за величиною після Дністра систему північно-східного макросхилу Українських Карпат становить система річки:

- а. Латориці;
- б. Прута;
- в. Сірету;
- г. Бистриці

792. Найбільшим витоком Черемошу є:

- а. Пістинька;
- б. Білий Черемош;
- в. Чорний Черемош;
- г. Путила

793. Річка Сірет – ліва притока Дунаю бере початок у межах області:

- а. Львівської;
- б. Івано-Франківської;
- в. Закарпатської;
- г. Чернівецької

794. Найбільшою лівою притокою Дунаю є:

- а. Прут;
- б. Тиса;
- в. Сірет;
- г. Сучава

795. Найбільшим витоком Тиси є:

- а. Латориця;
- б. Біла Тиса;
- в. Чорна Тиса;
- г. Боржава

796. Найбільшим за площею серед озер Українських Карпат є:

- а. Гірське око;
- б. Синевир;
- в. Бребенескул
- г. Марічейка

797. До завального типу озер не належить:

- а. Гірське око;
- б. Мертве у Бескидах;
- в. Лебедине
- г. Синевир

798. Найвисокогірнішим серед озер Українських Карпат є:

- а. Ворочівське;
- б. Несамовите;
- в. Бребенескул
- г. Марічейка

799. Серед озер льодовикового походження до підтипу карових не належить:

- а. Герашаска;
- б. Несамовите;
- в. Бребенескул
- г. Марічейка

800. До вулканічного типу озер Карпат належить:

- а. Липовецьке;
- б. Солоне;
- в. Апшинецьке
- г. Ворожеска

801. Особливо селенебезпечним є басейн річки:

- а. Сян;
- б. Сірет;
- в. Луква;
- г. Черемош

802. Найбільше поширені зсуви вздовж верхньої течії річки:

- а. Стрий;
- б. Дністер;
- в. Сян;
- г. Тиса

803. В основному (на 35%) видовий склад рослинності Українських Карпат представлений видами:

- а. середньоєвропейських широколистих лісів;
- б. високогірної флори;
- в. степової флори;
- г. кримсько-кавказької флори

804. В Українських Карпатах достатньо чітко виділяються висотні пояси рослинності:

- а. передгірний дубовий, низькогірний смерековий, середньогірний буковий, субальпійський чагарниково-лучний, альпійський;

- б. передгірний смерековий, низькогірний буковий, середньогірний дубовий, субальпійський чагарниково-лучний, альпійський;
- в. передгірний дубовий, низькогірний буковий, середньогірний смерековий, субальпійський чагарниково-лучний, альпійський;
- г. передгірний буковий, низькогірний дубовий, середньогірний смерековий, субальпійський чагарниково-лучний, альпійський

805. У передгірному поясі, який піднімається до 400–600, ростуть мішані ліси, що складаються в основному з:

- а. бука і ялини;
- б. ялини і ялиці;
- в. ялини і модрини;
- г. дуба, граба, ялини

806. Низькогірний пояс на північно-східних схилах піднімається від 500—700, а південно-західних до 1350—1450 м. У ньому домінують:

- а. чисті смерекові ліси;
- б. високостовбурні букові, смереково-букові, грабово-букові і дубово-букові ліси;
- в. труднопрохідні зарості гірської сосни – жерепу та ялівцю;
- г. смерекові рідколісся і криволісся

807. Вершини Полонинсько-Чорногірських Карпат, Рахівсько-Чивчинських гір з висотами 1800—2000 м вкриті:

- а. чистими смерековими лісами;
- б. труднопрохідними заростями гірської сосни – жерепу та ялівцю;
- в. низькотрав'ям утвореним біловусо-щучниковими, осоково-ситниковими угрупованнями;
- г. смерековим рідколіссям та криволіссям

808. Бурі гірсько-лісові ґрунти панують в Карпатах на висотах:

- а. вище 1600 м;
- б. вище 1200–1400 м;
- в. до 600 м;
- г. до 400 м

809. Національних природних парків в межах усіх фізико-географічних областей Українських Карпат сформовано на сьогодні:

- а. 1;
- б. 5;
- в. 8;
- г. 11

810. Від Подільської височини Передкарпаття відділяється річковими долинами:

- а. Черемошу та Прута;
- б. Дністра та Прута;
- в. Дністра та Сірету;
- г. Прута та Сірету

811. Найвищий хребет піднімається окремими вершинами вище 1800 м у природно-географічній області Карпат:

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Вододільно-Верховинській;

- в. Зовнішньофлішевій;
- г. Закарпатського низькогір'я

812. Найбільш піднятою частиною Зовнішньофлішевих Карпат є:

- а. Східні Бескиди;
- б. Скибові Горгани;
- в. Привододільні Горгани;
- г. Покутсько-Буковинські Карпати

813. Геолого-геоморфологічна будова пов'язана, головним чином, з вгнутою Центральною синклінальною тектонічною зоною в природно-географічній області Карпат:

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Вододільно-Верховинській;
- в. Зовнішньофлішевій;
- г. Полонинсько-Чорногірській

814. У рельєфі переважають низькогірні й середньогірні хребти з м'якими обрисами з абсолютними висотами 800–1200 м у природно-географічній підобласті Карпат:

- а. Привододільні Горгани;
- б. Бистрице-Селятинського низькогір'я;
- в. Скибових Горгани;
- г. Свидовецько-Чорногірській

815. У сучасному рельєфі важливу роль відіграють полонинські поверхні вирівнювання, структурно-денудаційні форми, давньольодовикові (кари, цирки), глибокі річкові долини в природно-географічній області Карпат:

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Полонинсько-Чорногірській

816. Поширені давньольодовикові форми рельєфу (цирки, моренні вали). Стрімкі схили гір глибоко (400–500 м) розчленовані річковими долинами верхів'їв рік Тиса, Чорний і Білий Черемош в природно-географічній області Карпат:

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

817. Березне-Липчанська міжгірна улоговина розташована в природно-географічній області Карпат:

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

818. Із природоохоронних об'єктів державного значення тут знаходяться: Галицький НПП, Княздвірський ботанічний заказник, гідрологічний заказник "Турова дача", ландшафтний заказник "Цецине":

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Вододільно-Верховинській;

- в. Зовнішньофлішевій;
- г. Закарпатського низькогір'я

819. Масив Чорна Гора Карпатського біосферного заповідника поблизу м. Виноградова розміщений в природно-географічній області Карпат:

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

820. Карпатський національний природний парк (північна частина НПП), національні природні парки "Сколівські Бескиди", "Гуцульщина", Вижницький знаходяться в природно-географічній області Карпат:

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

821. У якій природно-географічній області Карпат знаходиться велика частина Карпатського біосферного заповідника (два масиви, включаючи Кузійський)?

- а. Привододільні Горган;
- б. Мармароського кристалічного масиву;
- в. Скибових Горган;
- г. Свидовецько-Чорногірській

822. У якій природно-географічній області Карпат знаходиться велика частина Карпатського біосферного заповідника (три масиви, включаючи Угольсько-Широколужанський та Свидовецький), Карпатський національний природний парк?

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Полонинсько-Чорногірській

823. Єдиний в Україні музей екології гір та історії природокористування в Українських Карпатах розміщений в природно-географічній області Карпат:

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

824. Як поділяють болота за характером водного і мінерального живлення, формою поверхні та складом рослинності?

- а. Низинні, перехідні, верхові
- б. Плоскі, ввігнуті
- в. Плавноввігнуті, прямолінійні
- г. Опуклі, східчасті

825. Виберіть відмінності, характерні для теплового режиму ґрунту та водойм:

- а. всі відповіді вірні
- б. добові та річні коливання температури на поверхні ґрунту значно більші, ніж на поверхні води.
- в. добові коливання температури у воді поширюються на глибину порядку десятків

метрів, а в ґрунті менше ніж до одного метра;

г. річні коливання температури у воді розповсюджуються на глибину сотень метрів, а в ґрунті - на 10-20 м

826. НПП Верховинський та Черемоський охоплюють значну частину території у природно-географічній підобласті Карпат:

- а. Привододільні Горган;
- б. Бистрице-Селятинського низькогір'я;
- в. Чивчинській;
- г. Рахівських гір

827. У межах природно-географічної області розміщені Долина нарцисів Карпатського біосферного заповідника, НПП "Зачарований край":

- а. Закарпатського низькогір'я;
- б. Зовнішньофлішевій;
- в. Вододільно-Верховинській;
- г. Мармароського кристалічного масиву

828. У межах якого НПП розміщено заповідне болото Глуханя поблизу с. Негровець?

- а. Синевир;
- б. "Зачарований край";
- в. Верховинський;
- г. Черемоський

829. Який НПП охоплює частини території Запрутських Горган та Покутських Карпат?

- а. Верховинський;
- б. "Зачарований край";
- в. Гуцульщина;
- г. Черемоський

830. У межах якого НПП найвищою є вершина Грегит (1471 м)?

- а. "Гуцульщина";
- б. "Зачарований край";
- в. Верховинській;
- г. Черемоський

831. У межах якого природо-заповідного об'єкта охороняється передусім реліктова сосна кедрова європейська?

- а. НПП Синевир;
- б. заповідника "Горгани";
- в. Верховинського НПП;
- г. Черемоського НПП

832. У межах якого природо-заповідного об'єкта знаходиться Молочнобратацький карстовий масив, хребет Чорний Діл?

- а. НПП "Синевир";
- б. заповідника "Горгани";
- в. Верховинського НПП;
- г. Черемоського НПП

833. У межах якого природо-заповідного об'єкта знаходяться найглибша карстова печера, карстовий міст?

- а. НПП "Синевир";
- б. Карпатського біосферного заповідника";
- в. Верховинського НПП;
- г. Карпатського НПП

834. У межах якого природо-заповідного об'єкта знаходяться найбільші ділянки букових та буково-ялицевих пралісів?

- а. НПП Синевир;
- б. Карпатського біосферного заповідника";
- в. Верховинського НПП;
- г. Ужанського НПП

835. У межах якого природо-заповідного об'єкта знаходяться Буковинські водоспади?

- а. НПП "Сколівські Бескиди";
- б. НПП "Синьогора";
- в. Верховинського НПП;
- г. Вишнецького НПП

836. У межах якого НПП знаходиться заповідне болото "Чорне багно"?

- а. "Гуцульщина";
- б. "Зачарований край";
- в. Верховинській;
- г. Черемоський

837. Єдиний в Українських Карпатах державний природний заповідник знаходиться у природно-географічній підобласті Карпат:

- а. Привододільні Горгани;
- б. Бистрице-Селятинського низькогір'я;
- в. Скибових Горгани;
- г. Свидовецько-Чорногірській

838. У якій природно-географічній області Карпат знаходиться частина Карпатського біосферного заповідника, національні природні парки "Синевир" та Ужанський?

- а. Передкарпатській височинній;
- б. Вододільно-Верховинській;
- в. Зовнішньофлішевій;
- г. Полонинсько-Чорногірській

839. Яку частину суходолу (у %) займають льодовики?

- а. Менше 5%
- б. 5-11 %
- в. Більше 25%
- г. 11%

840. Серед перелічених виберіть території, що НЕ є областями найбільшого зледеніння.

- а. Антарктида, Гренландія
- б. Канадський арктичний архіпелаг, Аляска
- в. Карпатські гори
- г. острови Арктики, Шпіцберген

841. Вкажіть величину Y точки, яка не може бути на топографічній карті:

- а. $Y = 4407780$;
- б. $Y = 4212780$;
- в. $Y = 4108780$;
- г. $Y = 4511320$.

842. Як називають в метеорології зміну будь-якої метеовеличини з часом:

- а. Ходом цієї величини
- б. Кроком цієї величини
- в. Діапазоном величини
- г. Кривою величини

843. Встановіть Y точки на топографічній карті, яка віддалена від осьового меридіана геодезичної зони на 192 км 320 м.

- а. $Y = 4307780$;
- б. $Y = 4212780$;
- в. $Y = 4308780$;
- г. $Y = 4211320$

844. Встановіть Y точки на топографічній карті, яка віддалена від осьового меридіана геодезичної зони на 212 км 780 м.

- а. $Y = 4607780$;
- б. $Y = 4712780$;
- в. $Y = 4808780$;
- г. $Y = 4811320$

845. Масштаб, який виражається дією ділення, де ділене одиниця, а дільник число, яке показує, у скільки разів зменшена та чи інша відстань на місцевості, називається:

- а. іменованим
- б. числовим;
- в. лінійним
- г. лінійним.

846. Масштаб вказується під південною рамкою листа карти у вигляді відношення чисел, називають:

- а. іменованим
- б. числовим;
- в. лінійним
- г. лінійним.

847. Пряма, розділена на рівні відрізки, що відповідають "круглим" десятковим числам відстаней місцевості називають масштабом:

- а. іменованим
- б. числовим;
- в. лінійним;
- г. десятковим.

848. Масштаб 1: 2000 означає, що зображення на плані зменшене у:

- а. 20 разів
- б. 200 разів;
- в. 2000 разів;
- г. 20 000 разів.

849. Масштаб, який вирізняється тим, що біля кожного числа записана назва одиниці вимірювання, називають:

- а. іменованим;
- б. числовим;
- в. лінійним;
- г. десятковим.

850. Відрізок, який на плані масштабу 1 см – 5 м має довжину 4 см, на місцевості відповідатиме відстані у:

- а. 200 м
- б. 20 м;
- в. 2 м;
- г. 1,25 м.

851. Числовий масштаб 1:1000 не буде відповідати такому іменованому:

- а. 1 см – 1000 см;
- б. 1 см – 10 м;
- в. 1 см – 100 м;
- г. 1 мм – 1 м.

852. Іменованний масштаб 1 см – 5 м буде відповідати такому числовому:

- а. 1:5
- б. 1:50;
- в. 1:500;
- г. 1:5000.

853. Відстань на місцевості, що відповідає основі масштабу, називається:

- а. величиною лінійного масштабу;
- б. точністю лінійного масштабу;
- в. величиною числового масштабу;
- г. точністю числового масштабу.

854. Відрізок лінійного масштабу поділяється на більш дрібні частини – найменші поділки лінійного масштабу. Відстань на місцевості, що виражається однією такою поділкою, є:

- а. величиною лінійного масштабу;
- б. точністю лінійного масштабу;
- в. величиною числового масштабу;
- г. точністю числового масштабу.

855. Що таке смог:

- а. Явище, коли погіршується видимість за рахунок суміші туману з пічним та промисловим димом
- б. Помутніння повітря з дальністю видимості дещо вищою як 1 км
- в. Конденсація безпосередньо біля земної поверхні водяної пари з погіршенням горизонтальної видимості менше 1 км
- г. Погіршення видимості внаслідок присутності в повітрі сухих часток пилу

856. Які хмари відносяться до хмар верхнього ярусу:

- а. Поширені на висотах 6 і більше км
- б. Поширені на висотах від 2 до 6 км

- в. Поширені на висотах менше 2 км
г. Висота основи менша 2 км але вершина може знаходитись в межах тропосфери
857. Які хмари відносяться до хмар середнього ярусу:
- а. Поширені на висотах від 2 до 6 км
б. Поширені на висотах 6 і більше км
в. Поширені на висотах менше 2 км
г. Висота основи менша 2 км але вершина може знаходитись в межах тропосфери
858. Які хмари відносяться до хмар нижнього ярусу:
- а. Поширені на висотах менше 2 км
б. Поширені на висотах 6 і більше км
в. Поширені на висотах від 2 до 6 км
г. Висота основи менша 2 км але вершина може знаходитись в межах тропосфери
859. Для яких територій характерне положення снігової лінії на рівні моря?
- а. На Алясці
б. В Гімалаях
в. Для полярних областей
г. В горах Тибету
860. Серед перелічених виберіть чинник, що НЕ має впливу на формування снігової лінії.
- а. північна чи південна орієнтація схилів гірських систем
б. положення гір по відношенню до напрямку перенесення атмосферних опадів
в. наявність рослинного покриву
г. кліматичні умови
861. Встановіть довжину кривої лінії, якщо при вимірюванні її на топографічній карті масштабу 1 : 25 000 було виконано циркулем 22 кроки, а довжина кроку становила 0,4 см:
- а. 220 м;
б. 2200 м;
в. 4400 м;
г. 8800 м.
862. Встановіть довжину кривої лінії, якщо при вимірюванні її на топографічній карті масштабу 1 : 50 000 було виконано циркулем 32 кроки, а довжина кроку становила 0,5 см:
- а. 160 м;
б. 800 м;
в. 1600 м;
г. 8 км.
863. Масштаб площ дорівнює:
- а. величині лінійного масштабу помноженій на 4;
б. кубу лінійного масштабу;
в. кореню квадратному з величини лінійного масштабу;
г. квадрату лінійного масштабу.
864. Вкажіть неправильний масштаб площ, якщо лінійний масштаб топографічної карти 1 : 25 000:
- а. 1 см² – 625 000 м²;
б. 1 см² – 62 500 м²;

- в. $1 \text{ см}^2 - 625 \text{ ар}$;
- г. $1 \text{ см}^2 - 6,25 \text{ га}$.

865. Прилад для вимірювання площ, який має два важелі і обчислювальний механізм, називається:

- а. курвіметром;
- б. екліметром;
- в. палеткою;
- г. планіметром.

866. Скільки сантиметрі квадратних становить на карті площа лісу, якщо при визначенні її сітковою палеткою було встановлено, що кількість повних квадратів у межах контуру 12, а неповних – 24:

- а. 32 см^2 ;
- б. 8 см^2 ;
- в. 24 см^2 ;
- г. 18 см^2 .

867. Вкажіть площу ділянки лісу, якщо лінійний масштаб топографічної карти $1 : 50\,000$, а сітковою палеткою було встановлено, що кількість повних квадратів у межах контуру – 6, а неповних – 16:

- а. $350\,000 \text{ м}^2$;
- б. 35 км^2 ;
- в. $35\,000 \text{ ар}$;
- г. 70 га .

868. Які хмари відносяться до хмар вертикального розвитку:

- а. Висота основи менша 2 км але вершина може знаходитись в межах тропосфери
- б. Поширені на висотах 6 і більше км
- в. Поширені на висотах від 2 до 6 км
- г. Поширені на висотах менше 2 км

869. Які з перелічених хмар відносяться до особливих, що утворюються за межами тропосферного шару:

- а. Перламутрові і сріблясті хмари
- б. Перисті і шаруваті хмари
- в. Ниткоподібні і хвилясті хмари
- г. Плоскі та шаруваті хмари

870. Як називають зміну тиску на одиницю відстані в горизонтальному напрямку в сторону зменшення:

- а. Горизонтальним баричним градієнтом
- б. Вертикальним баричним градієнтом
- в. Баричним полем
- г. Баричним ступенем

871. Що в метеорології ми називаємо баричними системами:

- а. Області підвищеного і пониженого тиску
- б. Області підвищеного тиску
- в. Області пониженого тиску
- г. Баричні градієнти

872. Що в метеорології ми називаємо циклонами:

- а. Області пониженого тиску
- б. Області підвищеного тиску
- в. Баричні системи
- г. Області підвищеного і пониженого тиску

873. Що в метеорології ми називаємо антициклонами:

- а. Області підвищеного тиску
- б. Області пониженого тиску
- в. Баричні системи
- г. Області підвищеного і пониженого тиску

874. Охарактеризуйте поняття циклону:

- а. Це область пониженого тиску, де на кожному рівні він низький в центрі і зростає до периферії
- б. Це область підвищеного тиску, де на кожному рівні він в центрі буде найвищий і зменшуватиметься до периферії
- в. Області підвищеного і пониженого тиску
- г. Області пониженого тиску

875. Охарактеризуйте поняття антициклону:

- а. Це область підвищеного тиску, де на кожному рівні він в центрі буде найвищий і зменшуватиметься до периферії
- б. Це область пониженого тиску, де на кожному рівні він низький в центрі і зростає до периферії
- в. Області підвищеного і пониженого тиску
- г. Області пониженого тиску

876. Для якого типу клімату характерні такі ознаки й поширення: “Характеризується високою сталою температурою і великою кількістю опадів, зустрічається в екваторіальній Африці, Південній Америці (течія р.Амазонка), місцями в Центральній Америці, на східному узбережжі Мадагаскару і в південно-західній Індії, на західному узбережжі Індокитайського півострів, Філіпінських островах”:

- а. клімат вологих тропічних лісів
- б. клімат серединноматерикових пустель
- в. клімат листяних лісів помірної зони
- г. клімат степів

877. Виберіть відповідь, яка містить тільки прилади, що використовуються для вимірювання температури повітря :

- а. Термометр, термограф, термометр-прац, мінімальний/максимальний термометр
- б. Барометр, барограф, термометр
- в. Гігрометр, пювіограф
- г. Термометр, барометр

878. Виберіть одиниці вимірювання сонячної активності :

- а. кВт/м²
- б. мм.рт.ст.
- в. ОС
- г. Румби

879. Що є чутливим елементом у приладах для вимірювання сонячної радіації?:

- а. Металева пластинка
- б. Гофрована трубка
- в. Рідина
- г. Спирт

880. Серед перелічених оберіть прилади, що використовуються в метеорологічній практиці для вимірювання параметрів прямої/розсіяної сонячної радіації та радіаційного балансу:

- а. Геліометри, актинометри, піранометри, балансоміри
- б. Терморезистори, піранометри, термометри
- в. Геліографи, барограми
- г. Анеморумбометри, плевіографи

881. Вставте пропущене слово у вислові: "Для вимірювання ... застосовується чорна металева пластинка, яка за своїми поглинальними властивостями практично ідентична до абсолютно чорного тіла, тобто поглинає і перетворює в тепло всю ... , яка на неї падає":

- а. Сонячної радіації
- б. Температури
- в. Тиску
- г. Вологості

882. Як називають потоки сонячної радіації із довжинами хвиль від 0,1 до 4 мкм?:

- а. Короткохвильовою
- б. Довгохвильовою
- в. Відображеною
- г. Поглинутою

883. Як називають потоки сонячної радіації із довжинами хвиль від 4 до 120 мкм?:

- а. Довгохвильовою
- б. Короткохвильовою
- в. Відображеною
- г. Поглинутою

884. Виберіть тип температурної інверсії, що виникають у теплу пору року за безхмарної погоди. Після заходу сонця земна поверхня і прилеглий шар повітря охолоджується внаслідок радіаційного випромінювання теплоти.:

- а. Радіаційні
- б. Орографічні
- в. Адвентивні
- г. Снігові

885. Виберіть тип температурної інверсії, що утворюються в тиху погоду в улоговинах і долинах, куди стікає холодне повітря, а на вершинах горбів і схилах залишається більш тепле повітря :

- а. Орографічні
- б. Радіаційні
- в. Адвентивні
- г. Снігові

886. Які значення критичних точок прийнято для визначень температурних шкал?:

- а. Температура кипіння води та танення льоду при нормальному атмосферному тиску
- б. Температура кипіння і випаровування води

- в. Температура танення льоду та точка роси
- г. Максимальна температура влітку для певної кліматичної зони

887. Для якої шкали значення критичних точок знаходиться в діапазоні 273 – 373?:

- а. Градусів Кельвіна
- б. Градусів Цельсія
- в. Градусів Реомюра
- г. Градусів Ломоносова

888. Точний напрям на північ завжди показує тільки північний напрям:

- а. магнітного меридіану;
- б. географічного меридіану;
- в. осьового меридіану зони;
- г. вертикалі кілометрової сітки.

889. Кут між напрямом на північний полюс і напрямом на предмет, виміряний сторону ходу годинникової стрілки, називають:

- а. азимутом дійсним;
- б. азимутом магнітним;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

890. Кут між північним напрямом магнітного меридіана і напрямом на предмет виміряний сторону ходу годинникової стрілки, називають:

- а. азимутом дійсним;
- б. азимутом магнітним;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

891. Кут між північним напрямом вертикалі кілометрової сітки і напрямом на предмет виміряний сторону ходу годинникової стрілки, називають:

- а. азимутом дійсним;
- б. азимутом магнітним;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

892. Кут між північними напрямками стрілки компаса і географічного меридіана називають:

- а. магнітним схиленням;
- б. зближенням меридіанів;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

893. Кут між північними напрямками вертикалі кілометрової сітки і географічного меридіана називають:

- а. магнітним схиленням;
- б. зближенням меридіанів;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

894. Кут між напрямом на предмет і найближчим напрямом географічного меридіана із вказанням чверті називають:

- а. магнітним схиленням;
- б. зближенням меридіанів;
- в. дирекційним кутом;
- г. румбом.

895. Румб напрямку 1–2 становить $\text{Пн.Зх.}52^\circ$. Скільки становить (у градусах) азимут дійсний напрямку 2–1?

- а. 308° ;
- б. 232° ;
- в. 142° ;
- г. 128° .

896. Дирекційний кут напрямку 1–2 становить 128° . Скільки становить (у градусах) азимут магнітний цього ж напрямку, якщо зближення меридіанів східне 2° , а магнітне схилення східне -7° ?

- а. 135° ;
- б. 137° ;
- в. 123° ;
- г. 121° .

897. Встановіть азимут магнітний з точки М на точку К на топографічній карті та їх величинами, якщо дирекційний кут з точки К на точку М 170° , магнітне схилення східне величиною 5° , зближення меридіанів західне 3° :

- а. 10° ;
- б. 347° ;
- в. 353° ;
- г. 342° .

898. Встановіть азимут магнітний з точки М на точку К на топографічній карті та їх величинами, якщо дирекційний кут з точки К на точку М 270° , магнітне схилення східне величиною 5° , зближення меридіанів східне 2° :

- а. 87° ;
- б. 347° ;
- в. 93° ;
- г. 83° .

899. Азимут дійсний напрямку 1–2 становить 86° . Скільки становить (у градусах) азимут дійсний напрямку 2–1?

- а. 186° ;
- б. 246° ;
- в. 94° ;
- г. 266° .

900. Як називають процес танення льодовика внаслідок надходження тепла від поверхні гірських порід, які мають вищу температуру, ніж льодовик, а також при підвищенні тиску на нижній межі льодовика?

- а. Підльодовиковою абляцією
- б. Внутрішньою абляцією
- в. Поверхневою абляцією
- г. Режиляцією

901. До картографічних умовних знаків ставлять дуже високі вимоги, до яких не належить:

- а. графічна простота;
- б. наочність;
- в. достатня виразність;
- г. точна подібність до реальних об'єктів.

902. Скільки видів умовних знаків використовують на топографічних картах?

- а. 2;
- б. 3;
- в. 4;
- г. 5°.

903. Ті об'єкти, які виражаються у масштабі карти, передаються умовними знаками контурними (площадними) або ще:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними
- в. масштабними;
- г. широтними.

904. Умовні знаки, які складаються з контуру (наприклад, лісу чи болота) і його заповнення (колір, штрихування тощо) називають:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними
- в. масштабними;
- г. широтними.

905. Умовні знаки, що використовуються для об'єктів, які не можна відобразити масштабі карти, називають:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними
- в. масштабними;
- г. контурними.

906. Умовні знаки, довжина їх відображена масштабі, а ширина – довільна, називають:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними
- в. масштабними;
- г. площадними.

907. Джерела, колодязі наносять на плані місцевості умовними знаками:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними;
- в. контурними;
- г. площадними.

908. Струмки, ґрунтові дороги наносять на плані місцевості умовними знаками:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними;
- в. контурними;
- г. площадними.

909. Болота, зарості чагарників наносять на плані місцевості умовними знаками:

- а. лінійними;
- б. позамасштабними
- в. масштабними;
- г. широтними.

910. Крім трьох виді умовних знаків, на картах є ще написи, буквені та цифрові позначення, а також знаки:

- а. буквені;
- б. цифрові
- в. широтні;
- г. пояснювальні.

911. Усі букви на топографічних картах виконуються друкованим шрифтом, причому величина і форма бук передає характеристики названих об'єктів:

- а. якісні і кількісні;
- б. тільки якісні
- в. тільки кількісні;
- г. просторові.

912. Усього умовних знаків на топографічних картах використовують близько:

- а. 35;
- б. 350
- в. 3500;
- г. 35000.

913. Усього скорочених пояснювальних підписів на топографічних картах використовують близько:

- а. 40-45;
- б. 140-150;
- в. 400-450;
- г. 1400-1500.

914. Стрілки, що показують напрями течії річок на топографічних картах відносяться до знаків:

- а. лінійних;
- б. позамасштабних;
- в. масштабних;
- г. пояснювальних.

915. Система використаних умовних знаків і позначень для кожної карти разом з поясненням їх називається:

- а. описом;
- б. легендою;
- в. фабулою;
- г. переліком.

916. На топографічних картах не відображають:

- а. рельєф;
- б. рослинний покрив;
- в. вік гірських порід;
- г. населені пункти.

917. Які основні природні чинники впливають на амплітуду добового ходу поверхні ґрунту:

- а. Всі відповіді
- б. Пору року, широта місцевості, експозиція схилів
- в. колір ґрунту, теплоємність і теплопровідність ґрунту
- г. рослинний та сніговий покрив

918. Добре помітна на місцевості замкнута чашкоподібна западина:

- а. улоговина;
- б. балка;
- в. сідловина;
- г. долина.

919. Понижена частина хребта чи витягнутої гори, розташована між двома сусідніми вершинами:

- а. улоговина;
- б. балка;
- в. сідловина;
- г. долина.

920. Основні орографічні лінії творять скелет рельєфу. До них не належить:

- а. вододіли;
- б. тальвеги;
- в. бровки;
- г. лощини.

921. Рельєф місцевості на топографічних картах відображають передусім за допомогою:

- а. ізогіпси та пошарового зафарбування;
- б. горизонталей;
- в. якісного фону;
- г. способу лінійних знаків.

922. Лінії, які сполучають на топографічних картах точки з однаковими абсолютними висотами, називають:

- а. паралелями;
- б. горизонталями;
- в. закладеннями;
- г. контурами.

923. Різницю висот двох сусідніх основних горизонталей називають:

- а. похилом;
- б. закладенням;
- в. падінням;
- г. висотою перетину рельєфу.

924. Проміжки на карті між двома сусідніми горизонталями називають:

- а. похилом;
- б. закладенням;
- в. падінням;
- г. крутістю.

925. Відношення величини перевищення місцевості до горизонтальної її протяжності, на якій вона спостерігається, називають:

- а. похилом;
- б. закладенням;
- в. падінням;
- г. крутістю схилу.

926. Горизонталі, що мають стандартну різницю висот, називають:

- а. потовщеними;
- б. основними;
- в. додатковими;
- г. бергштрихами.

927. Висоти яких конкретних точок земної поверхні зазвичай підписують на топографічних картах?

- а. підніжжя горбів;
- б. відносні найнижчих точок;
- в. абсолютні найвищих точок;
- г. абсолютні обриви і задернованих уступів.

928. Зображення річок і каналі не супроводжується на топографічних картах вказівкою про їх:

- а. ширину;
- б. глибину;
- в. хімічний склад води;
- г. швидкість і напрям течії.

929. Ділянки, зайняті лісом, виділяють фоном зеленого кольору, на яких зазначають відповідним умовним знаком природний склад дере та роблять напис про:

- а. площу лісу;
- б. віковий склад лісу;
- в. абсолютні висоти лісу;
- г. переважаючу породу.

930. Праворуч від знаку лісу на топографічних картах дається кількісна характеристика лісу метраж, де у чисельнику дробу подається:

- а. площу лісу;
- б. середня товщина стовбурі дерев;
- в. середня висота дерева;
- г. середня відстань між деревами.

931. основу класифікації населених пункті для їх відображення на географічних картах не покладена така ознака, як:

- а. тип поселення;
- б. політико-адміністративне значення;
- в. кількість жителів;
- г. площа поселення.

932. Біля умовного знаку моста підписують його характеристику у вигляді дробу, де у чисельнику подається:

- а. матеріал покриття;
- б. абсолютна висота моста;
- в. довжина і ширина моста;
- г. вантажопідйомність.

933. Границя видимого простору, де нам здається, що небо сходиться з землею, називають:
- а. небосхилом;
 - б. світоглядом;
 - в. орієнтиром
 - г. горизонтом.
934. Орієнтуватись на місцевості — це значить визначити своє місцезнаходження відносно сторін горизонту і навколишніх місцевих предметів, а також знайти:
- а. відстань між предметами;
 - б. потрібний напрям руху;
 - в. напрям на сонце;
 - г. відстань до лінії горизонту.
935. Що зорієнтуватися на незнайомій місцевості, потрібно насамперед визначити:
- а. абсолютну висоту точки стояння;
 - б. характер рельєфу;
 - в. сторони горизонту;
 - г. характер рослинного покриву.
936. Якщо стати обличчям до півночі, то праворуч буде:
- а. захід;
 - б. схід
 - в. північ
 - г. південь.
937. Зворотний азимут відрізняється від прямого на:
- а. 90° ;
 - б. 180° ;
 - в. 270° ;
 - г. 360° .
938. О котрій годині за місцевим часом у день рівнодення Сонце знаходиться точно на сході у нашій півкулі?
- а. 5-й год;
 - б. 6-й год;
 - в. 7-й год;
 - г. 9-й год.
939. Опівдні за місцевим часом Сонце знаходиться у південній стороні небосхилу (для мешканці нашої країни це справедливо завжди), а тінь від предметі падає строго на:
- а. захід;
 - б. схід;
 - в. північ;
 - г. південь.
940. Що відшукати напрям меридіана (полуденну лінію), необхідно, тримаючи наручний годинник із стрілками горизонтально, повернути його так, що годинна стрілка вказувала на Сонце. період дії поясного часу бісектриса кута між годинною стрілкою і напрямом на цифру "12", на циферблаті годинника покаже напрям на:
- а. захід;
 - б. схід;

- в. північ;
- г. південь.

941. Уночі можна визначити точний північний напрям за:

- а. Місяцем;
- б. Венерою;
- в. сузір'ям Оріона;
- г. Полярною зорею.

942. Якщо уявною лінією сполучити дві крайні зорі ковша Великого Воза і умовно продовжити цю лінію вгору на п'ять таких самих віддалей, то вона досягне Полярної зорі, яка знаходиться у хвості сузір'я:

- а. Рака;
- б. Малого Воза;
- в. Оріона;
- г. Касіопея.

943. Зорієнтувати карту — це означає розмістити її так, що верхня частина аркуша були повернена на північ, а напрями бокових сторін рамок збіглися з напрямом:

- а. захід – схід;
- б. схід – захід;
- в. північ – південь;
- г. південь – північ.

944. Найкраще карту орієнтувати за лініями місцевості, візирною лінійкою (на добре помітні на місцевості орієнтири, позначені на карті) та:

- а. компасом;
- б. масштабом;
- в. циркулем;
- г. транспортиром.

945. Точку стояння на карті визначають за місцевими предметами і характерними деталями насамперед:

- а. рослинного покриву;
- б. гідрографічної мережі;
- в. форм рельєфу;
- г. поселенської мережі.

946. Зорієнтувавши карту, намічаємо на ній маршрут руху, вибираємо для точок повороту добре виражені на місцевості точки:

- а. тільки геодезичні знаки;
- б. орієнтири;
- в. засічки;
- г. репери.

947. Якщо видимість добра, намічаємо на лінії руху помітний орієнтир і рухаємось у його напрямі. Якщо видимість погана, то контролюємо процесі руху:

- а. азимут магнітний напрямку;
- б. дирекційний кут напрямку;
- в. азимут дійсний напрямку;
- г. магнітне схилення напрямку.

948. Компасом можна визначити напрям на місцевості за допомогою вимірювання його:

- а. дирекційного кута;
- б. істинного азимута;
- в. магнітного азимута;
- г. румба.

949. Що відшукати зворотний шлях за тим же маршрутом, який було пройдено, доводиться користуватися азимутом:

- а. оборотним;
- б. діагональним;
- в. паралельним;
- г. зворотним.

950. Виберіть варіант відповідей, що відображають значення сучасного зледеніння у світі.

- а. регулювання температури повітря
- б. вплив на солоність Світового океану
- в. формування річкового стоку
- г. всі відповіді взаємодоповнюються

951. Топографічні карти це:

- а. дрібномасштабні загальногеографічні карти, що відображають розміщення і властивості основних природних і соціально-економічних об'єктів місцевості;
- б. великомасштабні тематичні карти, що відображають розміщення і властивості основних природних і соціально-економічних об'єктів місцевості;
- в. великомасштабні загальногеографічні карти, що відображають розміщення і властивості основних природних і соціально-економічних об'єктів місцевості;
- г. середньомасштабні загальногеографічні карти, що відображають розміщення і властивості тільки соціально-економічних об'єктів місцевості.

952. На топографічних картах суші з більшою чи меншою детальністю і точністю, що допускається масштабом, зображують:

- а. клімат, водні об'єкти, рослинний покрив, населені пункти, шляхи сполучення;
- б. рельєф, водні об'єкти, рослинний покрив, населені пункти, шляхи сполучення;
- в. рельєф, геологічну будову, рослинний покрив, населені пункти, шляхи сполучення;
- г. рельєф, водні об'єкти, ґрунтовий покрив, тваринний світ, населені пункти, шляхи сполучення.

953. Під час польових фізико-географічних, геологічних, геоботанічних та інших досліджень природного середовища топографічні карти не служать:

- а. путівниками по території, надійним засобом орієнтування;
- б. документом для фіксації матеріалів досліджень;
- в. джерелом одержання багатьох кількісних даних;
- г. основою для створення топографічних планів.

954. Під час фізико-географічних, геологічних, геоботанічних та інших досліджень природного середовища топографічні карти служать:

- а. основою для створення тематичних карт;
- б. засобом земле- і лісовпорядних робіт;
- в. джерелом одержання багатьох даних про якість земель;
- г. основою для проектування промислових, енергетичних і гідротехнічних споруд.

955. До основних напрямів використання топографічних карт не належать:

- а. використання карт як важливих засобі при проектуванні і будівництві населених пунктів, шляхі сполучення, меліоративних роботах;
- б. дослідження демографічних процесі та соціальних умо життя населення;
- в. у військовій справі при керуванні військами, при орієнтуванні на марші й у бою;
- г. робота з топографічними планами і картами як складовою частиною шкільного курсу географії.

956. Спотворення, які неминучі при переході від поверхні еліпсоїда до площини, на топографічних картах дуже незначні, тому що:

- а. навіть на детальних картах деякі об'єкти можуть бути відсутніми, контури об'єкті бувають узагальнені, розміри окремих об'єкті перебільшені;
- б. на топографічних картах використовують спеціальну систему умовних знаків;
- в. для топографічних карт, як і для інших картографічних творів, характерна генералізація зображення;
- г. на кожному листі зображується порівняно невелика ділянка місцевості, у межах якого поверхня земного еліпсоїда практично близька до площини.

957. Топографічні карти яких масштабі створюються переважно за матеріалами аерофототопографічного зніманн, а при їх відсутності – польового знімання:

- а. 1: 500 000;
- б. 1: 200 000;
- в. 1: 100 000;
- г. 1: 25000 і більше.

958. Топографічний план – зображення обмеженої ділянки місцевості на площині, горизонтальну проекцію якої на еліпсоїд приймають за площину. Він відображає планову і висотну характеристику місцевості і створюється у масштабах:

- а. 1: 500 000 – 1: 200 000;
- б. 1: 200 000 – 1: 50 000;
- в. 1: 50 000 – 1: 5 000;
- г. 1: 2 000 і більше.

959. Систему розподілу територій для відображення на аркушах топографічних карт називають:

- а. розграфкою;
- б. номенклатурою;
- в. структуруванням;
- г. систематизацією.

960. Для встановлення адреси аркуша топографічної карти служить система позначень, яка залежить від його масштабу і географічного положення зображеної території. Її називають:

- а. розграфкою топографічних карт;
- б. номенклатурою топографічних карт;
- в. легендою топографічних карт;
- г. системою розподілу топографічних карт.

961. Чотириградусні смуги між двома паралелями, які створюють при розграфці топографічних карт, називають:

- а. поясами;
- б. колонами;
- в. рядами;
- г. зонами.

962. Ряд, який обмежений паралелями 12° і 16° позначаю літерою:

- а. В;
- б. Г;
- в. С;
- г. D.

963. Повних ряді у північній та південній півкулях:

- а. 22;
- б. 30;
- в. 44;
- г. 60.

964. Шестиградусні смуги між двома меридіанами, які створюють при розграфці топографічних карт, називають:

- а. поясами;
- б. колонами;
- в. секторами;
- г. зонами.

965. Колона, яка обмежена меридіанами з довготою 180° і 174° західної довготи, має номер:

- а. 1;
- б. 29;
- в. 31;
- г. 60.

966. Колона, яка обмежена меридіанами з довготою 12° і 6° західної довготи, має номер:

- а. 21;
- б. 29;
- в. 31;
- г. 33.

967. Колона, яка обмежена меридіанами з довготою 12° і 18° східної довготи, має номер:

- а. 3;
- б. 23;
- в. 31;
- г. 33.

968. Колона, яка обмежена меридіанами з довготою 90° і 96° східної довготи, має номер:

- а. 16;
- б. 31;
- в. 45;
- г. 46.

969. Колон, які створюють при розграфці топографічних карт, обох півкулях:

- а. 22;
- б. 30;
- в. 44;
- г. 60.

970. Разграфка і номенклатура топографічних карт засновані на разграфці і номенклатурі карти масштабі:

- а. 1: 1000 000;
- б. 1: 500 000;
- в. 1: 300 000;
- г. 1: 200 000.

971. Трапеція, яка отримана при розграфці топографічних карт, що розміщена між паралелями із широтою 48° і 52° пн.ш. і між меридіанами з довготами 30° і 36° сх.д., буде мати номенклатуру:

- а. А – 31;
- б. М – 36;
- в. С – 36;
- г. М – 6.

972. Трапеція, яка отримана при розграфці топографічних карт, що розміщена між паралелями із широтою 8° і 12° пн.ш. і між меридіанами з довготами 6° і 12° сх. д., буде мати номенклатуру:

- а. В– 31;
- б. В– 32;
- в. С – 32;
- г. С – 2.

973. Трапеція, яка отримана при розграфці топографічних карт, що розміщена між паралелями із широтою 40° і 44° пн.ш. і між меридіанами з довготами 36° і 30° зх.д., буде мати номенклатуру:

- а. К – 36;
- б. С – 36;
- в. С – 55;
- г. К – 55.

974. При розграфці топографічних карт, для отримання аркуша масштабу 1: 500 000, беруть аркуш масштабу:

- а. 1:1 000 000 і ділять на 144;
- б. 1:1 000 000 і ділять на 36;
- в. 1:1 000 000 і ділять на 9;
- г. 1:1 000 000 і ділять на 4.

975. При розграфці топографічних карт, для отримання аркуша масштабу 1: 200 000, беруть аркуш масштабу:

- а. 1:1 000 000 і ділять на 144;
- б. 1:1 000 000 і ділять на 36;
- в. 1:1 000 000 і ділять на 9;
- г. 1:100 000 і ділять на 4.

976. Вкажіть масштаб аркуша топографічної карти, якщо на ньому відстань між східною і західною рамкою становить 3° , а між південною і північною – 2° .

- а. 1: 50 000;
- б. 1: 100 000;
- в. 1: 200 000;
- г. 1: 500 000.

977. Вкажіть масштаб аркуша топографічної карти, якщо на ньому відстань між східною і західною рамкою становить 1° , а між південною і північною – $40'$.

- а. 1: 50 000;
- б. 1: 200 000;
- в. 1: 100 000;
- г. 1: 25 000.

978. Вкажіть масштаб аркуша топографічної карти, якщо на ньому відстань між східною і західною рамкою становить $15'$, а між південною і північною – $10'$.

- а. 1: 50 000;
- б. 1: 10 000;
- в. 1: 100 000;
- г. 1: 25 000.

979. Вкажіть масштаб аркуша топографічної карти, якщо на ньому відстань між східною і західною рамкою становить $30'$, а між південною і північною – $20'$.

- а. 1: 50 000;
- б. 1: 200 000;
- в. 1: 100 000;
- г. 1: 25 000.

980. Вкажіть масштаб аркуша топографічної карти, якщо на ньому відстань між східною і західною рамкою становить $3'15''$, а між південною і північною – $2'30''$.

- а. 1: 50 000;
- б. 1: 10 000;
- в. 1: 100 000;
- г. 1: 25 000.

981. Оберіть правильний варіант, де номенклатура топографічної карти відповідає вказаному масштабу.

- а. М-36-88 (1: 25 000);
- б. N-24-47 (1: 200 000);
- в. М-32-12 (1: 50 000);
- г. К-61-4 (1: 100 000).

982. Рамка, яка одержана у результаті розграфлення. Вона тонкими суцільними чорними лініями вона обмежує картографічне зображення аркуша топографічної карти:

- а. внутрішня
- б. хвилинна;
- в. зовнішня;
- г. градусна.

983. Внутрішня рамка топографічної карти має вигляд рівнобічної трапеції, якої бічні сторони — відрізки:

- а. магнітних меридіані
- б. географічних меридіанів;
- в. вертикалей кілометрової сітки;
- г. паралелей.

984. Внутрішня рамка топографічної карти має вигляд рівнобічної трапеції, якої основи — відрізки:

- а. магнітних меридіані
- б. географічних меридіанів;

- в. вертикалі кілометрової сітки;
- г. паралелей.

985. Рамка, яка утворена двома паралельними лініями і знаходиться на деякій відстані (6—7 мм) від внутрішньої рамки:

- а. широтна
- б. хвилинна;
- в. зовнішня;
- г. градусна.

986. У розривах якої рамки записують номенклатури чотирьох суміжних аркуші карт того самого масштабу:

- а. внутрішньої
- б. хвилинної;
- в. зовнішньої;
- г. градусної.

987. При складанні топографічних карт Україні використовують рінокутну проекцію Гауса-Крюгера, яка за видом допоміжної поверхні є:

- а. поперечною циліндричною;
- б. поперечною азимутальною;
- в. нормальною циліндричною;
- г. конічною.

988. Для зображення невеликих територій у проекції Гауса-Крюгера, усю поверхню Землі було уявно поділено на координатні зони різницею довгот:

- а. 4° ;
- б. 6° ;
- в. 12° ;
- г. 15° .

989. Геодезична зона, яка обмежена меридіанами з довготою 174° і 168° західної довготи, має номер:

- а. 2;
- б. 28;
- в. 32;
- г. 58.

990. Геодезична зона, яка обмежена меридіанами з довготою 12° і 6° західної довготи, має номер:

- а. 21;
- б. 29;
- в. 31;
- г. 59.

991. Геодезична зона, яка обмежена меридіанами з довготою 12° і 18° східної довготи, має номер:

- а. 3;
- б. 23;
- в. 31;
- г. 33.

992. Геодезична зона, яка обмежена меридіанами з довготою 90° і 96° східної довготи, має номер:
- а. 16;
 - б. 31;
 - в. 45;
 - г. 46.
993. Геодезичних зон, які використовують для побудови аркуші топографічних карт, східній півкулі:
- а. 22;
 - б. 30;
 - в. 40;
 - г. 60.
994. Яка з геодезичних зон охоплює частину території України?
- а. 2;
 - б. 5;
 - в. 8;
 - г. 10.
995. За вісь абсцис у системі плоских прямокутних координат топографічних карт, прийнято:
- а. відрізок екватора;
 - б. бічний меридіан геодезичної зони;
 - в. осьовий меридіан геодезичної зони
 - г. осьову паралель геодезичної зони
996. Скільки кілометрів становить протяжність кожної геодезичної зони від екватора до Північного полюса?
- а. 666;
 - б. 1000;
 - в. 10 000;
 - г. 20 000.
997. Величина X у прямокутній системі координат на топографічних картах означає:
- а. відстань від точки до полюса у метрах;
 - б. відстань від точки до осьового меридіана геодезичної зони у метрах.
 - в. відстань від точки до екватора у метрах;
 - г. відстань від точки до нульового меридіана у метрах.
998. Що уникнути від'ємних значень прямокутної координати Y у геодезичній зоні, вісь абсцис (осьовий меридіан зони) уявно переносять на:
- а. 300 км на захід;
 - б. 500 км на захід;
 - в. 300 км на схід;
 - г. 500 км на схід.
999. Встановіть X точки, яка на топографічній карті віддалена від горизонталі кілометрової сітки 67 на 1 км 670 м.
- а. $X = 6065470$;
 - б. $X = 6065130$;

в. $X = 6065330$;

г. $X = 6069670$

1000. Встановіть X точки, яка на топографічній карті віддалена від горизонталі кілометрової сітки 64 на 2 км 540 м.

а. $X = 6063460$;

б. $X = 6065140$;

в. $X = 6061460$;

г. $X = 6068540$